

Άριθμ. Πρωτ.: Φ.1/3/474

Έν Καισαριανῇ τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου 2024

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 301^η

25η Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος

Πρός

Τούς Πανοσιολογιωτάτους καί Αἰδεσιμολογιωτάτους Πρεσβυτέρους
τούς Ἱεροκήρυκες καί τούς Ἐφημερίους, καί τούς Ἱερολογιωτάτους Διακόνους
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

οξολογοῦμε τόν Πανάγαθο Κύριό μας πού μᾶς ἀξίωσε
νά εἰσέλθουμε στή νέα Ἱεραποστολική περίοδο (2024-25) καί μᾶς
ἐμπιστεύεται τήν διαποίμανση τῶν λογικῶν προβάτων Του, ἥτοι τῶν
μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ εἴσοδος εἰς τό νέο ἐκκλησιαστικό ἔτος 2024-2025 σηματοδοτεῖ
καί τήν ἔναρξη τῆς πνευματικῆς περιόδου τῆς διακονίας μας στό
γεώργιο τοῦ Θεοῦ.

Μέ τήν ἀνά χείρας Ποιμαντορική Ἐγκύκλιό μας στήν ἑναρξη τῆς νέας ἱεραποστολικῆς περιόδου 2024-25 καταθέτουμε μερικές σκέψεις μας πού ἀφοροῦν στήν Χριστιανική θρησκεία μας καί στό μέγιστο αὐτό πνευματικό μέγεθος τῆς Ἱστορίας τοῦ κόσμου.

* * * * *

Χριστιανισμός.

Ἡ ἰδρυθεῖσα θρησκεία ἀπό τόν Θεό

Χρόνος καί ἐξάπλωση.

Ὁ Χριστιανισμός ἐμφάνισε ἐντὸς τῆς παραδόσεως τοῦ ἐβραϊσμοῦ μία νέα ἀποκάλυψη καί νέα πνευματική ζωή, ἀνέτειλε κατὰ τὴν κρισιμώτερη στιγμή τοῦ ἐλληνιστικοῦ - ρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, πέντε αἰῶνες ἀφ' ὅτου ὁ Κομφούκιος εἶχε δώσει στὸν σινικὸ πολιτισμὸ τὴν ἠθική του θεμελίωση καὶ ὁ Βούδδας εἶχε ἀρχίσει τὴν ἀχανή πνευματικὴ κίνηση, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν Ἰνδία ἔμελλε νὰ ἐξαπλωθεῖ σ' ὅλη τὴν Ἀπω Ἀνατολή. Μὲ τὸν Χριστό ἀρχίζει ἡ γενικῶς παραδεκτὴ σήμερα στὸν πολιτισμένο κόσμον χρονολογία (π.Χ., μ.Χ.). Ἄν καὶ ὁ Χριστιανισμός ἐπιβεβαιώνει ἀπὸ τὴν γέννησή του τὴν παγκοσμιότητά του, ἀφοῦ στράφηκε καὶ πρὸς τὴν Περσία καὶ τὴν Ἰνδία, ἡ ἄμεση ἐπιτυχία του σημειώθηκε στὸν μεσογειακὸ κόσμον. Σέ διάστημα λιγότερο τῶν τριῶν αἰώνων, παρὰ τὴν ἄγρια ἀντίδραση τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ τῆς

είδωλολατρίας, καθίσταται ἡ κυρίαρχος θρησκεία στήν ρωμαιο-βυζαντινή αὐτοκρατορία, ὑπερβαίνει ἔπειτα τήν κρίση τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν καὶ μεταστρέφει Κέλτες, Γερμανούς, Οὐγγρους καὶ Σλάβους. Ἐμπνέει καὶ ἐπεξεργάζεται, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς χιλιετίας μεταξύ περίπου 500 καὶ 1500, ἓνα ὁλόκληρο πολιτισμό, καλούμενο μεσαιωνικὸ (βυζαντινὴ αὐτοκρατορία, Δύση), συνεχίζει τὴν γονιμοποιὸ ἀποτελεσματικότητά του ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς οὐσιώδεις παράγοντες καὶ κατὰ τὴν νεώτερη περίοδο ἕως τὶς ἡμέρες μας. Ὑπολογίζονται σήμερα οἱ χριστιανοὶ στό σύνολό τους ἄνω τῶν 2, 6 δισεκατομμυρίων, δηλαδή τό ἓνα τρίτο τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑδρογείου. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὅπου οἱ Χριστιανοὶ ἀποτελοῦν τὴν μειονότητα, ὁ Χριστιανισμός κάνει αἰσθητὴ τὴν ἐπίδρασή του ἢ ἀπ' εὐθείας ὡς θρησκεία μὲ τὴν πνευματικὴ του ζωτικότητα, ἢ ἔμμεσα μὲ τὴν κοινωνικοπολιτικὴ νοοτροπία, ἢ ὁποία ἀπορρέει ἀπ' αὐτόν. Ἡ ἔμμεση αὐτὴ ἐπίδραση ἰσχύει σέ ὅλες τὶς ζῶνες τῆς γῆς ἀπὸ τό γεγονός ὅτι καμμία ἀπὸ αὐτές διαφεύγει ἢ διέφευγε ἕως τώρα τὴν κυριαρχία ἢ τὴν οἰκονομικὴ ἐπιρροή ἢ, τέλος, τὴν πολιτιστικὴ ἀκτινοβολία τῶν χωρῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἀμερικῆς).

Ἀξία καὶ ιδιώματα.

Αὐτὴ ἡ θέση τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν Ἱστορία μπορεῖ ἤδη ἀπὸ μόνη της νὰ ὑπαγορεύσει μία κρίση περὶ ἀνωτερότητος *ab extrinseco* (ἐξωτερικῶς), στά διάφορα θρησκευόμενα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Περισσότερο ἰσχύουν οἱ *ab intrinseco* (ἐσωτερικὲς) ἀποτιμήσεις.

1. Πρῶτη εἶναι ἡ προσωπικότητα τοῦ ἱδρυτοῦ. Ἡ μορφή τοῦ Ἰησοῦ ὑψώνεται ὑπεράνω ἀπὸ κάθε γνωστό ἄνθρωπο, μεταξύ καὶ τῶν

ιδρυτῶν θρησκευμάτων (τῶν λεγομένων μεγάλων μυστῶν) καὶ τῶν λοιπῶν ιστορικῶν προσώπων τῆς πλέον καθαρῆς δόξας, ὅπως ὁ Σωκράτης. Ἡ προσωπικότητα τοῦ Ἰησοῦ καθίσταται ἰδίως αἰσθητὴ στοὺς αἰῶνες μέ τοὺς Ἁγίους, οἱ ὅποιοι τὸν μιμήθηκαν ποικιλότροπα, σέ κάθε δυνατὴ διαφορὰ φυλῆς, ἡλικίας, φύλου, συνθηκῶν ζωῆς, μόρφωσης καὶ πνευματικῆς καλλιέργειας, περιβάλλοντος, ιστορικῶν περιστάσεων, πού ἦταν ὅμως ὅλοι ἴσοι σέ ἓνα πρᾶγμα, στὸ ὅτι τὸν ἀγάπησαν ὡς ζωντανό πρόσωπο, μὲ ἀπεριόριστη ἀφοσίωση, διδασκόμενοι ἀπὸ αὐτόν μία ἠθικὴ τελειότητα κάθε φορά καὶ ὑψηλότερη, ἀναγνωρίζοντας σ' αὐτόν τὴν πηγὴ καὶ τὴν ἔμπνευση κάθε ἀρετῆς τους, ἀτενίζοντας μόνο σ' αὐτόν τὴν τέλεια Ἀποκάλυψη τῆς Θεότητος σέ ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ βίος τῶν Ἀγίων, ὅχι τόσο θεωρούμενοι στὰ ἐπὶ μέρους, ἀλλὰ περισσότερο στὸ σύνολό τους, εἶναι ἓνα χαρακτηριστικὸ ἰδίωμα τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔναντι τῶν διαφόρων θρησκευμάτων. Αὐτὰ ἀγνοοῦν τόση γονιμότητα. Μπορεῖ νὰ ἔχουν καὶ αὐτὰ ψυχές ἐνάρετες καὶ ἀσκητικές. Δὲν ἔχουν τοὺς Ἁγίους. Μόνον ὁ Ἰησοῦς εἶχε καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει ἕως σήμερα μία τέτοια πνευματικὴ επέκταση στὴν Ἱστορία.

2. Ὁ Χριστιανισμὸς κατόπιν ὑπερέχει στὴν ἀντίληψή του περὶ Θεότητος. Ἦδη ἡ ἐβραϊκὴ μονοθεΐα, ἀληθὴς ἀλλ' ὅχι πλήρης, εἶχε διακηρύξει τὴν πνευματικότητα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ὅλη συγκεντρώθηκε στὸ νὰ προλάβει κάθε σύγχυση τοῦ κτίσματος μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὴν συνεπομένη αὐτοῦ εἰδωλολατρία, εἶχε ἀπλῶς μία ἀρχικὴ ἔννοια τοῦ πνεύματος. Ὁ Χριστιανισμὸς, ὅμως διεκήρυξε ὅτι «*Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν*».¹ Ὁ Θεὸς φανερώνεται ἔτσι στὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ του, ἡ ὁποία εἶναι Λόγος καὶ

¹ Ἰωάννου δ' 24.

Ἀγάπη αἰώνια καὶ στήν ὁποία πραγματοποιεῖται ἡ ἀληθινὴ πνευματικὴ ἐνότητα. Καμμία ἄλλη θρησκεία ὑψώνεται σέ τέτοιες ἔννοιες. Ἡ ἀποκάλυψη στήν Παλαιά Διαθήκη τίς ὑποδήλωνε «έν τύπῳ καὶ σκιᾷ». Ἀλλ' ὁ ἐβραϊσμός πού ἐπέρριψε τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ δειχθῆκε ἀνίκανος νὰ τίς ἀντιληφθεῖ καὶ κλείσθηκε στήν σκιώδη μονοθεΐα, ξένη πρὸς τὸ βαθύτερο ἀληθές νόημα τοῦ πνεύματος. Ὁ ἰσλαμισμός ἀκολούθησε παράλληλη ὁδὸ, προσθέτοντας καὶ τὴν διδασκαλίαν περὶ μοιραίου, ἡ ὁποία ἀπομακρύνει τὸν Θεὸ περισσότερο ἀπὸ τίς ἀνθρώπινες ψυχές.

3. Συνεπῆς πρὸς τὴν περὶ Θεότητος εἶναι ἡ ἀντίληψη περὶ θρησκείας. Ὁ Χριστιανισμός, μὴ ἀρνούμενος καὶ μὴ παραμελώνοντας τὰ αἰσθήματα τοῦ ἱεροῦ φόβου καὶ τῆς ἐπικλήσεως βοήθειας πρὸς τὴν Θεότητα, πού εἶναι κοινὰ σ' ὅλες τίς θρησκείες, διδάσκει κάτι πέρα αὐτά, μὲ τὸ νὰ βλέπουμε τὸν Θεὸ ὄχι μόνο ὡς πηγὴ παντὸς ἀγαθοῦ, ὑλικοῦ καὶ ἠθικοῦ, γιὰ ἐμᾶς, ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀγάπη, τὴν ὁποία πρέπει νὰ ἀγαπᾶμε χάριν αὐτῆς, ἅξια νὰ ἐκτιμᾶται καὶ νὰ ὑπηρετεῖται μὲ ἀπεριόριστη ἀφοσίωση καὶ ὅλως ἀνιδιοτελῶς. Αὐτὸ προκαλεῖ στήν ψυχὴ μία σπουδὴ ἀνεξάντλητης ἠθικῆς ἀνάπτυξης, πού ἀποσκοπεῖ στίς ὅλες καὶ ὑψηλότερες βαθμίδες ἀγαθότητας, δηλαδή ὅλο καὶ μεγαλύτερης ὁμοίωσης πρὸς τὴν θείαν ἀγαθότητα: «Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι»². Ἡ λατρεία, τόσο ἡ ἐσωτερικὴ ὅσο καὶ ἡ ἐξωτερικὴ, πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτό : ἡ θρησκεία ὡς πλήρης ἐφαρμογὴ εἶναι ἡ θεία ἀγάπη καὶ ἀγιότητα πού μεταδίδεται στόν ἄνθρωπο. Ἡ ἠθικὴ ἐλευθερία εἶναι ἰδίωμα τόσο οὐσιῶδες τῶν ἀνθρώπων, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς τὴν σέβεται. Ἀγαπᾶ τὰ κτίσματά του καὶ ζητεῖ ἀπὸ αὐτὰ ἀγάπη, κάνοντας νὰ ἔγκειται σ' Αὐτόν ἡ δόξα, τὴν ὁποία τὸ κτίσμα του δύναται νὰ τοῦ ἀποδώσει. Ἀλλ' ἡ

² Ματθαίου ἑ 48.

προσφορά αγάπης εκ μέρους του ανθρώπου πρέπει να είναι ελεύθερη, όπως ελεύθερη και συνειδητή πρέπει να είναι ή συνεργασία, την οποία η Θεία Πρόνοια περιμένει από τους ανθρώπους στην πραγματοποίηση του σχεδίου στην Ιστορία της.

Ο τελικός προορισμός κάθε ανθρώπου είναι να γνωρίσει και να κατέχει τον Θεό, όντας και ο ίδιος κτήμα του Θεού. Η σχέση αυτή έχει όρια λόγω του πεπερασμένου του κτίσματος, αλλά είναι σχέση άμεση και απόλυτη. Αυτή είναι η «ζωή ή αιώνιος», η οποία ήδη, εν μέρει, αρχίζει, με την εφαρμογή της εντολής της αγάπης, στην παρούσα ζωή, κατά την σαφή διδασκαλία του ευαγγελιστού Ιωάννου και του αποστόλου Παύλου. Η αγάπη, ως εφαρμοσμένη εντολή, δίνει στην παγκοσμιότητα του Χριστιανισμού ένα τόνο ολοκληρωτικά δικό της, ο οποίος τη διακρίνει από την παγκοσμιότητα των άλλων θρησκειών, όσων έχουν επίσης τάση παγκοσμιότητας, όπως ο βουδδισμός και ο ισλαμισμός. Η αγάπη μεταξύ ανθρώπου και ανθρώπου, ενώ ανταποκρίνεται σε μία αναφαίρετη απαίτηση της ανθρώπινης φύσης, ώστε να μπορούμε να πούμε ότι τίποτε δεν είναι «φυσικώτερο» της αγάπης αυτής, συγχρόνως προσλαμβάνει μία πραγματοποίηση υπερφυσική, καθ' όσον γίνεται, με την ενανθρώπιση, την σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπου: είναι η αγάπη του Χριστού για όλο το ανθρώπινο γένος. Στην αγάπη αυτή, ο αγαπών είναι Θεός και άνθρωπος, έτσι η ανθρώπινη αγάπη του αποκτά μία αξία και μία γονιμότητα θεία, της οποίας ο πιστεύων σ' αυτόν δύναται να μετέχει.

Η παγκοσμιότητα του Χριστιανισμού εκτείνεται άρα όχι μόνον σ' όλα τα μέλη του ανθρώπινου γένους ξεχωριστά και σ' όλους τους λαούς της γης, αλλά και αποσκοπεῖ να πραγματοποιηθεῖ μέ όλους τους δυνατούς τρόπους, σ' όλες τις εφαρμογές του αγαθού, τις οποίες είναι

δυνατὸν νὰ ὑποθέσουμε καὶ μὲ τίς ὁποῖες ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ὑπηρετηθεῖ καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν συνάνθρωπό του. Αὐτό γίνεται μὲ μία τάξη σοφίας, ἡ ὁποία καθιστᾷ πλέον ἐκτεταμένο καὶ ἀποτελεσματικὸ τὸ ἐφαρμοζόμενο ἀγαθόν, μὲ τὴν μέγιστη ἀφοσίωση καὶ αὐταπάρνηση, ἀναπαραγομένης μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο τῆς ἀγάπης μὲ τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς μᾶς ἀγάπησε: ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἀνεξάντλητος καὶ ἀκάματος στό νὰ βρίσκει κάθε φορά νέες μορφές ἀγάπης ἔναντι τῶν πνευματικῶν, διανοητικῶν καὶ ὑλικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ σ' αὐτό προηγεῖται τῶν ἄλλων θρησκειῶν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες ἀπὸ τὴν ὕπαρξή του.

4. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον εἶναι ὁ συνοπτικὸς τύπος τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, ποὺ ὀρίσθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἐκφράζει σέ συγκεκριμένη καὶ λαϊκὴ γλῶσσα τὴν ἀφηρημένη φιλοσοφικὴ ἔννοια, ἡ ὁποία συνδέει τὴν ἠθικότητα μὲ τὴν ἔνρυθμη πραγματοποίηση τῶν προσωπικῶν ἀξιῶν. Προπαντὸς κάθε ἠθικὴ ἐνέργεια τίθεται ἀπὸ μιά βούληση, δηλαδή ἀπὸ ἓνα πρόσωπο. Ἐξ ἄλλου αὐτὴ τείνει πρὸς ἓνα σκοπὸ. Σέ τί πραγματοποιεῖται ὁ σκοπὸς τῆς ἠθικῆς ἐνέργειας; Πρωτίστως στὸν Θεόν, δηλαδή στὸ κατ' ἐξοχὴν προσωπικόν ὄν. Κατὰ δεύτερο λόγον στά ὄντα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, τὰ λογικὰ ὄντα, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ εἶναι πρόσωπο. Τὰ ἄλλα ὄντα εἶναι πράγματα, ὄχι πρόσωπα καὶ ἄρα ἔχουν ἀξία ὡς μέσα. Ὅντα μὴ πλήρη, δὲν μποροῦν νὰ ἀγαπῶνται καθ' ἑαυτά. Μόνο τὰ πρόσωπα μποροῦν νὰ ἀγαπῶνται καθ' ἑαυτά, ἂν καὶ κατὰ διάφορο μέτρο, ἀνάλογα πρὸς τὸ ἂν ἡ προσωπικὴ τους ὄντοτητα εἶναι οὐσιώδους ἀγαθότητα ἢ μόνο μετεχόμενη ἀγαθότητα: ὁ Θεὸς καὶ τὰ λογικὰ ὄντα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑφίσταται μία τάξη ἐνότητας καὶ διακρίσεως. Ἡ τάξη αὐτὴ φανερῶνεται ἀκριβῶς μὲ τίς ἀπλές αὐτές λέξεις: ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον.

Από αυτό φαίνεται ή ανυπέρβλητη πνευματικότητα της χριστιανικής ήθικης, ή όποία συγκομίζει την ούσία των άξιων στο σύνολο των ύπάρξεων και διατηρεϊ την ιεραρχία τους, χωρίς να έπιτρέπει, στήν πρακτική από τόν άνθρωπο αποτίμηση των όντων, ό,τι εϊναι άπλη στοιχειώδης ζωή, φυτική ή ζωϊκή, να προσλαμβάνει θέση, ή όποία δεν της αρμόζει. Έτσι προσβάλλεται ή άξία του πνεύματος, δηλαδή του ίδιου του Θεοϋ, κατ εικόνα του όποιου εϊναι τα πνευματικά όντα και μόνο αυτά στή δημιουργία. Μέ αυτόν τό τρόπο ή άξιολογία της πνευματικότητος ή της προσωπικότητας εϊναι ή μυχία ψυχή του Χριστιανισμού. Ό Χριστιανισμός από τήν μία τείνει άπ εύθείας στήν άδιάκοπη άτομική ή συλλογική ήθική προαγωγή, από τήν άλλη καλλιεργεϊ τό ανθρώπινο ένστικτο άξιοποιήσεως του λογικοϋ. Η ιδιότητα αύτή καθιστᾷ τόν άνθρωπο ικανό στήν κατάκτηση του υλικοϋ κόσμου και άποτελεϊ τή βάση της προσωπικότητάς του. Χάρις στο λογικό ό άνθρωπος λαμβάνει συνείδηση της άξίας του, συνείδηση πού ένισχύεται με τήν ανάπτυξη των γνώσεών του και της δυνάμεώς του στήν όρατή κτίση. Ό Χριστιανισμός τόν διδάσκει να καθιστᾷ τήν δύναμή του αύτή μέσον για τήν αύξηση του ήθικοϋ αγαθοϋ στον κόσμο. Έτσι αποδίδεται στα μη πνευματικά πράγματα μία άξία ύψηλότερη εκείνης, τήν όποία θα εϊχαν από τήν ίδια τήν φύση τους. Ό Χριστιανισμός άρα, βεβαιώνοντας τήν ύπεροχή του πνεύματος, δεν αποκλείει οϋτε ύποτιμᾷ κάθε τί πού εϊναι έκτός του πνεύματος, όπως ύποστηρίχθηκε από κάποιους. Αντιθέτως, σώζει τήν έπιστήμη από τίς πιθανές παρεκκλίσεις, κατευθύνοντας αύτή προς τό Ύπέρτατο Άγαθό, κατά κάποιο τρόπο έξευγενίζει τήν κατώτερη φύση, δίνοντας μία νέα, ύπερφυσική χρησιμότητα στα γήινα αγαθά: από όργανα του ανθρώπινου έγωϊσμοϋ τα μεταμορφώνει σε όργανα της θείας αγάπης.

5. Τὸ μοναδικὸ ὕψος τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς ἀναγνωρίζεται γενικῶς. Καὶ ὁ Γκάντι ἐξῆρε τὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους Ὁμιλία, ἃν καὶ ἐπιτιμοῦσε τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς ὅτι δὲν τῆς ἦταν πιστοί. Εἶναι ὅμως ἀληθές ὅτι μέσω αὐτῶν ὁ πνευματικὸς ἐκεῖνος κώδικας μεταδίδεται ἀπὸ αἰῶνες, καὶ τυγχάνει σεβασμοῦ καὶ μύχιας λατρείας ἀκόμη καὶ ἀπὸ ὅποιον βλέπει σ' αὐτὸν τὸν κώδικα τὴν καταδίκη του, πράγμα τὸ ὁποῖο εἶναι δείκτης ἰσχυροῦ ἐσωτερικοῦ συγκλονισμοῦ. Ὅπωςδήποτε ὁ νόμος τοῦ Εὐαγγελίου δὲν κατέρχεται σέ παραχωρήσεις, οὔτε ρητές οὔτε σιωπηρές, πρὸς τὰ ἀνθρώπινα πάθη. Ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρξε οἰκτίρμων πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ ἀνοίξουν αὐτοὶ τὴν καρδιά τους σ' ὅλη τὴν ἀλήθεια. Ἀ.χ. ἔναντι τῶν σεξουαλικῶν ἐνστίκτων κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἰδρυτές θρησκευμάτων συμπεριεφέρθηκε ὅπως ὁ Χριστιανισμός. Ὁ Βούδδας δὲν θεώρησε τὴν ἀγνεία σέ σχέση πρὸς τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας, δηλαδή μέ τὴν ἀληθινὴ ἠθικὴ ὥψη της. Καταδίκασε κάθε χρῆση τῶν αἰσθήσεων γενικῶς, περιλαμβανομένης καὶ τῆς σεξουαλικῆς πράξεως, ὅχι ὡς ἁμάρτημα, ἀλλ' ὡς προσήλωση στή ζωὴ, ὡς ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὴν ὀδύνη, δηλαδή ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ ὕπαρξη. Ὁ Μωάμεθ εἶδε τὸ ἠθικὸ πρόβλημα, ἀλλ' εἶναι γνωστὸ ὅτι στήν πρακτικὴ λύση τούτου ἔκαμε παραχωρήσεις στίς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνστίκτων τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου καὶ στὰ ἔθνη τοῦ λαοῦ του, θεσπίζοντας τὴν πολυγαμία καὶ τὸ διαζύγιο καὶ ἀνεχόμενος τίς παλλακίδες. Ὁ Ἰησοῦς θέτει χωρὶς περιστροφές τὸ δάκτυλο στήν πληγή. Ἡ συζυγία ἀπὸ αὐτὴ εἶναι τοῦ Θεοῦ θέλημα. Ἀλλ' ἡ «σκληροκαρδία»³ τὸ νὰ μὴ γνωρίζει κάποιος νὰ ἀγαπᾷ, ὁδηγεῖ στὸ διαζύγιο. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν γυναῖκα γιὰ νὰ τὴν ἔχει ὡς ὄργανο ἡδονῆς⁴ δὲν τὴν

³ Ματθαίου ιθ' 8.

⁴ Ματθαίου ε' 38.

ἀγαπᾷ κατὰ τὴν ἀξία τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας: κατ' ἀναλογία πρέπει νὰ λεχθεῖ ὅτι μόνο στή μονογαμία δύναται νὰ βρεθεῖ ἡ πληρότητα τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης.

Σέ κάθε περίπτωση, ὅ,τι ἀπομένει προσβεβλημένο, ὑποτιμημένο, ἐξευτελισμένο, εἶναι ἡ προσωπικότητα τόσο τοῦ ἄνδρα ὅσο καὶ τῆς γυναίκας. Ἔτσι βιάζεται αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ οὐσία τῆς ἠθικότητας. Αὐτό οὐδέποτε εἶναι ἐπιτρεπτό, ἀπολύτως, μὲ καμμία δικαιολογία, γιὰ καμμία αἰτία. Ὁ Ἰησοῦς γνώριζε τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἶχε ὑπὲρ ὅψιν μὲ πόση μανία ἡ σὰρκα τοὺς θὰ ἐπαναστατοῦσε σέ μία τέτοια ἐπιβολή. Καὶ ὅμως δὲν ἐδίστασε νὰ κάνει αὐτὴν τὴν ἐπιβολή.

Ἀλλ' ὁ τόνος τῆς ἐπιβολῆς τοῦ αὐτοῦ εἶναι αὐτοῦ ποὺ καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ δοῦν ἐντὸς τοὺς, νὰ ἀναγνωρίσουν μία ἀλήθεια, τὴν ὁποία ὀφείλαν νὰ γνωρίσουν μόνοι τοὺς, στὴν οὐσία τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας, νὰ ἀναγνωρίσουν σαφῶς τὴν φύση τοὺς, τὴν προέλευσή τους: «ἀπ' ἀρχῆς οὐ γέγονεν οὕτω»⁵. Ἔτσι σέ ὅλους καὶ ὄχι μόνο σέ μία εἰδικὴ τάξη μεμυημένων, ἐπιβάλλει τὴν «καινὴν ἐντολήν», ὅπως ὀνομάζει αὐτή, δηλαδή τοῦ νὰ ἀγαπιώμαστε ὡς ἐκεῖνος ἀγάπησεν ἐμᾶς, ἐπομένως νὰ ἀγαπᾷμε καὶ τοὺς ἐχθρούς μας καὶ νὰ συγχωροῦμε κάθε προσβολή. Θέλει δὲ νὰ τὴν ἐφαρμόζουμε χωρὶς συμβιβασμοὺς καὶ χωρὶς ὑπεκφυγές. Καὶ ἐδῶ ἡ ἠθικὴ τοῦ παραμένει μοναδικὴ σέ τέτοιου εἶδους ἀπαίτηση.

Δὲν παραλείπει πάντως νὰ ἀφήνει εὐρύτατο πεδίο στὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀτομικὴ πρωτοβουλία, ιδίως στὴν ἐκλογή τῶν μέσων, μέ τὰ ὁποῖα μπορεῖ κάποιος νὰ στοχάζεται τὴν τελειότητα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον του. Μεταξὺ αὐτῶν ὑποδεικνύει μερικές καταστάσεις ὡς ἀμεσώτερες κατάλληλες γιὰ τὴν πραγματοποίησή της

⁵ Ματθαίου ιθ' 8.

καὶ πλουσιώτερες σέ ὑπερφυσική γενναιότητα (ὅπως ἡ πτωχεία, ἡ παρθενία, ἡ ὑπακοή). Ἀλλὰ θέλει νὰ τὰ ἐκλέγει ὁ χριστιανὸς μὲ τὴν ἐλεύθερη θέλησή του, μὲ ἀπόφαση ἐλεύθερης ἀγάπης, ὅπου ὁ Θεὸς δὲν διατάζει ἀλλὰ μόνο καλεῖ, πάντοτε μὲ τὴν ταπεινὴ ἐκείνη διάκριση, ἡ ὁποία δὲν θὰ προσβαλλόταν ἀπὸ μία ἄρνηση. Κατὰ τὰ λοιπά, δὲν ὑπάρχει πεδίο τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὅπου ὁ Χριστιανισμὸς νὰ μὴ προτρέπει τὸν ἄνθρωπο σὺ νὰ καθιστᾷ διαρκῶς λεπτότερη τὴν συνείδησή του, καθαρώτερη τὴν πρόθεσή του. Συνεχῆς εἶναι ἡ ἀνάκληση στὴν «ἐσωτερικότητα», στὴν αὐτομόρφωση, στὴν πτωχεία τοῦ πνεύματος: οἷστρος παντοτινὸς πρὸς βελτίωση ἀκατάπαυστη, καὶ κατὰ τίς περιόδους τῆς πτώσεως πρὸς ἀνάληψη, πρὸς ἀναστήλωση, πρὸς ἀνανέωση.

6. Ἐνῶ ὁ Χριστιανισμὸς προβάλλει ἀπ' εὐθείας τὴν σωτηρία κάθε μιᾶς ἀνθρώπινης ψυχῆς, σάν νὰ ἔχει ἡ κάθε μιά ἄπειρη ἀξία, εἶναι πάντως χαρακτηριστικὴ ἡ μέριμνά του νὰ ἐνώσει τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους, νὰ προαγάγει τὸ κοινωνικὸ αἶσθημα, νὰ τοὺς ὀργανώσει σέ κοινότητες. Τείνει μὲ κάθε τρόπο στὸ νὰ ἀφαιρέσει ἀπὸ μέσα τους κάθε τί πού μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει φραγμὸ μεταξύ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου, μεταξύ λαοῦ καὶ λαοῦ καὶ πρὸ παντὸς ὅ,τι ἀποτελεῖ ἀνεπαρκῆ ἀναγνώριση τῆς ἀξίας τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητος ἢ κίνδυνο ἢ πειρασμὸ πρὸς μείωση τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου. Συνήθως ὁ Χριστιανισμὸς δὲν τίθεται ἀντιμέτωπος ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰ ἥθη ἢ τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι στηρίζουν τὴν ἀνεπάρκεια ἐκείνη ἢ ἐκείνους τοὺς κινδύνους, ἀλλ' ἐπιδρώντας στίς καρδιές τους δημιουργεῖ τίς πεποιθήσεις, οἱ ὁποῖες κάνουν ὥστε νὰ πέφτουν μόνον τοὺς τὰ ἥθη ἢ οἱ νόμοι ἐκεῖνοι. Ἔτσι συνέβη μὲ τὴ δουλεία, ἡ ὁποία μεταξύ τῶν χριστιανῶν ἔπαυσε γενικά στὴν πράξη, πρὶν καταργηθεῖ ἐπίσημα. Ἔτσι ὁ

Χριστιανισμός ενεργεῖ στους λαούς, οἱ ὅποιοι ἔχουν τέτοιες κοινωνικές συνθήκες, ὥστε νὰ μὴ διασώζεται ὁλόκληρη ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια τῆς γυναίκα. Στὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔγκειται νὰ ρίχνει γενικά ἐντὸς τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς μιὰ ζύμη μεταμορφώσεως, πού τείνει στὸ νὰ μεταβάλλει τὴν ἀνθρώπινη κοινωνία σὲ βασιλεία τοῦ Θεοῦ πάνω στὴν γῆ, προοίμιο δὲ τῆς μακαριότητος στὸν οὐρανό.

Ἡ φράση «*βασιλεία τοῦ Θεοῦ*» ἢ «*βασιλεία τῶν οὐρανῶν*», ἡ ὁποία ἤχεϊ ὡς κυριαρχικὸ μοτίβο στὰ συνοπτικὰ Εὐαγγέλια, δὲν σημαίνει μόνο τὴν ἄλλη ζωὴ, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησία, τὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνη κοινωνία, ἡ ὁποία πηγάζει ἐκ τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ Θεοῦ Πατέρα καὶ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ⁶. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, μὲ τὴν ἄμεση σημασία της, Ἐκκλησία νοεῖται ἡ μυστηριακὴ καὶ ἱεραρχικὴ ἐκείνη κοινωνία, στήν ὁποία ἐνεργεῖται ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ αἰώνια σωτηρία τῶν πιστῶν. Ἀλλ' εἶναι ἄλλο τόσο ἀληθὲς ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ παραμελεῖ οὔτε τὴν ἀποδιδόμενη στὸν Πατέρα δόξα, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν, στὸν κόσμον αὐτό, μιᾶς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, μετὰ τῆς συνεπομένης σ' αὐτὴ εὐημερίας, οὔτε τὴν βοήθεια πρὸς μιὰ ἐξύψωση τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητος, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ἀπορρεύσει ἀπὸ μιὰ καλύτερη ὑλικὴ διάρθρωση τῆς κοινωνίας. Ὁ Χριστιανισμός ἄρα δὲν μπορεῖ νὰ παραμείνει ἀδιάφορος ἔναντι τῶν προόδων τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἔστω καὶ ἂν δὲν θεωρεῖ ὡς κύριο καὶ ἄμεσο χρέος του τὴν συγκρότηση τῶν κρατῶν. Ὁ Χριστιανισμός τείνει ὁ ἴδιος νὰ εὐνοεῖ τὴν κοινωνικὴ ἐξύψωση τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ταπεινῶν. Πάντοτε ὅμως σέβεται τὸ αὐθόρμητο τῶν προόδων καὶ τῶν ἱστορικῶν διαδρομῶν, ἀρκούμενος στὸ νὰ θέτει σ' αὐτές τὰ ὅρια πού προέρχονται ἀπὸ τὴν ἠθικὴ ἀρχή, κατὰ τὴν ὁποία δὲν εἶναι ὀρθὸ νὰ λέμε: «*ποιήσωμεν τὰ κακά,*

⁶ Ἀ Ἰωάννου α' 3.

ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ».⁷ Ἡ εὐημερία καὶ ὅλου τοῦ σύμπαντος κόσμου δὲν δικαιολογεῖ οὔτε καὶ ἓνα ἀποφασισμένο συγγνωστὸ ἀμάρτημα. Στὸ σημεῖο αὐτό ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ εἶναι ἀπόλυτη καὶ ἀποτελεῖ αὐτὸ ἀπαράμιλλο πλεονέκτημά της. Ἀλλά, ἐκτὸς τῆς ἠθικότητος τῶν μέσων, ὁ Χριστιανισμὸς ὡς ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ ὠθεῖ τοὺς ἀνθρώπους στὴν ὁδὸ τῶν κοινωνικῶν βελτιώσεων, διότι καὶ αὐτὸς εἶναι ἓνας τρόπος γιὰ νὰ δοξάζεται ἡ «*βασιλεία τοῦ Θεοῦ*». Εἶναι γεγονὸς ὅτι στίς χριστιανικὲς κυρίως χῶρες καταβλήθηκε καὶ καταβάλλεται ἡ προσπάθεια πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτό. Ἐξ ἄλλου, ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔδωσε στὸν ἄνθρωπο τὸν ἀποτελεσματικὸ παρηγορητικὸ λόγον στὴν ὁδύνῃ, τὸν τρομερὸ αὐτὸ κλῆρον τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἀπέδειξε τρανῶς, μὲ τὴν προβολὴν τοῦ Ἑσταυρωμένου, τὴν ἐξαγνιστικὴν, παιδαγωγοῦσα καὶ ἐξυψωτικὴν ἀποστολὴν τοῦ πόνου.

7. Τέλος ὁ Χριστιανισμὸς ὑπερέχει γιὰ τὴν προσαρμοστικότητα καὶ κατανόησιν στὸ πεδίο τῆς πραγματικότητος. Ἀνέχεται ὁποιοδήποτε εἶδος διακυβέρνησης, ἀκόμη καὶ πρωτόγονο, καὶ γνωρίζει νὰ συσχηματίζεται μὲ ὁποιαδήποτε νοοτροπία λαοῦ ἢ φυλῆς. Ὃπου βρίσκει τὴν βαρβαρότητα, ἐπιζητεῖ τὴν διάδοσιν τῶν στοιχείων τῆς ἀνθρωπιστικῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ποδοπατεῖ ἢ νὰ ἀντικρούει τίς χαρακτηριστικὰς τάσεις καὶ ἔθνη κάθε λαοῦ, ἐφ' ὅσον εἶναι συμβιβαστέα μὲ τίς ἀπαιτήσεις τοῦ φυσικοῦ νόμου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Ὃπου βρίσκει προχωρημένον πολιτισμόν, ὡς ἤδη στὸν ἀρχαῖον ἐλληνιστικὸν καὶ ρωμαϊκὸν κόσμον, ἐγκολποῦται καθετί τὸ ἀγαθὸ καὶ τὸ θεμιτό, διαποτίζοντας αὐτὸ μὲ νέον πνεῦμα. Σέ κάθε περίπτωσιν ἀποδείχθηκε πάντοτε ἰκανὸς νὰ δώσῃ μία νέα ζωὴ σέ ὃ, τι ἤδη προϋπῆρχε. Δὲν ὑπάρχει πεδίο τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος,

⁷ Ρωμαίους γ' 8.

είδικά τὰ εὐγενέστερα ἀπὸ αὐτά, ὅπως ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἡ φιλοσοφικὴ σκέψη, τὸ δίκαιο, ἡ οἰκονομία καὶ ἡ πολιτικὴ, τὰ γράμματα, ἡ μουσικὴ, οἱ εἰκαστικὲς τέχνες, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ὅποιαδήποτε ἄλλη ἐκδήλωση πολιτιστικὴ, ἡ ὁποία νὰ μὴ ἔχει δεχθεῖ ἀπὸ τὸν Χριστιανισμό μιά ἰδιαίτερη ὥθηση, μιά ἔμπνευση ἰδιαίτερη καὶ ἓνα νέο ὕφος.

Ἔργο δικό του ἔπειτα εἶναι ἡ διοργάνωση τῆς φιλανθρωπίας πρὸς ὁποιοδήποτε εἶδος ἀνάγκης καὶ δυστυχίας: νοσοκομεῖα, ἄσυλα, ψυχιατρεῖα, ὀρφανοτροφεῖα κ.λπ. Ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ κάνει δικό του ὅ,τι εἶναι ἀγαθὸ καὶ εὐγενὲς στὸν κόσμον, σύμφωνα πρὸς τὴν διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου. «Ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὖφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε»⁸. Μὲ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ὁ Χριστιανισμὸς κατευθύνει πρὸς μιά ἠθικὴ βελτίωση καὶ θρησκευτικὴ ἐξύψωση. Δὲν ὑπάρχει ἔθος στὸ ὅποιο νὰ μὴ προσφέρει τὴν ἀναγνώρισή του πρὸς κάθε πνευματικὸ ἢ πνευματοποιήσιμο ὑπάρχει. Ἔτσι συνοδεύει τίς διαφοροποιήσεις τῆς Ἱστορίας, μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ μὴν ἀφήνει νὰ χάνεται τίποτε ἀπὸ τὸ ἀξιολογικὸ ἀνθρώπινο δυναμικὸ πράξεων καὶ πηγαίων ἐθῶν, ἔστω καὶ ἂν αὐτά εἶναι δεμένα μὲ κίνητρα τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἔχουν ζωὴ πρόσκαιρη, ὅπως συνέβη λ.χ. μὲ τὸν μεσαιωνικὸ ἱπποτισμό. Σ' αὐτὴ τὴν παγκόσμια δύναμη ἀφομοιώσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔγκειται συγχρόνως ἡ ἀπόδειξη τῆς ζωτικότητάς του καὶ ἡ δραματικότητα τῆς ἱστορίας του πάνω στὴν γῆ.

Χριστιανισμὸς καὶ πολιτισμὸς.

Περὶ σχέσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς τὸν πολιτισμὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος. Καὶ αὐτὸ ἐπειδὴ, ὅπως στὴν ἱστορικὴ πραγματικότητα

⁸ Φιλιππησίους δ' 8.

δὲν ὑπάρχει ἓνας μόνον, ἀλλὰ περισσότεροι τρόποι ὑπάρξεως, δηλαδή πολιτισμοί, ἔτσι δὲν ὑπάρχει μία μόνον ἀδιάσπαστη καὶ ἐνιαία μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ. Πολιτιστικά ὁ Χριστιανισμός εἶναι γνωστός ὡς βυζαντινός, λατινικός, ἀμερικανικός, σλαβικός, ἀσιατικός κ.λπ., ὅπως, κατὰ τὴν κάθε μία ὁμολογία, διακρίνεται σὲ ὀρθόδοξη, ρωμαιοκαθολική, κ.ο.κ. Κατ' ἀρχὴν μποροῦμε, λοιπόν, νὰ μιᾶμε μόνον περὶ τῆς σχέσεως κάποιας ὀρισμένης μορφῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς ὀρισμένο πολιτισμό. Μία τέτοια μορφολογικὴ θεώρηση, ποὺ καταδεικνύει τὸν τρόπο τῆς «ἐν χρόνῳ καὶ τόπῳ» συναντήσεως, συνυπάρξεως ἢ καὶ συγκρούσεως τῶν δύο φαινομένων, ἐπιτρέπει ἔπειτα τὴν διατύπωση ἀπὸ συστηματικὴ ἄποψη μερικῶν γενικῶν διαπιστώσεων.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι, παρὰ τὴν σχετικὴ ἔστω ὁμοιομορφία τῆς ἀρχαίας οἰκουμένης, στὸν χῶρο τῆς ὁποίας εἰσῆλθε ὁ Χριστιανισμός, ἐκδηλώθηκαν σύντομα καὶ ἐπιβλήθηκαν σταδιακὰ οἱ ἰσχυρές τάσεις πρὸς διαφοροποίηση αὐτοῦ. Ἡ σφραγίδα τοῦ ἐλληνορρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ διετηρήθηκε βέβαια ζωηρὴ στοὺς αἰῶνες, τελικῶς ὅμως ἀπεκαλύφθηκε σὲ ὀρισμένες περιοχές ἀπὸ τό σημεῖο καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸν ἀραβικὸ χαρακτῆρα, ἐνῶ κατὰ τὸ κύριο σῶμα τῆς διασπάσθηκε. Μὲ τὴν εἰσροή ξενικῶν στοιχείων (τευτονικῶν-ἀρχαίου γερμανικοῦ φύλου-φραγκικῶν, ἀγγλοσαξωνικῶν στὴ Δύση, ἀνατολικῶν στό Βυζάντιο) ἡ κρυπτόμενη ἀντίθεση μεταξὺ ρωμαϊσμοῦ καὶ ἐλληνισμοῦ κατέληξε, μὲ τὴν συνδρομὴ καὶ μερικῶν ἱστορικῶν γεγονότων στὴν διαμόρφωση δύο εὐκρινῶς μεταξύ τους διακρινομένων πολιτισμῶν· τοῦ λατινοστρεφοῦς τῆς Δύσης καὶ τοῦ ἐλληνοστρεφοῦς τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ διαφορετικὴ κοινωνικὴ δομὴ καὶ μάλιστα ἡ πολιτειακὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ διάρθρωση, ἡ οἰκονομία, οἱ τέχνες, ἡ φιλοσοφία, τὸ δόγμα καὶ ὁλόκληρος ὁ πνευματικὸς βίος τῶν δύο αὐτῶν χριστιανικῶν σωμάτων καταδεικνύουν

σαφώς τήν διαλεκτική σχέση μεταξύ Χριστιανισμού καὶ πολιτισμοῦ: κάθε μία ἀπό τίς μορφές αὐτές τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι δημιουργός καὶ δημιούργημα συνάμα τοῦ οἰκείου πολιτισμοῦ· καὶ κάθε ἓνας ἀπό αὐτούς τούς πολιτισμούς εἶναι δημιούργημα καὶ δημιουργός συνάμα τῆς οἰκείας μορφῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀπό αὐτό τίθεται τὸ οὐσιωδέστατο ἐρώτημα, κατὰ πόσο ἡ πολιτιστική αὐτή διαφοροποίηση ὑπῆρξε τόσο ἀποφασιστική, ὥστε νὰ εἶναι ἀποδεκτὴ ἡ θεωρία τοῦ Spengler περὶ διχοτομήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ σύγχρονη ἱστορική καὶ θεολογική ἔρευνα, ἀποδεσμεύοντας τὸν Χριστιανισμό ἀπὸ τήν πολιτιστική αἰχμαλωσία, ἀποδεικνύει τὸ ἀσύστατο τῆς θεωρίας αὐτῆς καὶ προσφέρει σταθερὴ ἐκκλησιολογικὴ βάση γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τῆς ἐνώσεως.

Τὴν πολιτιστικὴ πολυμορφία τοῦ Χριστιανισμοῦ συμπλήρωσε ἡ ἔξοδος αὐτοῦ μέσω τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ ἄλλων φορέων (μεταναστεύσεων, ἐκστρατειῶν, ἀποικιοκρατίας, ἐμπορίου κ.λπ.) πού ἄρχισε ἀπὸ τὸν μεσογειακό χῶρο.

Παρὰ τὴν ἀντίσταση πάντως, τὴν ὁποία πρόβαλαν οἱ διάφοροι πολιτισμοὶ κατὰ τοῦ «ἐξευρωπαϊσμοῦ» αὐτῶν, γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ Χριστιανισμός πέτυχε νὰ ἐπιβάλλει μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν του, ἀκόμη καὶ πέρα ἀπὸ αὐτούς, μερικά βασικά πολιτιστικὰ αἰτήματα, ὅπως τὴν μονογαμία καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν ἀδιάλυτο αὐτῆς, τὴν -σταδιακῶς ἐπιβληθεῖσα - κατάργηση τῆς δουλείας, τὴν ἰδέα τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος τῶν ἀνθρώπων, κ.λπ. Τόσο μέ τά στοιχεῖα αὐτά, ὅσο καὶ μέ τίς ἀρχές, τίς ὁποῖες ἐμπιστεύθηκε στὸ ἐξαπλούμενο ἤδη εὐρωπαϊκὸ πνεῦμα ἀνὰ τὸν κόσμον, διεξάγει σήμερον ὁ Χριστιανισμός ἓνα οἰκουμενικὸ διάλογο μέ τούς διάφορους πολιτισμούς, ἀπὸ τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἔκβαση τοῦ ὁποίου θὰ ἐξαρτηθεῖ σέ πολλά τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος ὁλόκληρης. Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὡς νέα καὶ

άποφασιστικής σημασίας ή τάση, για νά προωθηθεῖ στό διάλογο αὐτό ὄχι πλέον ὁ Χριστιανισμός τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ὁ Χριστιανισμός τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ διάκριση αὕτη, ἰσοδυναμεῖ μέ τήν ἐπάνοδο τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν Ἱερουσαλήμ καί τήν ἐπανεύρεση τῆς καθολικότητος αὐτοῦ, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τήν γεωγραφική, χρονική καί ποιοτική σχετικότητα ὁποιουδήποτε πολιτισμοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ στόν λεγόμενο «ἐλληνοχριστιανικό πολιτισμό» παρατηροῦμε ὅτι καί ὁ ὅρος αὐτός εἶναι πολὺ γενικός. Τὸν χαρακτηρισμὸ θά μπορούσε νὰ διεκδικήσῃ ὑπέρ τοῦ ὁποιαδήποτε, ἀκόμη καί ἡ νοτιοαμερικανική ἢ κινέζικη μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ, δεδομένης τῆς παρεμβολῆς ἐλληνικῶν στοιχείων ἀπὸ τά πρῶτα ἤδη χρόνια τῆς ἐμφάνισεως αὐτοῦ. Ὁρθότερο, λοιπὸν, εἶναι νὰ χρησιμοποιοῦμε τὸν ὅρο *ἐλληνορθόδοξος πολιτισμός* πρὸς δήλωση τῆς συνοδοιπορίας μέσω τῶν αἰώνων (εἰρηνικά ἢ μή) τοῦ ἐλληνικοῦ καί τοῦ χριστιανικοῦ πνευματικοῦ βίου στό χῶρο τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ ὀρθόδοξη θεολογία θά πρέπει νά προβεῖ στόν ἔλεγχο τῶν συστατικῶν στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ, γιά νά καταστοῦν συνειδητὰ τὰ θεολογικῶς νόμιμα ὅρια τῆς συζεύξεως πού δηλώνεται μέ τὸν ὅρο αὐτό, ἀκόμη δέ καί ὁ βαθμὸς τῆς ἀλλοιώσεως πού ἐπῆλθε μετὰ τὴν βίαιη ἐπιδρομὴ ξενικῶν πολιτιστικῶν στοιχείων καί τὴν εὐρύτατη ἐκκοσμίκευση κατὰ τοὺς νεώτερους χρόνους. Ἡ πολιτιστικὴ διαφοροποίηση τοῦ Χριστιανισμοῦ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς λογικὴ συνέπεια τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου: ὁ Λόγος ἐγένετο «σὰρξ»⁹, δηλαδή κατῆλθε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς «κενώσεως» στήν κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου. Ἐπειδὴ ἡ ἀνθρώπινη «σὰρξ» εἶναι ἐνιαία κατὰ τὴν φύση, διαφορετικὴ ὅμως κατὰ τὴν μορφή καί τὴν «ἀσθένεια», ὁ περὶ Λόγου λόγος καί τὸ μυστήριον τῆς

⁹ Ἰωάννου α' , 14.

μετ' Αὐτοῦ κοινωνίας ἐνδύθηκαν κατὰ θεολογικῶς νόμιμο τρόπο τὴν ποικιλία τῆς πολιτιστικῆς σάρκας τοῦ κόσμου τούτου. Ἡ στάση ἐντούτοις τῶν χριστιανῶν ἔναντι τῆς «σαρκὸς» αὐτῆς δὲν ἐμφανίζεται ἐνιαία. Ἐξετάζοντας συστηματικά τὸ ζήτημα αὐτό, μποροῦμε νὰ διακρίνουμε τίς ἀκόλουθες βασικὲς τάσεις:

α) Τὴν τάση τῆς ἀρνήσεως. Κατ' αὐτὴν πολιτισμὸς καὶ «κόσμος» (μέ τὴν καινοδιαθηκικὴν χρῆσιν τοῦ ὅρου) εἶναι ἔννοιες ταυτόσημες, ποὺ ἐκφράζουν τὴν κατάστασιν τῆς πτώσεως, τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς παραφθορᾶς. Ὁ χριστιανὸς ὡς «καινὸς ἄνθρωπος» ὀφείλει νὰ κρατᾷ τὸν ἑαυτό του μακριὰ ἀπὸ τὸν «κόσμο», νὰ διάγει ὡς «ξένος καὶ πάροικος ἐν αὐτῷ», σέ στέρηση ἔστω καὶ θλίψιν καὶ «ἐρημίαν», προσδοκῶντας τὴν ἀνατολὴν τοῦ «νέου αἰῶνος», τὴν ἔλευσιν τῆς «βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

β) Τὴν τάση τῆς ἱεραρχικῆς συνύπαρξης. Αὕτῃ ἐκφράζει τὴν περὶ πολιτισμοῦ ἀντίληψιν τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ κατὰ τοὺς μέσους ἰδιαίτερα χρόνους. Κατ' αὐτὴν καὶ τὰ δύο μεγέθη ὑπόκεινται σέ αὐστηρὴν ἱεράρχησιν, κατὰ τὴν ὁποία ὁ πολιτισμὸς ἀποτελεῖ κατὰ κάποιον τρόπο τὸ σῶμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαβιοῦν οἱ λαοί, ὁ δὲ Χριστιανισμὸς διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐπέχει θέσιν ψυχῆς, πνεύματος καὶ βούλησιν στό σῶμα αὐτό. Τὸ σῶμα διέπεται ἀπὸ τὸ «φυσικὸ δίκαιον». Αὐτὸ ὅμως, ἔχοντας τὴν προέλευσίν του ἀπὸ τὸν Θεόν, βρίσκει στήν Ἐκκλησίαν τὸν φύλακα καὶ αὐθεντικὸν ἑρμηνευτὴν του. Ἔργον καὶ δικαίωμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι, ὡς ἐκ τούτου, νὰ χαλιναγωγεῖ καὶ νὰ ἐλέγχει τὸ σῶμα (τὸν πολιτισμὸν) καὶ τὰ μέλη του (τὴν τέχνην, τὴν ἐπιστήμην, τὸ Κράτος κ.λπ.), γιὰ νὰ διατηρεῖ τὴν ἁρμονίαν τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ τὴν ἱεραρχικὴν δομὴν τοῦ συστήματος τῶν ἀξιών.

γ) Τὴν τάση τῆς ἰδιονομίας, ποὺ προτάθηκε ἀπὸ τὸν Λούθηρον ἀπὸ ἀντίδρασιν πρὸς τὴν προηγούμενην. Αὕτῃ ὑποστηρίζει ὅτι τόσο τὸ

«*βασίλειο τῆς χάριτος*», ὅσο καὶ τὸ «*βασίλειο τοῦ νόμου*» διέπει κάποια ἰδιαίτερη, ἀπὸ τὸν Θεὸ τεταγμένη, ἰδιονομία. Ὡς ἐκ τούτου οὔτε σύγχυση τους ἢ συμφυρμὸς ἐπιτρέπεται, οὔτε ὑποταγὴ τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ὁ χριστιανὸς κινεῖται κατ' ἀνάγκη μεταξὺ τῶν δύο τούτων πόλων, ζώντας στὸν ἰδιωτικὸ βίον του κατὰ τίς ἐπιταγὰς τῆς ἐπὶ τοῦ Ὁρους Ὁμιλίας, στό δέ δημόσιο βίον κατὰ τοὺς νόμους τῆς πολιτείας καὶ τίς ἀπαιτήσεις τῆς καθημερινῆς πραγματικότητος.

δ) Τὴν τάση τῆς καταλλαγῆς. Σύμφωνα μ' αὐτὴ ὁ Χριστιανισμὸς, ἐπιδρώντας ἀποφασιστικὰ στὸν πολιτισμὸ, μπορεῖ νὰ ἐπιτύχει τὴν ἀνακαίνιση, τὴν θεραπεία καὶ τὸν ἐξαγιασμὸ του, μέ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ ἀρθεῖ τελικῶς κάθε διαφορὰ καὶ ἀντίθεση καὶ νὰ ἐπέλθει τελικὰ πλήρης μεταξὺ αὐτῶν καταλλαγὴ (π.χ. Social Gospel=κοινωνικὸ εὐαγγέλιο).

ε) Τὴν τάση τῆς ταυτίσεως. Αὐτὴ ἀναγνωρίζει καμμία μεταξὺ πολιτισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ διαφορὰ καὶ ἀντίθεση. Καὶ οἱ δύο ἀποτελοῦν δυνάμεις, οἱ ὁποῖες κατευθύνουν τὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν πρόοδο. Ὁ Χριστιανισμὸς θεωρεῖται ὡς ἡ κορωνίδα τόσο τοῦ πολιτισμοῦ, ὅσο καὶ τῶν λοιπῶν θρησκειῶν (ἐννοεῖται βέβαια ὁ Χριστιανισμὸς τοῦ Λουθήρου, ὁ ὁποῖος πιστεύεται ὅτι ἀπάλλαξε τὸν Χριστιανισμὸ τοῦ δόγματος καὶ τῆς μεταφυσικῆς, στὴν ὁποία εἶχε περιέλθει αὐτὸς μέ τὸν «*ἐξελληνισμό*» του, ὅπως ὑποστήριξεν ὁ Α. Harnack). Οἱ ἀνώτερες, ἐνδεικτικὰ μόνο, μνημονευθεῖσες τάσεις καλλιεργήθηκαν ἀπὸ ὀρισμένες συνθῆκες καὶ ὑπὸ τὸ πρῖσμα διαφόρου κάθε φορά ἐρμηνείας τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστιανισμὸς ὀφείλει νὰ ἀντιμετωπίσει, τρία ὀξύτατα προβλήματα σέ σχέση πρὸς τὴν ἐπιβεβλημένη στάση του ἔναντι τοῦ πολιτισμοῦ. Πρῶτο τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ πρὸς

ὑποστήριξη καὶ συντήρηση πολιτιστικῶν συστημάτων καὶ θεσμῶν, ἡ ἐπιβίωση τῶν ὁποίων κατέστη προβληματική. Ἡ ὑποστασιακὴ σύνδεση τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς τὰ συστήματα αὐτὰ ὁδήγησε αὐτὰ σὲ ἓνα εἶδος ἱεροκρατικῆς ἀπολιθώσεως, ἡ ὁποία καθίσταται ἤδη ἀπειλητικὴ καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν Χριστιανισμό. Τὸ δεύτερο πρόβλημα εἶναι ἡ ραγδαία ἐκκοσμίκευση, πρὸς τὴν ὁποία κατατείνει ἀναπότρεπτα ὁ πολιτισμὸς ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος. Αὐτὸ συνεπάγεται καταστροφὴ πάρα πολλῶν αὐτονόητων, τὰ ὁποῖα βάστασαν ἀπὸ αἰώνων τὸν βίον τῶν χριστιανικῶν λαῶν. Τὴν τάση αὕτῃ ἔρχεται τέλος νὰ συνδράμει ἡ κατάκριση ἀπὸ τὰ ὑλιστικὰ συστήματα τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς ἀρνητικοῦ παράγοντα στὴν πολιτιστικὴ πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐνώπιον τῶν κατακρίσεων αὐτῶν ὁ Χριστιανισμὸς καλεῖται καὶ πάλι νὰ μαρτυρήσῃ τὸν Χριστὸ ὡς τὸ φῶς καὶ τὴν μόνη ἐλπίδα τοῦ κόσμου· ἐνώπιον δὲ τῆς ἀλλοιώσεως καὶ τοῦ κλονισμοῦ τῶν συστημάτων καὶ τῶν θεσμῶν μπορεῖ νὰ ἐπαναπαύεται στὴν πεποίθηση ὅτι καὶ ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ἱστορία ἀπόκεινται στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Μέρος Δεύτερο.

Προχωρούμε στο δεύτερο μέρος της ποιμαντορικής Έγκυκλίου μας.

Όλη ή ιεραποστολική εργασία που έπιτελείται στην Ίερὰ Μητρόπολή μας εξετάζεται σέ τρεῖς ἄξονες:

Α΄ . Ἐκκλησιαστική Διοίκηση

Β΄ . Ποιμαντική καί Πνευματική Διακονία

Γ΄ . Φιλανθρωπία - Κοινωνική προσφορά.

Α . Ἐκκλησιαστική Διοίκηση.

Ἡ Ἑνορία

Πολύ σοφά ἔχουν διαιρεθεῖ οἱ Ἐπαρχίες τῶν Μητροπόλεων καί τῶν Ἐπισκοπῶν σέ μικρότερες κοινότητες πιστῶν πού λέγονται Ἑνορίες.

Τήν διοίκηση καί διαχείριση τῶν Ἑνοριῶν ρυθμίζουν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ ἐκάστοτε ἰσχύοντες Νόμοι τῆς Πολιτείας.

Θεολογικῶς καί Ἐκκλησιολογικῶς ἐκάστη Ἑνορία ἀνεξαρτήτως μελῶν ἀποτελεῖ πλήρη Ἐκκλησία.

Μόνο ὁ καταμερισμός κάθε ἐργασίας εἶναι δυνατόν νά δώσει ἄνεση καί εὐχέρεια ἀλλά καί πρακτικότητα στήν διεξαγωγή της. Τό ἴδιο ἰσχύει φυσικά καί γιά τήν σοβαρότατη καί ὑπευθυνότατη ἐργασία τῆς διαποιμάνσεως τῶν Χριστιανῶν πού συγκροτοῦν τίς τοπικές Ἐκκλησίες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶναι οἱ Ἐπίσκοποι (Πατριάρχες, Ἀρχιεπίσκοποι, Μητροπολίτες, κ.λπ.).

Στίς Ἑνορίες οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ κατ' ἐξοχήν ἀποκλειστικοί Ποιμένες διαθέτουν, ὡς ἄμεσα ἐκτελεστικά ὄργανα, τοὺς Πρεσβυτέρους, (Ἱερεῖς), πού βοηθοῦνται ἀπό τοὺς Διακόνους. Οἱ Πρεσβύτεροι, ἐπομένως εἶναι οἱ ἄμεσοι πνευματικοὶ Ἡγέτες καί Ποιμένες τῶν Χριστιανῶν, πού ἀνήκουν στήν Ἑνορία τους. Καί πολύ ὀρθά. Διότι εἶναι τελείως ἀδύνατον νά ἔλθει ὁ Ἐπίσκοπος σέ ἄμεση ἐπικοινωνία μέ τίς χιλιάδες τῶν πιστῶν, πού ἀνήκουν στήν Ἐπαρχία του, καί μάλιστα μέ κάθε ἓνα ἀπό αὐτοὺς ἀτομικά, ὅπως ἐπιβάλλει τό πραγματικό χρέος τῆς ἀληθινῆς πνευματικῆς Ποιμαντορίας. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ δίδων τίς κατευθύνσεις καί τίς ἐντολές, αὐτός πού ἀσκεῖ τήν ἐπίβλεψη καί τόν συντονισμό, αὐτός πού ἔχει τήν ἀνώτατη διοικητική καί πειθαρχική ἐξουσία στήν Ἐπαρχία του, ἀλλά καί τό ἔργο στίς λεπτομέρειες τό ἐμπιστεύεται στοὺς Πρεσβυτέρους

πού αυτός καθιστᾷ Ἐφημερίους τῶν Ἑνοριῶν στίς ὁποῖες διαιρεῖται ἡ Ἑπαρχία του.

Μέ κέντρο πάντοτε τόν Ἱερό Ναό καί τήν θεία λατρεία πού τελεῖται σ'αυτόν ὁ Ἐφημέριος κάθε Ἑνορίας μέ τήν ἐντολή καί τήν εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου του, καί μέ τήν πνευματική ἐξουσία καί δύναμη πού ἔχει ἀπό τήν χειροτονία του μεριμνᾷ καί ἐργάζεται γιά τήν σωτηρία καί τήν κατά Χριστόν προαγωγή τῶν Ἑνοριτῶν του. Δικαιοῦται στό ἔργο του αὐτό νά ἔχει βοηθούς καί συμπαραστάτες καί ὅλους τούς φωτισμένους καί καλοπροαιρέτους πιστούς πού βρίσκονται στήν Ἑνορία του διότι καί αὐτοί πρέπει νά ἐνδιαφέρονται γιά τήν πνευματική ἀνάπτυξη καί πρόοδο ὅλης τῆς Ἑνορίας.

Εἶναι φανερό ὅτι ἂν ἔχουμε μία τέτοια ἀνάπτυξη καί πρόοδο σέ κάθε Ἑνορία μιᾶς Ἑπαρχίας κατ' ἀνάγκη θά ἔχουμε τήν ἴδια ἀνάπτυξη καί πρόοδο σέ ὁλόκληρη τήν Ἑπαρχία, πού ἀποτελεῖται ἀπό τίς Ἑνορίες. Πολλές τέτοιες Ἑπαρχίες ἀποτελοῦν τήν Ἐκκλησία ἐνός τόπου.

Ἄν θέλουμε λοιπόν νά προάγεται ἡ πνευματική κατάσταση σ' ἕνα τόπο ὅπως ἡ Ἑλλάδα γιά παράδειγμα, εἶναι ἀνάγκη νά ἐνδιαφερθοῦμε γιά τήν πνευματική προαγωγή τῶν Ἑνοριῶν πού συγκροτοῦν τίς διάφορες Ἑπαρχίες. Διότι ἡ πρόοδος τῶν Ἑνοριῶν συγκροτεῖ τήν πρόοδο τῶν Ἑπαρχιῶν. Ἀλλά αὐτό δέν ἔχει γίνει ἀκόμη τελείως ἀντιληπτό ἀπό τούς Χριστιανούς, πού ἀποτελοῦν τίς διάφορες ἐπί μέρους Ἑνορίες. Καί γι' αὐτό καί αὐτοί ἀκόμη οἱ περισσότεροι φωτισμένοι θρησκευτικῶς δέν δεικνύουν τόσο ἐνδιαφέρον γιά τήν Ἑνορία τους. Συμβαίνει μάλιστα πολλές φορές οἱ φωτισμένοι Χριστιανοί καί νά ἀδιαφοροῦν τελείως γιά τήν Ἑνορία τους καί οὐσιαστικά νά τήν ἐγκαταλείπουν ἀκόμη. Ἐπαναπαύονται στό ὅτι οἱ ἴδιοι βρίσκουν τήν θρησκευτική τους ἱκανοποίηση ἄλλοῦ, χωρίς νά συναισθάνωνται τήν ὑποχρέωση πού

ἔχουν νά στηρίξουν τούς ἀδελφούς τους καί νά συμβάλλουν στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τους, ὄχι ἀπλά ἀφηρημένα καί γενικά, ἀλλά στήν συγκεκριμένη περίπτωση τῆς ἀναπτύξεως τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς μέσα στόν συγκεκριμένο χῶρο Ἑνορίας στήν ὁποία ἀνήκει ὁ καθένας.

Δέν θά σήμαινε βέβαια τοῦτο, ὅτι θά ἐγκατέλειπαν τίς ἄλλες ἐπίσης σύμφωνες πρός τό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπό τίς εὐλογίες της ὑφιστάμενες καί ἐνεργοῦσες πηγές τίς θρησκευτικῆς τους οἰκοδομῆς. Ἀλλά ἀπλούστατα τίς πνευματικές δυνάμεις τίς ὁποῖες τυχόν λαμβάνουν ἀπό τίς πηγές αὐτές ὀφείλουν νά τίς χρησιμοποιοῦν γιά τό καλό τῆς Ἑνορίας τους, τῆς ὁποίας πρέπει νά ἀποτελοῦν πνευματικά στελέχη πού θά προσφέρουν πρόθυμα τίς ὑπηρεσίες τους στόν ὑπεύθυνο πνευματικό Ποιμένα, τόν Ἐφημέριό τους. Καί τοῦτο μέ πνεῦμα υἱικῆς στοργῆς καί χριστιανικῆς ταπεινώσεως ὅπως ἀρμόζει στούς ἀληθινούς πιστούς τοῦ Εὐαγγελίου πού ὀφείλουν νά εἶναι ταυτοχρόνως καί ἐργάτες αὐτοῦ στό μέτρο βεβαίως τῶν δυνάμεων καί τῶν προσόντων τῶν «ταλάντων» πού τούς ἔχει χαρίσει ὁ Θεός.

Ὅπου γίνεται αὐτό ἐκεῖ εἶναι ὀλοφάνερη καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νά γενικευθεῖ αὐτό, ἀφοῦ βεβαίως γενικευθεῖ καί ἡ ἰδέα περί τῆς σημασίας πού ἔχει ἡ Ἑνορία, ὄχι ἀπλά ὡς διοικητική μονάδα καί διαχειριστικό κέντρο, ὅπως τόν βλέπουν οἱ Ἑνοριακοί νόμοι ἀλλά ὡς ὀργανικό κύτταρο τῆς ὅλης Ἐκκλησίας ἀπό τήν κατάσταση τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται καί ἡ πνευματική ὑγεία ὀλόκληρου τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Ὁ Ποιμένας

Ὁ Ποιμένας ὀφείλει νά προΐσταται τῆς Ἑνορίας ἀσκώντας τὰ διοικητικά καθήκοντά του γιά τήν προαγωγή καί προκοπή τῆς Ἑνορίας,

σύμφωνα με τὸ πολίτευμα καὶ τὸ ἥθος τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν πνευματικότητά Της, τὶς ἰσχύουσες διατάξεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ τὶς ὁδηγίες μας ποὺ κατὰ καιροὺς ἔχουν δοθεῖ καὶ δίδονται.

Ἡ ἄσκηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἀπαιτεῖ·

1. Τὴν ἄμεση συνεργασία τῶν Ποιμένων μετὰ τὸν Ἐπίσκοπό τους καὶ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν ποὺ ἐκάστοτε δίδονται.

Τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐπισκοποκεντρικὸ καὶ διασώζει τὴν ἐνότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικῶς τὸν λθ' Ἀποστολικὸ Κανόνα ποὺ ὀρίζει ὅτι οἱ Κληρικοὶ οὐδὲν ἐπιτελοῦν ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου τους. Σ' αὐτὸν εἶναι ἐμπιστευμένος ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ.

«Οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι, ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν ἐπιτελείωσαν. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ πεπιστευμένος τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν λόγον ἀπαιτηθσόμενος».

Τὰ ἴδια μετὰ αὐτὸν τὸν ἱερὸ Κανόνα ὀρίζουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἱεροὶ Κανόνες.

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ἀναφέρουμε καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἀποστολικοῦ πατέρα ἁγίου Ἰγνατίου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ θεοφόρου ποὺ ἀπὸ τὴν πολὺ ἀρχαιότητα θέτει τὶς ἀρχές ποὺ διέπουν καὶ διαμορφώνουν τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας ὅτι χωρὶς τὴν γνώμη καὶ τὴν ἄδεια τοῦ Ἐπισκόπου οὐδεὶς δύναται νὰ πράττει καὶ νὰ ἐνεργεῖ κάποιο ἔργο ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀνήκουν στὴν Ἐκκλησία, οὔτε θεία Λειτουργία, οὔτε τὰ λοιπὰ ἅγια Μυστήρια, οὔτε Φιλανθρωπία. Μάλιστα δὲ προχωρεῖ καὶ λέει ὅτι γνήσια θεωρεῖται μόνο ἡ θεία Εὐχαριστία ποὺ ἐπιτελεῖται ἀπὸ ἐκεῖνον ἢ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Πρεσβύτερο στὸν ὁποῖο ἐκεῖνος (δηλαδή ὁ Ἐπίσκοπος) θὰ ἐπιτρέψει. Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ τηρεῖται μετὰ τὴν ἀναφορὰ τοῦ ὀνόματός του στίς

ἱερές Ἀκολουθίες καὶ τὴν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας ἐπὶ ἀγίας τραπέζης ἐγκαινισμένης ἀπὸ ἐκεῖνον. Αὕτῃ τὴν ἀρχὴ καλύπτει καὶ ἐξυπηρετεῖ τὸ ἱερὸ Ἀντιμῆνσιο.

«Μηδεὶς χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου τι πρᾶσσέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγείσθω, ἡ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον οὕσα, ἡ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ. ὅπου ἂν φανῇ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω· ὥσπερ ὅπου ἂν ᾗ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. οὐκ ἐξόν ἐστὶν χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν οὔτε ἀγάπην ποιεῖν· ἀλλ' ὁ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον, ἵνα ἀσφαλὲς ᾗ καὶ βέβαιον πᾶν ὁ πράσσεται» (Ἰγνατίου, Σμυρναίους, § VIII ΒΕΠΕΣ τ. 2, σελ. 281).

Σύμφωνα μὲ αὐτὰ ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι τὸ κέντρο τῆς ζωῆς τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὴν συνεργασία τῶν Πρεσβυτέρων μεταξὺ τους.

Ὅλα τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτοῦν ὁμόνοια, συνεργασία καὶ ἀγάπη μεταξὺ τῶν ἐργατῶν στό «γεώργιον τοῦ Θεοῦ» (πρὸς Κορινθίους Α' γ' 16).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θέτει τὶς ἀρχὲς τῆς διακονίας στὴν Ἐκκλησία, ἅ . ὅτι τὰ πάντα ἐνεργεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα (πρὸς Κορινθίους Β' ιβ' 6),

β' . ὅτι ὅλοι ἀποτελοῦμε ἓνα σῶμα (πρὸς Κορινθίους Α' ιβ' 12-27), ὅτι σὲ αὐτὸ τὸ σῶμα διακρίνονται διακονήματα καὶ χαρίσματα (πρὸς Κορινθίους Α' ιβ' 28-31),

γ' . ὅτι ὅλους ἐνώνουν πνευματικοὶ δεσμοί (πρὸς Ἐφεσίους δ' 1-7) καὶ

δ' . ὅτι ὅλοι ὅσοι ἐργάζονται στὴν Ἐκκλησία εἶναι συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ὁ Θεὸς αὐξάνει τὴν Ἐκκλησία (πρὸς Κορινθίους Α' γ' 5-8).

3. Τὴν συνεργασία τῶν Πρεσβυτέρων μὲ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους ἢ Ἐπιτρόπους καὶ τοὺς λοιποὺς Συνεργάτες τῆς Ἑνορίας.

Ὅλοι οἱ Συνεργάτες τῆς Ἑνορίας καὶ κυρίως οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Σύμβουλοι ἢ Ἐπίτροποι ὀφείλουν νὰ ἐργάζονται γιὰ τὴν δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ χωρὶς ἐγωϊσμοὺς καὶ ἰδιοτέλειες, νὰ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά τους μὲ εὐσυνειδησία, προθυμία καὶ σεβασμὸ πρὸς ὅλους. Γιὰ αὐτὸ χρειάζονται ἐνημέρωση γιὰ νὰ ἀσκήσουν τὰ καθήκοντά τους, χρειάζονται μία μικρὴ ἐκπαίδευση γιὰ τὸν τρόπο ἀσκήσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων τους. Γιὰ αὐτὰ διαλαμβάνει ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 8/1979 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν*» καὶ οἱ ὑπ' ἀριθμὸν 44 (Φ.1/3/1448) 9.12.2004, 75 (Φ.1/3/1234) 30.11.2007, 106 (Φ.1/3/1400) 29.11.2010, 136 (Φ.1/3/1167) 26.11.2013, 169 (Φ.1/3/958) 21.11.2016 καὶ 213 (Φ.1/3/875) 22.11.2019 Ἑγκύκλιοί μας μὲ τὶς ὁποῖες ὑποδεικνύουμε τὰ δέοντα.

Σχετικὲς πληροφορίες καὶ ὁδηγίες περιλαμβάνει καὶ τὸ τευχίδιο ποὺ ἐξέδωσε ὁ κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.) «*Ἐγκόλπιο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐπιτρόπου*».

Ἡ θητεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων εἶναι τριετὴς ἀρχομένη τὴν **1.1.2023 καὶ θὰ λήξει τὴν 31.12.2025.**

Ληγούσης τῆς θητείας ἥδη καλέσαμε τοὺς Προέδρους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἀνανεώσεως τῆς θητείας κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «*Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν*» (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ , 1/05.01.1980)

4. Τὴν ἀρμονικὴν συνεργασία τῶν Ἑρανικῶν Ἐπιτροπῶν μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια. ὼστε τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 38 (Φ.1/3/1274)

2.11.2004 Έγκυκλιό μας και τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς 774/393/9.3.1984 Έγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν τήρηση καὶ θεώρηση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη τῶν προβλεπομένων βιβλίων τῆς Ἑνορίας, ὡς ἀναφέρονται στὶς ὑπ' ἀριθμὸ 6 (Φ. 1/3/664) 22.11.2000 καὶ 39 (Φ. 1/3/1275) 2.11.2004 Έγκυκλίου μας καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ. 1/4/1213/ 23.12.2003, Φ.1/4/1453/28.11.2006 καὶ Φ.1/4/1264/7.12.2007 Έγκύκλια Σημειώματά μας.

Ἵπενθυμίζουμε, ὅτι στὸ τέλος κάθε ἔτους, προσκομίζονται τὰ τηρούμενα βιβλία στὶς Ἑνορίες γιὰ νὰ κλείσουν στὴν Πρωτοσυκελλία.

6. Ἵπενθυμίζουμε, ὅτι μὲ τὸν Ν. 2672 (Φ.Ε.Κ. τ. ἀ 290/28.12.1998) εἰσήχθηκε ἡ διακίνηση ἐγγράφων μεταξὺ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου ἠλεκτρονικά. Τὸ ἄρθρο 14 τοῦ Νόμου αὐτοῦ προβλέπει τὶς διατάξεις καὶ τὶς προϋποθέσεις.

Μὲ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/869/30.9.2014 καὶ Φ.1/4/448/18.5.2015 Έγκύκλια Σημειώματά μας κοινοποιήσαμε τὴν ὑπ' ἀριθμὸν ΔΙΑΔΠ/Φ.Α. 2.3/21119/1.9.2014 Έγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Διοικητικῆς Μεταρρύθμισης καὶ Ἡλεκτρονικῆς Διακυβέρνησης ποὺ ἀφορᾷ στὰ ἔγγραφα ποὺ γίνονται δεκτά ἀπὸ τὸ Δημόσιο.

7. Γιὰ τὴν τήρηση τῶν κανόνων καὶ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς Ἑνορίας διαλαμβάνουν οἱ Έγκυκλοί μας γιὰ τὴν σύνταξη τῶν Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν καθὼς καὶ τὰ Έγκύκλια Σημειώματά μας γιὰ τὸ διοικητικὸ καὶ τὸ διαχειριστικὸ θέμα.

Σημειώνουμε τὰ βασικὰ κείμενα ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, ὥστε νὰ γνωρίζετε ποὺ πρέπει νὰ καταφύγετε γιὰ νὰ ἐνημερωθεῖτε σὲ προκύπτοντα ἐρωτήματα.

ἀ . Νόμος 590/1977 (Φ.Ε.Κ. τ. Ἀ 146/26.5.1977)

«Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β . Κανονισμοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

263/2014 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 272/29.12.2014) «Περὶ Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων».

8/1979 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 1/5.01.1980) «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν».

305/2018 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 153/22.08.2018) «Περὶ Ἑφημερίων καὶ Διακόνων»

Οἱ διατάξεις τοῦ ν. 4957 (ἄρθρο 347) (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ /141/21.07.2022)

* * * * *

Β . Ἡ ποιμαντικὴ καὶ πνευματικὴ διακονία
κατὰ τὴν ἱεραποστολικὴν περίοδο 2023 – 24.

Ἡ Ποιμαντικὴ διακονία ἀναπτύσσεται σέ εἴκοσι (20) Τομεῖς :

1. ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ -

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ - ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος.

Ἐκεῖνο γιὰ τό ὅποιο δικαιοῦται ἀσφαλῶς νά καυχᾶται ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ θεία Λατρεία της. Καμμία ἄλλη Ἐκκλησία δέν ἔχει τόν λατρευτικό πλοῦτο τῆς Ὁρθοδοξίας, πού ἀποτελεῖ ταυτόχρονα καὶ τὴν δόξα της. Εἶναι θησαυρός ἀμυθήτου ἀξίας, πραγματικό διδασκαλεῖο θεϊκῆς μυσταγωγίας, ἐνσάρκωση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόπος μυστηρίου καὶ

«βαλανεῖον γάρ ἐστιν ἡ Ἑκκλησία πνευματικόν» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὑπόμνημα εἰς τήν Πρὸς Κορινθίους Β΄ ἐπιστολήν εἰς ὁμιλίας Α΄, (Ὁμιλία ΙΕ΄, Περὶ ἀρχῆς πνευματικῆς, καὶ κοσμικῆς, καὶ τῆς τῶν ἀρχομένων ὑποταγῆς, καὶ τῆς τούτων ἐπιμελείας) PG 61, 510) κατὰ τήν χαρακτηριστικὴ ἔκφραση τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ἡ πλούσια καὶ παλμώδης Λατρεία μας εἶναι ἡ ἀναπνοὴ τῆς Ἑκκλησίας μας. Τὸ ὁμολογοῦν καὶ τὸ ἀναγνωρίζουν καὶ ἑτερόδοξοι ἀκόμη, οἱ ὅποιοι τὸν ἀνεκτίμητο τοῦτο θησαυρὸ θεωροῦν ὡς μοναδικὴ εὐκαιρία, κατὰ τήν ὁποία τὸ προσωρινὸ συναντᾶται μέ τὸ αἰώνιο, ἡ γῆ μέ τὸν οὐρανόν, ὁ ἄνθρωπος μέ τὸν Θεόν. Πράγματι, ἡ ὅλη ἀτμόσφαιρα τῆς ὀρθοδόξου Λατρείας καθίσταται «ὄχημα τῆς πνευματικῆς θρησκευτικῆς ἐμπειρίας» ποῦ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον «θείας κοινωνόν φύσεως» (Β΄ Πέτρου α΄, 4). Ὁ ὀρθόδοξος ναός, κατὰ τὸν μέγα Χρυσόστομο, «ἀνίστησι τὸ φρόνημα καὶ οὐκ ἀφήσῃ μεμνησθαι τῶν παρόντων, μεθίστησιν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανόν» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ἐπιτίμησις κατὰ τῶν ἀπολειφθέντων, παραίνεσις πρὸς τοὺς παρόντας, εἰς τὸ κήδεσθαι τῶν ἀδελφῶν, καὶ εἰς τὸ προοίμιον τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, «Παῦλος κλητός», καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης, PG 51,145). Ἀποβαίνει ἐργαστήριον ψυχικῆς καλλιέργειας καὶ τόπος γαληνεύσεως χαρακτήρων, μεταποιουμένης τῆς ψυχῆς εἰς Ναόν τοῦ Κυρίου ἁγίου. Εἶναι ἡ μεγάλη, ἡ ἀναντικατάστατη προσφορά τῆς μητρὸς μας Ἑκκλησίας στήν πνευματικὴ μας πορείαν.

Στίς ημέρες μας παρατηρείται ένα ζωηρό ενδιαφέρον τῶν ἑτεροδόξων γιά τήν γνωριμία τοῦ ὀρθοδόξου λατρευτικοῦ μας θησαυροῦ καί μία ἰσχυρή τάση ἐπιστροφῆς πρός τήν λατρευτική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία μόνη αὐτή «διετήρησε τό λειτουργικόν πνεῦμα τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας» ὡς ὁμολογεῖ ὁ Rousseau (Histoire du Mouvement Liturgique Paris 1945, σ. 188). Ἀλλά καί στούς κόλπους τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας μας ἐκδηλώνεται ἕνα ζωηρό ενδιαφέρον γιά τήν Λατρεία μας, ἕνα παλινδρομικό κύμα «ἐπί τᾶς πηγᾶς» πού μορφοποιεῖται ὡς αἶτημα γιά μία λειτουργική ἀναγέννηση.

Ἡ Ἐκκλησία μας θέλησε νά παραμείνει πιστή βεβαίως ὄχι μόνο στό ὕψιστον λειτουργικό ἰδεῶδες τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ἀλλά καί στόν μέγα σκοπό τῆς θείας Λατρείας, πολλές πολλαπλῶς καταβαλοῦσα προσπάθειες πρός διατήρηση αὐτοῦ ἀναλλοιώτου σέ ὅλη τήν ἱστορική πορεία της.

Ὡς γνωστόν σκοπός τῆς θείας Λατρείας εἶναι νά φέρεי σέ ἐπαφή τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό. Μέσα στήν κατανυκτική καί μεγαλειώδη ἀτμόσφαιρα, τήν ὁποία δημιουργεῖ ἡ ὀρθόδοξος μυσταγωγία τῆς θείας Λατρείας τοῦ Θεοῦ, ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου μεταρσιοῦται καί μετέωρος πτερουγίζει πρός τούς αἰθέρες, ἐμβατεύουσα στοῦ Θεοῦ τά ἀπροσπέλαστα μυστήρια, Μέσω τῆς ὀρθοδόξου θείας Λατρείας, τῆς τόσο πλούσιας σέ παραστάσεις καί σέ δημιουργία εὐλαβῶν συναισθημάτων μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ἐκδιπλώνεται πρό τῶν ὀφθαλμῶν μας τό μέγα μυστήριο τοῦ Θεοῦ καί γινόμεθα

μέτοχοι τῆς ωραιότητος ἐκείνης πού μόνο ἡ γλῶσσα τῆς ψυχῆς δύναται νά περιγράψει.

Ὅμως δέν ἐπιτυγχάνεται πάντοτε ὁ θεῖος αὐτός σκοπός τῆς θείας Λατρείας. Στοιχεῖα ξένα καί ἄγνωστα, ἐν πολλοῖς, πρὸς τήν πραγματική, τήν ἐν πνεύματι λατρεία τοῦ Θεοῦ, ὑπεισῆλθαν μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου καί ἐνόθευσαν τήν ἀπλότητα καί γνησιότητά της, ἐπὶ πλέον δέ τήν ἀπεξένωσαν ἀπό τήν οὐσία της πού ζωοποιεῖ τίς ψυχές καί ἐνδυναμώνει τὰ πνεύματα, ἐνῶ παραλλήλως τήν ἔκαμαν νά προσκολληθεῖ σέ ξηρούς τύπους, πού δέν ζωογονοῦν, ἀλλά «ἀποκτείνουν». Τῆς λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως ἔργον εἶναι νά ἀποκαθάρει τήν λατρεία ἀπό τὰ ξένα της στοιχεῖα, τὰ περιττά καί παρέμβλητα, καί νά τήν παρουσιάσει ὅπως πρέπει νά εἶναι, καθιστώντας την ἱκανή πλέον καί στούς δικούς μας καιρούς νά ὑπηρετήσῃ τοὺς μεγάλους σκοποὺς της.

Στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τούτου πολλοὶ ἀσφαλῶς παράγοντες δύνανται νά συμβάλουν. Θά χρειασθεῖ τήν πρωτοβουλία νά ἀναλάβει ἡ Ἐκκλησία μέ τοὺς λειτουργοὺς της. Ἐπειτα ἴσως ἀκολουθήσῃ κάποια διόρθωση τῶν λειτουργικῶν μας βιβλίων. Ἀκόμη κάποια ἐπιστημονικὴ θεολογικὴ ἐπεξεργασία τῶν κειμένων. Καί μία προσπάθεια πρὸς ἐπίτευξη ὁμοιομορφίας, τουλάχιστον μέσα στόν ὡρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἀ . Θ ε ῖ α Λ ε ι τ ο υ ρ γ ῖ α

Ἡ θεία Λατρεία εἶναι τὸ κέντρο καὶ ἡ κορυφή τῆς «ἐν Χριστῷ» ζωῆς τῆς Ἑνορίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν. Κέντρο τῆς θείας Λατρείας εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. Οἱ πιστοὶ τρέφονται ἀπὸ τὴν τράπεζα τοῦ Κυρίου καὶ ἀγιάζονται μὲ τὰ Ἅγια Μυστήρια.

ά . Τὸ πρόγραμμα θείας λατρείας τῶν Ἑνοριῶν μας προβλέπει νὰ τελεῖται θεία Λειτουργία·

Κάθε Σάββατο καὶ κάθε Κυριακή.

Τὶς σημειούμενες στὸ Ἑγκόλπιο Ἡμερολόγιο τοῦ ἔτους ἑορτές.

(Δεσποτικές, Θεομητορικές, Ἀγίων)

Καθημερινὰ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου ἕως 25 Δεκεμβρίου.

(Σαρανταλείτουργο)

Κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν Πανελληνίων Ἐξετάσεων Εἰσαγωγῆς τῶν μαθητῶν στὶς Σχολές τῆς Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης.

Καθημερινὰ ἀπὸ 1-15 Αὐγούστου.

Τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ κάθε Τετάρτῃ τελεῖται ἑσπερινὴ Προηγιασμένη καὶ κάθε Παρασκευὴ πρωϊνὴ.

β . Ἱε ρ έ ς Ἀ κ ο λ ο υ θ ί ε ς

β . Καθημερινὰ στοὺς Ἑνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τελοῦνται οἱ Ἑνδιάτακτες Ἱερεῖς Ἀκολουθίες σύμφωνα μὲ τὸ Ὡρολόγιο Πρόγραμμα.

Οἱ Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ προσέρχονται στὸν Ἱερὸ Ναὸ καθημερινά, ἀνεξάρτητα τοῦ ἐὰν ἔχουν ἐφημερία, ἐκτὸς καὶ ἐὰν βρίσκονται σὲ διατεταγμένη ὑπηρεσία.

Ὁ Ἐφημέριος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Συνεφημερίους του, τελεῖ τὶς ἐνδιάτακτες Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὶς θεῖες Λειτουργίες τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν, τελεῖται Ἱερατικὸ Συλλεΐτουργο.

Ὁ Ἐφημέριος ὑποχρεοῦται νὰ βρίσκεται στὸν Ἱερὸ Ναὸ τὸ πρωῒ ἕως τὴν 12η ὥρα καὶ τὸ ἀπόγευμα μία ὥρα πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἔχουμε συστήσει νὰ προσέρχονται καὶ νὰ συμμετέχουν ὅλοι τῶν Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Διάκονοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στὶς ἐνοριακὲς πανηγύρεις καὶ τὶς λοιπὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ . Ἱ ε ρ ᾶ Μ υ σ τ ῆ ρ ι α

Ἰδιαίτερη μέριμνα ὀφείλουν νὰ ἐπιδεικνύουν οἱ Ποιμένες γιὰ τὴν καλλιέργεια τῶν πιστῶν, ὥστε νὰ ἐνημερωθοῦν γιὰ τὴν σημασία τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων, τὴν θεολογία τους καὶ τὸν συμβολισμό τῶν τελουμένων πού ἀναπτύσσονται στὶς εὐχές πού λέγονται ἀπὸ τὸν τελετουργό.

Γιὰ τὴν ποιμαντικὴ τῶν Μυστηρίων ἔχουν ἐκδοθεῖ Ἐγκύκλιοι μὲ εἰδικὲς ὁδηγίες·

Γιὰ τὴν προετοιμασία καὶ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν προκειμένου νὰ συμμετέχουν στὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 49 (Φ.1/3/654) 20.5.2005.

Γιὰ τὸν Γάμο ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 67 (Φ.1/3/855) 17.8.2007.

Γιὰ τὴν Βάπτισις ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 70 (Φ.1/3/973) 21.9.2007.

Μὲ τὸ ὑπὲρ ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/227/24.2.2009 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας κοινοποιήθηκε τὸ ὑπὲρ ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 4325π.ἔ. καὶ διεκπεραιώσεως 331/16.2.2009 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐφιστᾷ τὴν προσοχή μας, ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιοῦνται ὡς «μαρτυρικά» στὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος μὴ χριστιανικὰ σύμβολα.

Ἐπίσης καὶ τὰ φυλλάδια·

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός - Γιὰ μιὰ καλὴ ἐξομολόγηση».

«Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

«Ἦλυσεν τὴν ὥδινες τοῦ θανάτου».

«Τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες».

«Χρήσιμες ὁδηγίες γιὰ τοὺς γονεῖς, ποὺ πρόκειται νὰ βαπτίσουν τὸ παιδί τους».

«Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας τελέσεως θρησκευτικοῦ Γάμου».

«Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε», μὲ τὸ ὁποῖο ἀπορρίπτεται μὲ ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὴν διδασκαλία τῆς ἀγίας Γραφῆς ἡ διατυπωθεῖσα ἄποψη ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μεταδοθεῖ εἴτε μὲ τὸν Ἐκκλησιασμό εἴτε μὲ τὴν θεία μετάληψη τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κάποια μολυσματικὴ ἀσθένεια.

Αὐτὰ διατίθενται δωρεὰν γιὰ τὴν κατάρτιση τῶν πιστῶν.

Μὲ τὸ ὑπὲρ ἀριθμὸν πρωτοκόλλου (Φ.1/4/1113) 5.11.2013 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας ὑπενθυμίζουμε τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 1444 (Φ.Ε.Κ τ. Α΄ 88/18.4.2013) γιὰ τὶς μεταβολές τοῦ ἀνωτέρου Νόμου γιὰ τὶς Ληξιαρχικὲς Πράξεις καὶ τὴν δημιουργία Πληροφοριακοῦ Συστήματος Διαχείρισης Ληξιαρχικῶν Πράξεων στὸ Ὑπουργεῖο Ἑσωτερικῶν.

Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς 4915 π.ῆ. καὶ διεκπεραιώσεως 172/22.1.2008 Ἐγκύκλιο Σημείωμα ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπαγόρευσε τὴν διεξαγωγή πανηγύρεων μὲ κοσμικὴ μουσικὴ καὶ χοροὺς ἐντὸς τῶν περιβόλων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Μὲ ἀπόφασή μας ἀπαγορεύσαμε τὴν διάθεση τῶν προαυλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν γιὰ νὰ πραγματοποιοῦνται δεξιώσεις, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς ὑπερβολικοὺς στολισμοὺς τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν τέλεση τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων (Ἐγκυκλιὸς μας 49 (Φ.1/3/654) 20.5.2005).

Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας καθιερώσαμε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 27 (Φ.1/3/220) 11.3.2003 Ἐγκυκλιὸς μας τὴν χορήγηση ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ γιὰ τοὺς βαπτιζομένους καὶ συζευγνυομένους.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 8 (Φ1./3/723) 5.12.2000 Ἐγκυκλιὸς μας ἔχουμε ἀπαγορεύσει τὴν ἀπαίτηση οἰουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ γιὰ τὴν τέλεση τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων στὸν Ἱερὸ Ναὸ καὶ συγχρόνως ἔχουμε καθορίσει τὸν τρόπο διανομῆς τῶν προαιρετικῶν εἰσφορῶν τῶν πιστῶν.

δ . Δ ι α κ ο ν ί α Κ ο ι μ η τ η ρ ί ω ν

Γιὰ τὴν διακονία τῶν Ἐφημερίων στὰ Κοιμητήρια διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 28 (Φ.1/3/636) 31.7.2003 Ἐγκυκλιὸς μας καὶ ὁ ἰσχύων γιὰ αὐτὴν Κανονισμός.

έ . Κ ρ ο ύ σ η Κ ω δ ώ ν ω ν - Μ ε γ ά φ ω ν α

Ἐπισημαίνουμε καὶ μὲ τὴν παροῦσα, ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐπιδεικνύετε σύνεση ἀφ' ἑνὸς μὲν στὴν κρούση τῶν κωδῶνων κατὰ τὴν διάρκεια καὶ τὴν ἔνταση καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν λειτουργία τῶν ἐξωτερικῶν μεγαφώνων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου 2855 καὶ διεκπεραιώσεως

1489/9.7.2003 Έγκύκλιο Σημείωμα της Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/591/ 8.7.2003, καὶ Φ.1/4/872/4.9.2008 Έγκύκλια Σημειώματά μας.

στ' . Ποιμαντορικές Έγκύκλιοι

Γιὰ τὴν διακονία μας κατὰ τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδῃ, τὴν νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταύγουστου ἀποστέλλουμε ποιμαντικές Έγκυκλίους περιέχουσες λεπτομερεῖς ὁδηγίες. Ἀναφέρουμε ὅσες ἔχουν ἀποσταλεῖ:

ι. Γιὰ τὴν ὁργάνωση τῆς διακονίας μας καὶ τὰ πνευματικά μηνύματα κατὰ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ διαλαμβάνουν οἱ Έγκύκλιοι:

12 (Φ.1/3/150) 28.2.2001	118 (Φ.1/3/220) 23.2.2012
20 (Φ.1/3/296) 20.3.2002	128 (Φ.1/3/409) 4.4.2013
26 (Φ.1/3/212) 7.3. 2003	148 (Φ.1/3/71) 27.1.2015
33 (Φ.1/3/217) 11.2.2004	158 (Φ.1/3/170) 25.2.2016
46 (Φ.1/3/260) 2.3.2005	170 (Φ.1/3/108) 6.2.2017
55 (Φ.1/3/206) 24.2.2006	195 (Φ.1/3/161)
26.02.2019	
69 (Φ.1/3/944) 14.2.2007	216 (Φ.1/3/228)
05.03.2020	
76 (Φ.1/3/280) 7.3.2008	239 (Φ.1/3/194)
17.03.2021	
85 (Φ.1/3/271) 3.3.2009	255 (Φ.1/3/77) 09.02.2022
97 (Φ.1/3/167) 5.2.2010	272 (Φ.1/3/62) 01.02.2023
287 (Φ.1/3/54) 31.01.2024	288 (1/3/111)
05.03.2024	

ii. Για την ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα διαλαμβάνουν οἱ Ἐγκύκλιοι:

13 (Φ.1/3/264) 27.3.2001 119 (Φ.1/3/337) 21.3.2012

34 (Φ.1/3/435) 27. 3.2004 128 (Φ.1/3/409)

4.4.2013

48 (Φ.1/3/439) 8.4.2005 139 (Φ.1/3/310) 20.3.2014

56 (Φ.1/3/352) 28.3.2006 149 (Φ.1/3/186) 6.3.2015

66 (Φ.1/3/279) 12.3.2007 159 (Φ.1/3/283) 29.3.2016

77 (Φ.1/3/378) 1.4.2008 171 (Φ.1/3/231) 15.3.2017

86 (Φ.1/3/339) 23.3.2009 181 (Φ.1/3/232) 6.3.2018

98 (Φ.1/3/306) 20.3.2010 198 (Φ.3/1/238)

26.03.2019

109 (Φ.1/3/366) 1.4.2011 219 (Φ. 1/3/304)

06.04.2020

242 (Φ.1/3/242) 13.04.2021 257 (Φ.1/3/138)

11.03.2022

273 (Φ. 1/3/119) 13.03.2023 291 (Φ.1/3/217)

25.04.2024

iii. Για τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταύγουστου διαλαμβάνει ἡ Ἐγκύκλιος 15 (Φ.1/3/535) 23.7.2001.

iv. Για τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδο τῆς νηστείας πρὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ κατὰ τὸ Ἅγιο Δωδεκάημερο οἱ Ἐγκύκλιοι:

10 (Φ.1/3/764) 14.12.2000 107 (Φ.1/3/1343)

29.11.2010

19 (Φ.1/3/952) 10.12.2001	117	(Φ.1/3/1537)
9.12.2011		
25 (Φ.1/3/1063) 29.11.2002	127	(Φ.1/3/1310)
3.12.2012		
32 (Φ.1/3/1065) 19.11.2003	137	(Φ.1/3/1202)
25.11.2013		
43 (Φ.1/3/1402) 1.12.2004	147	(Φ.1/3/1081)
19.11.2014		
54 (Φ.1/3/1285) 21.12.2005	156	(Φ.1/3/912)
9.11.2015		
64 (Φ.1/3/1423) 16.11.2006	168	(Φ.1/3/947)
1.12.2016		
72 (Φ.1/3/1165) 20.11.2007	180	(Φ.1/3/945)
27.11.2018		
84 (Φ. 1/3/1192) 18.11.2008	212	(Φ.1/3/847)
15.11.2019		
96 (Φ.1/3/990) 25.11.2009	234	(Φ.1/3/693)
05.11.2020		
253 (Φ.1/3/735) 18.11.2021	269	(Φ.1/3/625)
15.11.2023		
284 (Φ.1/3/284) 20.11.2024		

ζ . Για τήν διευκόλυνση τῶν πιστῶν νά συμμετέχουν στίς τελούμενες Ἱερές Ἀκολουθίες τοῦ Ἀγίου Δωδεκαήμερου καὶ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη καὶ διανέμονται ἔντυπα προγράμματα.

* * * * *

2. ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ

Στήν ἐπιτέλεση τῆς θείας Λατρείας συμβάλλουν καθοριστικά καί οἱ ιεροψάλτες, διότι ἡ θέση τους εἶναι ὑψηλή καί προνομιοῦχος μέσα στήν καθόλου ὀρθόδοξη Λατρεία. Ὁ ιεροψάλτης, ἰστάμενος ἐπὶ τοῦ στασιδίου του κατά τήν ὥρα τῆς θείας Λατρείας, δέν εἶναι πλέον μονάδα. Γιά τήν Ἐκκλησία τήν στιγμὴν ἐκείνη εἶναι «λαός», ἐκπρόσωπος τοῦ συνηγμένου καί προσευχομένου λαοῦ, ὁλοκλήρου τῆς χριστιανικῆς κοινότητος. Ψάλλοντας τούς ὕμνους, ἀπαγγέλλοντας τὰ ἀναγνώσματα ὁ ιεροψάλτης καί τοῦ ταπεινοτέρου Παρεκκλησίου, γίνεται μυσταγωγός. Δέν μένει ἓνας ἀπλὸς βοηθός τοῦ λειτουργοῦντος ιερέως. Εἶναι κάτι περισσότερο. Εἶναι ὁ ἀναντικατάστατος παραστάτης του. Εἶναι ὁ ἀπαραίτητος παράγοντας τῆς θείας λατρείας. Ἡ ὑπηρεσία του ἔχει βαθύτερο περιεχόμενο, οὐσιαστικό, σπουδαῖο. Γίνεται καί αὐτός κρίκος μιᾶς ἀλύσεως, πού σκοπὸ ἔχει τήν μεταρσίωση τῶν πιστῶν, τήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς θεας λατρείας. Δέν εἶναι ἴσως ἄνευ σημασίας τό γεγονός, ὅτι κατά τήν ὀρθόδοξη λειτουργικὴ διδασκαλία, δέν εἶναι δυνατόν νά τελεσθεῖ Θεία Λειτουργία ἄνευ παρουσίας ιεροψάλτου, καί τοῦτο ἀσφαλῶς ὄχι τόσον γιά τό τεχνικό μέρος, ὅσον γιά τήν οὐσία πού ὑπηρετεῖ ὁ θεσμός αὐτός, γιά τήν ἀναγκαιότητα τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου κατά τήν ἀναφορά τῶν κοινῶν προσευχῶν, ἐκπρόσωπος τοῦ ὁποίου παρίσταται ὁ ιεροψάλτης.

Καλεῖται ὥς ἐκ τούτου ὁ ιεροψάλτης νά ἐπιτελέσει ἔργο ἀξιοσημείωτο καί σοβαρό. Καλεῖται νά θέσῃ τίς ὑπηρεσίες του στήν διάθεση τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ πληρώματός της. Καλεῖται, μέ ἄλλους λόγους, νά γίνῃ κατά τό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, ἓνας ἐκ τῶν αποφασιστικῶν παραγόντων τῆς λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως. Συνήθως ὑποτιμᾶται ὁ ρόλος καί ἡ προσφορά τοῦ ιεροψάλτου στό σημεῖο τοῦτο. Τήν προσοχή

μας ἐλκύει ὁ ἱεουργός. Βεβαίως ὁ τελετουργός ἱερεύς εἶναι ὁ κορυφαῖος. Δέν εἶναι ὅμως ὁ μόνος πού λαμβάνει μέρος στήν αὐλαία τῆς λατρευτικῆς συνάξεως. Βασική θέσιν κατέχει καί ὁ ἱεροψάλτης. Εἶναι καί αὐτός ἀποφασιστικός παράγοντας γιά μία ἄρτια καί ὠλοκληρωμένη λατρευτική προσφορά. Ἡ κανονική καί εὐπρεπής διεξαγωγή τῆς Λατρείας ἔχει ἀνάγκη τῆς συμβολῆς τοῦ ἱεροψάλτου. Τήν ἀναμένει καί τήν πρόσδοκᾷ.

Οἱ ἱεροψάλτες συντελοῦν στήν διεξαγωγή τῆς θείας λατρείας πού πρέπει νά τελεῖται «*μετά αἰδοῦς καί εὐλαβείας*» καί «*εὐαρέστως τῷ Θεῷ*» (Πρός Ἑβραίους ιβ΄ , 28). Τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο ἐπιλέγει τόν καταλληλότερο ἱεροψάλτη πού θά ἀνεβεῖ στό Ἀναλόγιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τόν ὁποῖο ἐγκρίνει καί διορίζει ὁ Μητροπολίτης.

Ἡ ἐμφάνιση καί ἡ στάση καθώς καί τά προσόντα του καί οἱ ὑποχρεώσεις του περιλαμβάνονται στό «Ἐγχειρίδιον Ἱεροψάλτου» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί Πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου, ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

*Μέ τήν ὑπ' ἀριθμόν 319/30.9.2022 Ἀπόφασή μας συγκροτήσαμε τήν Ἐπιτροπή Ἀκροάσεως καί Κρίσεως Ἱεροψαλτῶν, προκειμένου διορισμοῦ αὐτῶν στά Ἱερά Ἀναλόγια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἐπί τριετιῇ θητεία ἀρχομένη τήν **1.10.2022** καί ληγούσῃ τήν **30.9.2025** ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:*

α΄. Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Μιχαήλ Πετροπούλου, Ἐφημερίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ἀναπληρουμένου ὑπό τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γερασίμου Μπιλιλῆ, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος

β'. Μουσικολογιωτάτου κ. Κωνσταντίνου Τζώρτζη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ζούμπου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος

γ'. Μουσικολογιωτάτου κ. Ἰωάννου Χρήστου, Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Μουσικολογιωτάτου κ. Χρήστου Παπαχρήστου Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Κοιμητηριακοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Κοιμητηρίου Καισαριανῆς.

δ'. Μουσικολογιωτάτου κ. Χρήστου Σπατιώτη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος, ἀναπληρωμένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστάσιο Ἀκτύπη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

ε'. Τοῦ ἐκάστοτε Προϊσταμένου, τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐν ᾧ πρόκειται, ἵνα διορισθῇ ὁ ὑποψήφιος Ἱεροψάλτης, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἐτέρου συνεφημερίου αὐτοῦ.

Ἐφιστοῦμε τὴν προσοχή σας στὴν τήρηση τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ γιὰ τὴν πρόσληψη καὶ τὸν διορισμὸ τῶν Ἱεροψαλτῶν.

Ὑπενθυμίζουμε τὸ ὑπ' ἀριθμὸ Φ.1/4/832/18.7.2012 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας, ποὺ ἀναφέρεται στὴν μουσικὴ μέθοδο, ποὺ εἰσῆχθη μὲ τὴν μεταρρύθμιση τῶν τριῶν Διδασκάλων Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων, Γρηγορίου τοῦ Πρωτοψάλτου, Χουρμουζίου τοῦ Χαρτοφύλακος, οἱ ὁποῖοι ἐξήγησαν τὴν σύνθετη γραφὴ τῶν κωδίκων μὲ μουσικὰ ἔργα, μεταφέροντάς τιν σὲ ἀναλυτικώτερη γραφὴ.

* * * * *

3. ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ -
ΣΥΝΑΞΕΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Θὰ συνεχίσουμε, ὅταν τό ἐπιτρέψουν οἱ ἐπικρατοῦσες συνθῆκες καὶ κατὰ τὴν νέα περίοδο τὶς Ἐπιμορφωτικές, Ἐνημερωτικές Μηνιαῖες Συνάξεις τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων.

Μὲ αὐτὲς ἐπιδιώκουμε τὴν ἐπιμόρφωση τῶν Κληρικῶν καὶ τὴν βελτίωση τοῦ ἐπιπέδου τους προκειμένου νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν ὑπεύθυνη ἀποστολή τους.

Γιὰ τὸ Πρόγραμμα τῶν Συνάξεων θὰ ἐνημερώνεστε ἐγκαίρως.

* * * * *

4. ΘΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ –

ΚΥΚΛΩΝ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ -ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείπεται τὸ κήρυγμα ἀπὸ τὴν θεία Λειτουργία κάθε Κυριακὴ καὶ ἑορτή. Ὅφειλετε, κατόπιν μεταξύ σας συνεννοήσεως, νὰ ἀναλαμβάνετε τὴν διδαχὴ στὴν σύναξη τῶν πιστῶν. Κάθε Ἑνορία πρέπει νὰ ἀποτελεῖ κέντρο ἐξαγγελίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελισμοῦ, πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ καταρτίσεως τῶν πιστῶν.

Ἐκτὸς τοῦ κηρύγματος στὴν θεία Λειτουργία ἐπιβάλλεται νὰ διοργανώνονται στὴν Ἑνορία καὶ νὰ λειτουργοῦν ἐβδομαδιαῖες ἐνοριακὲς συνάξει, ἐφόσον τό ἐπιτρέπουν οἱ ἐπικρατοῦσες συνθῆκες.

Ἀπὸ τίς Ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἔχουν κυκλοφορηθεῖ ὁ Α΄ καὶ Β΄ Τόμος «Ἀπὸ τὸν Ἱερό Ἀμβωνα τῆς Καισαριανῆς» μέ κηρύγματα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Καλλινίκου Νικολάου, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού ἔχουν δημοσιευθεῖ καὶ περιέχουν τίς αἰώνιες διδαχὲς γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπίσης τό βιβλίο τοῦ

ιδίου μέ τίτλο «Υδωρ ἐκ πέτρας» πού περιέχει περιστασιακά κηρύγματα καί ἐπετειακές ἑορταστικές ὁμιλίες του.

Γιὰ νὰ διευκολυνθεῖτε στήν ἐπιλογή καί στήν προετοιμασία τῶν θεμάτων πού θὰ ἀναπτύξετε, προτείνουμε νὰ χρησιμοποιήσετε ἀπό τὰ κατὰ καιροὺς βιβλία μας πού ἔχουν εὐληπτη καί πλούσια ὕλη, ὅπως εἶναι «Ἡ Λατρεία τοῦ Θεοῦ», «Τήν πίστιν τετήρηκα καί ἄλλα», «Βιβλικά».

Γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν ἐκδίδουμε περιοδικῶς διάφορα βιβλιδάρια πού διανέμονται στοὺς πιστοὺς. Τακτικῶς ἀπευθυνόμαστε καὶ μὲ Ἐγκυκλίους γιὰ ἐπίκαιρα θέματα. Κατὰ δὲ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων, τῆς Πρωτοχρονιᾶς καὶ τοῦ Πάσχα ἀπευθύνουμε καθηκόντως μήνυμα γιὰ τὸ μυστήριον τῆς «ἐν Χριστῷ» οἰκονομίας καὶ ἀπολυτρώσεώς μας.

* * * * *

5. ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Τὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ὑπηρετεῖται:

α΄. Ἀπὸ τοὺς Ἱεροκήρυκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως· ἁ . Ἀρχιμανδρίτη κ. Καλλίνικο Νικολάου καὶ β΄ . Ἀρχιμανδρίτη κ. Μακάριο Παναγόπουλο βάσει προγράμματος κατὰ τὶς περιόδους, τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

β΄. Ἀπὸ τοὺς Ἐντεταλμένους Πρεσβυτέρους Ἐφημερίους σὺν Ἑνορίαις, ὅσας ἀν δεήσει. Παραθέτουμε τὸν κατάλογον τῶν Πνευματικῶν - Ἐξομολόγων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

1. Ἀρχιμανδρίτης Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος
2. Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυξ
2. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Παναγόπουλος, Ἱεροκήρυξ
3. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Δάγλας
4. Ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος
5. Ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Μπίλιαρης
6. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Σιδέρης
7. Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Κανδαρᾶς
8. Ἀρχιμανδρίτης Νίκων Γαλανόπουλος
9. Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος Χριστέλης
10. Ἀρχιμανδρίτης Σιλουανός Βέργος
11. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Κέφης
12. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Καραούλης
13. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Ντόβολος
14. Πρωτοπρεσβύτερος Γεράσιμος Μπιλιλῆς
15. Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Κωστόπουλος
16. Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Πετρόπουλος

Γιὰ τὴν προετοιμασία τῶν πιστῶν στὸ Μυστήριο τῆς ἀφέσεως
ἐκδώσαμε εἰδικὰ φυλλάδια:

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός - Γιὰ μιὰ καλὴ ἐξομολόγησι».

«Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

«Τὸ Μυστήριο τῆς Μετανοίας - Ἐξομολογήσεως»

*** * * * ***

6. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος
Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος.

Μιά νέα περίοδος πνευματικής σποράς και καλλιέργειας στο «γεώργιο τοῦ Θεοῦ» (Πρός Κορινθίους Α΄ γ΄, 9) ἐκτείνεται μπροστά μας. Θά ἀρχίσουμε καί πάλι νά ἀναπτύσσουμε τά ποιμαντικά προγράμματά μας γιά τήν πνευματική οἰκοδομή ἰδιαιτέρως μάλιστα τῶν νέων τῆς διδασκαλίας τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καί τῆς καθοδηγήσεώς τους νά σέβονται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ πού ἐκφράζεται μέ τήν τήρηση τῶν θείων ἐντολῶν πού ἐξασφαλίζουν τήν αἰώνια ζωή (Ματθαίου ιθ΄, 16-22). Ἀναφερόμαστε σ' ὅλες τίς δραστηριότητες πού ἐντάσσονται στόν Τομέα τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῶν Νέων. Σ' αὐτόν συμπεριλαμβάνονται καί τά Κατηχητικά Σχολεῖα γιά τούς νέους, τούς Μαθητές καί τίς Μαθήτριες τοῦ Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καί Λυκείου πού λειτουργοῦν μέ τήν συνεργασία σας, μέ τήν προθυμία, μέ τήν ὑπευθυνότητα, ζῆλο καί αὐτοθυσία ὅλων τῶν στελεχῶν τοῦ Τομέα τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος. Κατά τήν ἀρξαμένη ἱεραποστολική περίοδο οἱ Συνάξεις τῶν Κατηχητικῶν θά λειτουργήσουν μέ τίς προϋποθέσεις καί τούς ὅρους πού καθορίζει ἡ Πολιτεία γιά τήν πρόληψη τῆς μόλυνσεως καί μεταδόσεως τοῦ ἰοῦ Covid-19.

Ὡς ὑπεύθυνος πνευματικός πατέρας θέλω νά ὑπομνήσω ὅσα θεωρῶ ἀπαραίτητα γιά τήν προετοιμασία ὅλων μας.

1. Ὁ θεοκεντρικός χαρακτήρας τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί κατ' ἐπέκταση ἡ Χριστιανική Ἀγωγή τῶν Νέων_καλλιεργεῖ στόν ἄνθρωπο τόν θεοκεντρικό χαρακτήρα τῆς ζωῆς του. Ὁ ἄνθρωπος ζεῖ γιά τόν Θεό. Ἐκτελεῖ τίς ἐντολές Του. Ὑπακούει στό ἅγιο θέλημά Του. Μέ τίς πράξεις του δοξάζει τόν Θεό Πατέρα σύμφωνα μέ τήν ἀποστολική προτροπή «δοξάσατε δὴ τόν Θεόν ἐν

τῷ σώματι ὑμῶν καί ἐν τῷ Πνεύματι ὑμῶν, ἅτινα ἐστί τοῦ Θεοῦ» (Πρός Κορινθίους στ' , 20). Ἀγαπᾷ τόν Θεό «ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς του καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας του καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος του» (Μάρκου ιβ' , 30). Ἐπιθυμεῖ νά συμπεριφέρεται εὐαρέστως πρός τόν Θεό κατά τήν ἐντολή «εὐαρέσκει ἐνώπιον ἐμοῦ καί γίνου ἄμεμπτος» (Γενέσεως ιζ' , 1). Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τούς πιστούς νά ζοῦν ζωή ἀρεστή στόν Θεό «Τό λοιπόν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καί παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καί ἀρέσκειν Θεῷ» (Πρός Θεσσαλονικεῖς Α' , δ' , 1).

Τήν ἀγάπη του στό Θεό ὁ ἄνθρωπος τήν δείχνει μέ τόν τρόπο πού ὑποδεικνύει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης «αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν» (Α' Ἰωάννου ε' , 3). Ὑπομένει γιὰ τόν Θεό πᾶσα θλίψη καί στενοχώρια «Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἰακώβου α' , 12). Θυσιάζει καί τήν ζωή του γιὰ τόν Θεό κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου «ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν» (Μάρκου ή' , 35).

2. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό θεανδρικό ἀρχέτυπο τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεία καί ἡ Ὁρθόδοξη Κατήχηση τῶν Νέων θέτει ὡς πρότυπο, ἀρχέτυπο τοῦ ἀνθρώπου τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι ὁ «Υἱὸς ὁ Ἀγαπητός» (Ματθαίου γ' , 17) καλώντας τόν ἄνθρωπο νά μιμηθεῖ τόν Υἱό τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ Πατρός σύμφωνα μέ τούς λόγους «ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καί ὑμεῖς ποιῆτε» (Ἰωάννου ιγ' , 15) καί «μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ» (Πρός Κορινθίους Α' , ια' , 1).

3. Ἡ κλήση στήν θεία ζωή.

Ὡς σκοπός τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου τίθεται νά ἀνταποκριθεῖ στήν κλήση τοῦ Θεοῦ γιά νά συμμετάσχει στήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ (Πρός Ἐφεσίους δ' , 1).

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Ὁρθόδοξη Ἀγωγή εἰδικά τῶν Νέων ἀπελευθερώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ματαιότητα τῆς φθειρομένης ἀπό τά πάθη ζωῆς ὑποδεικνύοντας σ' αὐτόν νά ἀκολουθήσει τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό γιά νά εἰσέλθει στήν αἰώνια βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Γιά τόν πιστό ὁ πλοῦτος, ἡ δόξα, ἡ ἐξουσία, τά ἀξιώματα δέν ἔχουν ἀξία. Ἀντίθετα ὀφείλει νά ἐπιδιώκει καί νά ἐπιζητεῖ τά ἄνω κατά τίς ἀποστολικές προτροπές : *«τὰ ἄνω ζητεῖτε, ... τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς»* (Πρός Κολοσσαεῖς γ' , 1-2) καί *« εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε»* (Πρός Φιλιππησίους δ' , 8).

4. Ἡ ιεράρχηση τῶν προτεραιοτήτων

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση ιεράρχησε τίς προτεραιότητες τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου κατά τό *«ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν»* (Ματθαίου στ' , 23). Αὕτη ἡ προτεραιότητα χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ τόν Κύριο *«ἀγαθὴ μερίδα»* (Λουκᾶ ι' , 42) δηλαδή ἀρίστη ἐπιλογή. Αὕτη ἀνέδειξε μεγάλους Πατέρες καί Διδασκάλους τοῦ Γένους μας, φωτεινά πνεύματα πού μέ τό φῶς τῆς γνώσεώς τους καί τό ἦθος τους κατεκόσμησαν τά ἥθη τῶν ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῆς ἐποχῆς τους, ἀλλά καί τῶν ἐπομένων γενεῶν.

Γιά τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ οἱ Μάρτυρες ὑπέστησαν βασανισμούς καί ἐπονείδιστο θάνατο ἔχοντες πρό ὀφθαλμῶν τό Παύλειο *«οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς*

ἡμᾶς» (Πρός Ρωμαίους ἡ , 18). Γιά τήν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ οἱ ὅσιοι πατέρες καί μητέρες ἐξῆλθον εἰς τὰ ὄρη καί τίς ὁπές τῆς γῆς ἀσκούμενοι μέ κάθε κακοπάθεια ἀρνούμενοι κάθε ἀπόλαυση καί ἄνεση τῆς χαμοζωῆς ἢ κατά τόν Βασίλειο τόν Μέγα τοῦ βοσκηματώδους βίου (Μεγάλου Βασιλείου, Ὁμιλίας εἰς τήν Ἑξαήμερον (Ὁμιλία ζ΄) PG 29, 157D) χωρίς νά γίνονται σωματοκτόνοι ἀλλά νά ἀνεδεικνύονται παθοκτόνοι.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική παιδεία συνέβαλε στήν κάθαρση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καί συμπεριφορᾶς ἀπό ὅλα ὅσα ἀπαξιῶνουν τόν ἄνθρωπο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐξυψώνουσα καί εἰσάγουσα αὐτόν ὡς τόν θεϊκό θρόνο.

5. Οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση διάνοιξε λυτρωτικά τόν ὀρίζοντα τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως μεταβάλλοντας τοὺς γήϊνους ἀνθρώπους σέ οὐράνιους. Ὑπερέτησε τήν «καινή ζωή» (Πρός Ρωμαίους στί , 4) πού ἀνέτειλε ἀπό τόν ζωοδόχο τάφο τοῦ ἀναστάντος Κυρίου. Καλλιέργησε τήν πίστη ὡς ἀνακαινιστική δύναμη γιά νά ἀναγεννηθεῖ ὁ ἄνθρωπος καθιστάμενος «καινός ἄνθρωπος» (Πρός Ἐφεσίους δ΄ , 24).

6. Καλλιέργεια ἐπιστημῶν καί τεχνῶν.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση καλλιέργησε ὅλες τίς μορφές τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ἐπιστημῶν καί τῶν τεχνῶν. Τά πολιτιστικά ἀγαθὰ πού δημιουργήθηκαν καί θαυμάζονται ἕως σήμερα ὡς παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά ἀναδεικνύουν τήν ἔμπνευση, τό κάλλος, τήν ἁρμονία, τόν πλοῦτο, τήν ποικιλία κάθε μορφῆς πολιτισμοῦ στήν ζωγραφική, στήν γλυπτική, στήν ἀρχιτεκτονική, στήν μικροτεχνία.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση ἀνέπτυξε ὅλες τίς ἐπιστήμες τήν θεολογία, τήν φιλοσοφία, τήν ποίηση, τήν ρητορική, τήν ἀστρονομία, τά μαθηματικά, τήν μουσική, τήν φυσική, τήν ἰατρική.

Προσείλκυσε ὅλα τά ὑπέροχα πνεύματα κάθε ἐποχῆς πού μέ τήν πνοή της τοὺς καταξίωσε καί τοὺς ἀνέδειξε ὡς ὄντως δημιουργοὺς καί θεράποντες ἐπιστημῶν καί τεχνῶν.

7. Προστασία τῆς ἀκεραιότητος τῆς ψυχῆς.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση διαφύλαξε τήν ἀκεραιότητα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐναντι πάσης ἐπιβουλῆς.

Κήρυξε τό αὐτεξούσιο καί ἐλεύθερο τοῦ ἀνθρώπου. Ἰδιαιτέρως στήριξε τό λαό μας σέ δυσχειμέρους καιροὺς γιά νά διατηρήσει τήν πνευματική ταυτότητα καί αὐτοσυνειδησία του προστατεύοντάς τον ἀπό τοὺς ἐξ Ἀνατολῶν ἐξιλαμισμοὺς, ὅσο καί ἀπό τήν ἀλλοτρίωση τῆς Δύσεως.

Ὁ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση θωράκισε τόν ὀρθόδοξο ἐλληνικό λαό μέ τό πατροπαράδοτο σέβας γιά νά ἀποκρούσει κάθε ἀπόπειρα ἀλλοιώσεως τῆς ταυτότητός του καί νά διατηρήσει τήν ἀκεραιότητα τῆς ψυχῆς του παρά τοὺς διωγμοὺς μέ τοὺς ὁποίους ἀπειλήθηκε, ἀλλά καί τά ὕπουλα δελέατα πού τοῦ προσέφεραν. Προτίμησε νά ὑποστεῖ θυσίες καί στερήσεις γιά νά κρατήσῃ τήν παρακαταθήκη τῶν πνευματικῶν πατέρων του ἀνόθευτη καί ἀναπαλλοτρίωτη.

Σέ κάθε ἐποχή ἀναδείχθηκαν Μάρτυρες πού δέν δέχθηκαν τίς προκλήσεις γιά ζωή δόξης, πλούτου, ἀνέσεων καί ἀπολαύσεων προτιμώντας τά ταπεινά, λιτά καί πτωχά, πού περιφρόνησαν τήν

ματαιότητα τῶν φθειρομένων γιά νά μήν ἀπωλέσουν τήν μακαριότητα τῶν αἰωνίων.

8. Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση κήρυξε τόν ἀπόλυτο σεβασμό στόν ἄνθρωπο. Τόνισε τήν ἀξία καί τό μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρώπου

ἀ . Ὅτι ἀποτελεῖ τό κορυφαῖο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ γιά νά δοξάσει μέ τά ἔργα του τόν Κτίστη καί Δημιουργό του.

β . Ὅτι δημιουργήθηκε ἀπό ἀγάπη καί ἐλεύθερα ἀπό τόν Θεό «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ» (Γενέσεως ἀ , 26).

γ . Ὅτι γι' αὐτόν θυσιάσθηκε ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἔτσι δύναται νά κατασταθεῖ «συμπολίτης τῶν ἁγίων καί οἰκεῖος τοῦ Θεοῦ» (Πρός Ἐφεσίους β , 19).

δ . Ὅτι κλήθηκε νά κληρονομήσει τά ἀγαθά τῆς αἰωνίου ζωῆς

9. Μαρτυρία τῆς ἀληθείας

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση διαλέχθηκε στήν δισχιλιόχρονη προσφορά της καί διαλέγεται μέ τά σύγχρονα ἰδεολογικά ρεύματα γιά νά «μαρτυρήσει τῇ ἀληθείᾳ» (Ἰωάννου ιή , 37).

Μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ ἀνατέμνει τήν καρδιά καί τήν ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ἀνατρέπει πᾶσα ἀσέβεια καί πονηρία, ἀποκρούει ψεύδη καί ἐπιβλαβεῖς πλάνες, κηρύττει μέ παρρησία ὅτι «τὰ γὰρ ὁψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Πρός Ρωμαίους στ , 23).

10. Πρεσβεύει θεΐες καί αιώνιες ἀρχές καί ἀξίες.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση ἐμπνέει ἀκόμη καί σήμερα σέ κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως ἀρχές καί ἀξίες σ' ἓνα περιβάλλον ἐκκοσμικεύσεως γιά νά ζήσει *«σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι»* (Πρός Τίτον β' , 12) μέ ἀξιοπρέπεια, δηλαδή αὐτοσεβασμό, πίστη καί σεβασμό στό Θεό, ἐφ' ὅσον *«ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης»* (Πρός Τιμόθεον δ' , 8) σεβασμό στόν συνάνθρωπο καί προσφορά στόν πάσχοντα κατά τήν ἀποστολική ἐντολή *«τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός»* (Πρός Ἑβραίους ιγ' , 16) καί *«μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἄκαρποι»* (Πρός Τίτον γ' , 14).

Στήν ἐποχή πού ζοῦμε βλέπουμε νά κλονίζονται ἓνα-ἓνα τὰ στηρίγματα τῆς ζωῆς καί ὁ ἄνθρωπος κινδυνεύει νά βυθισθεῖ στήν διαφθορά τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί ἄθεου κατεστημένου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση μπορεῖ νά στηρίξει τόν ἄνθρωπο μέ τίς ἀρχές καί τίς ἀξίες πού ἔχουν τήν σφραγίδα τοῦ δικαίου, σοφοῦ, δυνατοῦ καί ἁγίου Θεοῦ. Αὐτές οἱ ἀξίες προστατεύουν τήν ἀξιοπρέπεια κάθε ἀνθρώπου, ἐξ ἄκρας συλλήψεώς του ἕως τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ ματαίου καί προσκαίρου τούτου κόσμου, ἐπιβάλλουν τόν σεβασμό σέ κάθε ἄνθρωπο χωρίς ἀποκλεισμούς καί προκαταλήψεις προτρέπουν κάθε ἄνθρωπο νά ἐπιδεικνύει τήν ἀλληλεγγύη του σέ κάθε ἄνθρωπο πού ἔχει ἀνάγκη χωρίς ὅρια καί χωρίς προϋποθέσεις χωρίς διακρίσεις, χωρίς ἀποκλεισμούς.

Ἡ ὀρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεία καὶ ἡ Χριστιανικὴ ἀγωγή τῶν Νέων ἐκπαιδεύει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ νὰ ὑπακούει στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐλευθερώνοντάς τον ἀπὸ τὴν ὑποταγὴ στὸν ἐγωϊσμό καὶ τὰ πάθη του.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ Θεοῦ ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο.

Στὴν εὐθύνη τῆς διακονίας τοῦ τομέα αὐτοῦ ἀνήκουν:

α'. Ἡ διοργάνωση καὶ ἡ ἐποπτεία τῶν ἐνοριακῶν νεανικῶν συνάξεων καὶ συντροφικῶν ὅλων τῶν βαθμίδων, γιὰ τίς ὁποῖες διαλαμβάνει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/698/01.09.2018 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας.

β'. Ἡ ἐξασφάλιση καὶ ἐπιμόρφωση τῶν στελεχῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῶν Νέων.

γ'. Ὁ προγραμματισμὸς τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων.

δ'. Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τίς Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές, τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Μαθητῶν.

ε'. Ἡ ὀργάνωση ἐκδηλώσεων γιὰ τοὺς νέους καὶ κάθε ἄλλο ποὺ συνάδει καὶ συντελεῖ στὴν προώθηση καὶ ἐπίτευξη τοῦ ἐπιδιωκομένου ἀγαθοῦ σκοποῦ μὲ τὴν διακονία αὐτή.

Ὑπεύθυνοι Νεότητος στὶς Ἐνορίες ὀρίζονται:

Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς
ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαὴλ Πετρόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς, ὁ
Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κουτσοκώστας

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, ὁ
Πρωτοπρεσβύτερος κ. Σταμάτης Σταματόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Σχοινᾶς.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κυριακάκης.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτᾶριος Κανδαρᾶς.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα, ὁ Πρεσβύτερος κ. Ματθαῖος Δάτσικας

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου -Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ, ὁ Ἱερομόναχος κ. Πολύκαρπος Κοντακτοῦ.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Νικολακόπουλος

Γιὰ τὴν διακονία αὐτὴ κατὰ τὴν ἱεραποστολικὴ περίοδο 2024-2025 θὰ ἀποσταλεῖ Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας πού θὰ διαλαμβάνει λεπτομερῶς τὰ σχετικὰ μέ τὴν ἱεραποστολικὴ διακονία αὐτὴ καὶ τὴ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν Χριστιανικὴ Ἀγωγή τῶν Νέων στίς Ἑνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

*** * * * ***

7. ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος, Ἐφημέριος.

α) Σχολῶν Ἀγιογραφίας β) Σχολῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς γ) Χορευτικῶν Τμημάτων.

Τὰ Προγράμματα αὐτὰ εἶναι μία ἀκόμη προσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πρὸς τοὺς νέους καὶ τίς νέες τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας μας.

Ἔχουμε κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπισημάνει καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν Τμημάτων Ἀγιογραφίας, Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Παραδοσιακῶν Χορῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων νεανικῶν δραστηριοτήτων στὶς Ἑνορίες γιὰ τοὺς νέους καὶ τὶς νέες.

Πρόκειται γιὰ δημιουργικὲς δραστηριότητες ποὺ συμβάλλουν στὴν ἐνίσχυση τῆς πνευματικῆς ζωῆς τους. Καί αὐτές οἱ ἐνοριακὲς δραστηριότητες θὰ λειτουργήσουν μέ τίς προϋποθέσεις ποὺ θεσπίσθηκαν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας.

* * * * *

8. ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΩΝ

ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης.

Αὐτοῦ τοῦ χαρακτήρα συνάξεις λειτουργοῦν ἀ) στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς καὶ β) στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος.

Τὸ ὑπ ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/788/5.10.2015 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας διαλαμβάνει σχετικὰ.

* * * * *

9. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Παναγόπουλος, Ἱεροκήρυκας

Τὸν Τομέα αὐτὸν συστήσαμε μέ τὴν ὑπ ἀριθμὸν 55/4.6.2002 Ἀπόφασή μας, μέ σκοπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ ἐν γένει ἐνίσχυση καὶ καλλιέργεια τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν, Ἱεροσπουδαστῶν, Ἀναγνωστῶν καὶ Ἱεροπαίδων, ὅπως π.χ. διὰ

ά . Τῶν Συνάξεων γιὰ τοὺς Ἀναγνώστες καὶ τοὺς λοιποὺς, κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, πρὸς μελέτη λειτουργικῶν θεμάτων καὶ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση αὐτῶν.

β . Τῆς ὀργανώσεως ἐκδρομῶν καὶ λοιπῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ προετοιμασία τῶν μελλοντικῶν Ποιμένων εἶναι μία σημαντικὴ διακονία. Τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου μαραίνει καὶ κατακαίει κάθε πνευματικὴ ἰκμάδα ἰδίως τῶν «ἐφιεμένων ἱεραῖσθαι». Πρὸς αὐτὴ τὴν νοοτροπία ἀντιπαλαίοντες μὲ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὀφείλουμε νὰ στηρίζουμε αὐτοὺς τοὺς νέους, στοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἐφύτευσε τὴν ἁγία κλίση, γιὰ νὰ μὴ καταφλεχθοῦν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ὡς οἱ νέοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης οἱ «ἐν μέσῳ πυρὸς ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι».

Ὡστόσο δὲν πρέπει νὰ ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ μείωση τῶν ἱερατικῶν κλίσεων ἐπιδεινοῦται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἀπροθυμία πολλῶν νεανίδων νὰ ὑπανδρευθοῦν νέους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἱερωθοῦν.

Ἡ μείωση αὐτὴ μᾶς ἐπιβάλλει νὰ συντηρήσουμε, συνεργούσης τῆς Θείας Χάριτος, καὶ νὰ ἐπαυξήσουμε τὶς ὑπάρχουσες κλίσεις.

* * * * *

10. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Σταμάτης Σταματόπουλος, Ἐφημέριος.

α΄. Σὲ αὐτὸ τὸν τομέα ἐντάσσεται ἡ ποιμαντικὴ γιὰ τὰ Σχολεῖα. Ἡ ἐμπειρία τὴν ὁποία ἔχουμε μέχρι σήμερα δὲν ἀποκλείει τὴν συνεργασία τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὶς ἐδῶ ὑπάρχουσες Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές γιὰ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Γιὰ τὴν διακονία αὐτῶν μπορεῖτε νὰ πραγματοποιήσετε τὰ ἑξῆς:

Νὰ ἐπισκεφθεῖτε τὰ Σχολεῖα τῆς Ἑνορίας γιὰ νὰ γνωρισθεῖτε μὲ τὶς Ἑκπαιδευτικὲς Ἀρχὲς καὶ νὰ θέσετε ὑπὸ ὄψιν τοὺς τὴν διάθεσή σας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας νὰ συνεργασθεῖτε μαζί τους γιὰ τοὺς νέους.

Νὰ ὀργανώσετε τὸν τακτικὸ Ἑκκλησιασμὸ τῶν Σχολείων κατὰ τὶς δεδομένες ὁδηγίες μας.

Νὰ ἐμπνευσθεῖτε ἄλλες εὐκαιρίες πνευματικῆς οἰκοδομῆς μὲ εἰδικὲς ἐκδηλώσεις καὶ πρωτοβουλίες.

Νὰ ἐπικοινωνήσετε μὲ τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν συμπαράστασή τους στὴν διακονία σας.

Νὰ ἐνημερώσετε εὐρέως τοὺς ἐνοριῖτες σας γιὰ τὶς νεανικὲς συνάξεις.

β'. Ἡ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὸν τομέα αὐτὸ περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

i. Τὴν ἀποστολὴν χαιρετισμοῦ πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ὅλων τῶν βαθμίδων (Νηπιαγωγούς - Διδασκάλους - Καθηγητές - Διοικητικὲς καὶ Ἑκπαιδευτικὲς Ἀρχές) μὲ τὴν ἑναρξὴ τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

ii. Τὴν διανομὴν ἀντιτύπων Καινῆς Διαθήκης στοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῆς Β' τάξεως Γυμνασίου.

iii. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ προβήκαμε σὲ τρεῖς ἐκδόσεις τοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης μὲ μετάφραση τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας, ἐκάστη σὲ πέντε (5.000) χιλιάδες ἀντίτυπα. Τοιοῦτοτρόπως συνολικά, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑνδεκα ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας μας, ἔχουν διανεμηθεῖ 20.000 ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης στὰ σχολεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

iv. Τὸν ἐκκλησιασμὸ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων.

Ἡ διακονία αὕτῃ ἀπαιτεῖ προετοιμασία καὶ συνεργασία μὲ τοὺς ὑπεύθυνους τῶν Σχολείων.

Προγραμματίζουμε να τελέσουμε και κατά την περίοδο που πρόκειται να αρχίσει, θείες Λειτουργίες για τους μαθητές των Σχολείων της μητροπολιτικής περιφέρειας μας κατά τις δοθεῖσες οδηγίες μας.

vi. Τὴν ὀργάνωση τῆς σχολικῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Κάθε χρόνο ἐκδίδουμε ἰδιαίτερο φυλλάδιο γιὰ νὰ διανεμηθεῖ στοὺς ἐκκλησιαζομένους ἐκπαιδευτικούς καὶ τοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες ὅπως·

«Τοὺς Πατέρες καὶ Διδασκάλους τιμήσωμεν» (2006).

«Ἐγκωμιαστικὸς Λόγος εἰς τοὺς Ἁγίους Μεγάλους Πατέρες καὶ Οἰκουμενικοὺς Διδασκάλους» (2007).

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι πρότυπα ζωῆς» (2008).

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Οἱ ἅγιοι τῆς σοφίας, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης» (2009).

«Ἡ ἱεράρχηση τῶν ἀξιῶν στὴν ζωὴ μας» (2010).

«Ἀπομνημονεύματα τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821» (2011).

«Ἡ ἰδεώδης παιδεία κατὰ τοὺς τρεῖς Ἱεράρχες καὶ Μεγάλους Διδασκάλους» (2012)

Γιὰ τὴν ἀρτιωτέρα διοργάνωση τῆς ἐορτῆς ἀποστέλουμε ἰδιαίτερο Ἐγκύκλιο Σημείωμα.

vii. Τὸ Πρόγραμμα ἐκτενοῦς προσευχῆς κατὰ τὴν περίοδο τῶν Γενικῶν Ἐξετάσεων, μὲ τὴν τέλεση τὸ πρῶτὶ τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τὸ ἑσπέρας τῆς εἰδικῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως ὑπὲρ φωτίσεως καὶ ἐπιτυχίας τῶν διαγωνιζομένων νέων καὶ ἐνισχύσεως ὅλων ἥτοι τῶν διαγωνιζομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους.

viii. Τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση Σχολείων - Συλλόγων Γονέων καὶ Κηδεμόνων γιὰ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν διαφόρων προγραμμάτων τῶν Σχολείων καὶ τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων.

* * * * *

11. ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν πιστῶν θὰ ἐκδίδονται καὶ διανέμονται ἀπὸ τίς Ἑνορίες κατὰ καιροὺς εἰδικὰ φυλλάδια μέ σκοπὸ νά ἐνημερωθοῦν οἱ πιστοὶ γιὰ τίς ἀπόψεις ποὺ εἶναι ἀσυμβίβαστες μέ τὴν ὀρθόδοξη παράδοση.

Ὑπεύθυνοι τοῦ Τομέως εἶναι οἱ: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Παναγιώτης Καλάβριας, καὶ ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Σχοινᾶς. Ὁ Τομέας αὐτός ἔχει σκοπὸ τὴν προστασία τῶν πιστῶν καὶ τὴν πνευματικὴ θωράκισή τους γιὰ:

α'. Τὴν συνεχή παρατήρηση, καταγραφή καὶ μελέτη τοῦ διεθνοῦς καὶ ἐλληνικοῦ σκηνικοῦ τῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων.

β'. Τὴν ὀριοθέτηση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔναντι πλανῶν καὶ τῶν κακοδοξιῶν αὐτῶν.

γ'. Τὴν ποιμαντικὴ στρατηγικὴ γιὰ τὴν ἐνημέρωση τοῦ ποιμνίου γιὰ τοὺς πνευματικοὺς καὶ λοιποὺς κινδύνους ἀπὸ τίς αἱρέσεις καὶ τὴν ἀντιμετώπιση διαφόρων περιστατικῶν ποὺ προκύπτουν.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2958 (4530/2029) 15.9.2014 Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας καθιερώθηκε ἡ ἑβδομάδα ποὺ ἀρχίζει τὴν Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων (Ἡ Οἰκουμενικῆς Συνόδου)-Ἁ Λουκᾶ, τὴν 15ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ὡς ἑβδομάδα Ἀντιαιρετικοῦ Ἀγῶνος, κατὰ τὴν ὁποία ἐντείνεται ἡ μέριμνα τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν διατήρηση τῆς ἀκεραιότητος τῆς πίστεως καὶ ζωῆς τῶν πιστῶν.

* * * * *

12. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης, Ἐφημέριος.

Στὸν τομέα αὐτὸ ὑπάγονται οἱ προσπάθειες στηρίξεως τῆς συζυγίας, τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας.

Στὴν διακονία τοῦ τομέα αὐτοῦ τάσσονται καὶ οἱ Σχολές Γονέων ποὺ λειτουργοῦν στὶς Ἐνορίες τῆς Μητροπόλεως.

* * * * *

13. ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς, Ἐφημέριος.

Ἡ Ἐκκλησία μας μέ τὴν θεολογία της ἐξύψωσε τὴν γυναῖκα, τὴ φύση της καὶ τὴν διακονία της τόσο στό μυστήριο τῆς ζωῆς ὅσο καὶ στό μυστήριο τῆς σωτηρίας. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐμβαθύνουμε σέ ὀρισμένα σχετικὰ θέματα.

Ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ γυναῖκες

Οἱ Ἰουδαῖοι τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν εἶχαν καὶ μεγάλη ἰδέα γιὰ τίς γυναῖκες. Ἀνέχονταν τὴν παρουσία τους στὶς ἐορτές, ἀλλὰ δέν εἶχαν ποτέ σκεφθεῖ νὰ τίς περιλάβουν στὶς διδασκαλίες τους. Ἀντιθέτως ὁ Ἰησοῦς δέν ἀπαξιοῦσε νὰ συνομιλεῖ μ' αὐτές γιὰ τὰ πιο ὑψηλά θέματα. Ὄταν κάθησε μόνος Του κοντά σ' ἓνα ἀπὸ τὰ πηγάδια τῆς Συχάρ (ἡ σημερινή Ναμπλούς =Νεάπολις τοῦ Ἰσραήλ) καὶ ἔφθασε ἡ

Σαμαρείτιδα πού είχε τούς πέντε ἄνδρες δέν δίστασε παρόλο πού ἦταν γυναῖκα καί ἐχθρός τοῦ ἔθνους Του νά τῆς ἀναγγεῖλει τήν ἀλήθεια:

« Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καί νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν » (Ἰωάννου δ' 23-24).

* * * * *

Ἡ περίπτωση τῆς Σαμαρείτιδος δέν ἦταν οὔτε ἡ μοναδική οὔτε ἡ ἐξαίρεση διότι σ' ὁλόκληρη τήν ζωή Του καί τήν διδασκαλία Του, στήν ἀπολυτρωτική διακονία Του συμπεριέλαβε καί τήν ἐξύψωση τῆς γυναίκας, τήν τίμησε καί τήν εὐεργέτησε.

Κι οἱ γυναῖκες Τόν περιέβαλαν μέ σεβασμό καί ἀφοσίωση. Σταματοῦσαν ὅταν Τόν ἔβλεπαν νά διέρχεται. Τόν ἀκολουθοῦσαν στίς περιοδεῖες Του. Τόν ἄκουαν μέ προσοχή, ὅταν συνδιαλέγετο μέ φίλους καί ἀγνώστους. Περιεκύκλωναν τήν οἰκία πού ἐπρόκειτο νά εἰσέλθει. Τοῦ πρόσφεραν τά παιδιά τους νά τά εὐλογήσει. Ἄγγιζαν τά ἐνδύματά Του γιά νά γιатρευτοῦν ἀπό τίς ἀσθένειές τους. Θεωροῦσαν εὐτυχία ἂν μποροῦσαν νά Τόν ἀκολουθοῦν. Ὅλες θά μποροῦσαν νά συμφωνήσουν μ' ἐκείνη πού μέσα ἀπό τόν ὄχλο σήκωσε φωνή καί Τοῦ φώναξε:

« Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μαστοὶ οὓς ἐθήλασας » (Λουκᾶ ιά' 27).

Πολλές Τόν ἀκολούθησαν μέχρι τόν θάνατό Του, ἡ Σαλώμη πού ἦταν ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καί τοῦ Ἰωάννου, ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ πού ἦταν μητέρα τοῦ ἄλλου Ἰακώβου, ἡ Μάρθα καί ἡ Μαρία ἀπό τήν Βηθανία οἱ ἀδελφές τοῦ Λαζάρου. Ὅλες ἤθελαν νά Τόν ὑπηρετοῦν, νά Τοῦ προσφέρουν φαγητό, νά Τόν φιλοξενοῦν, νά Τόν ξεκουράζουν στό σπίτι

τους. Μερικές είχαν τήν εὐτυχία νά Τόν βοηθοῦν μέ τό χρῆμα τους ὅπως μαρτυροῦν οἱ εὐαγγελικές πηγές :

«Καί ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καί αὐτός διώδευε κατὰ πόλιν καί κώμην κηρύσσων καί εὐαγγελιζόμενος τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καί οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, καί γυναῖκες τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ νόσων καί μαστίγων καί πνευμάτων πονηρῶν καί ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνή, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτὰ ἐξεληλύθει, καί Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καί Σουσάννα καί ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς» (Λουκᾶ ἡ 1-3)

Οἱ γυναῖκες στίς ὁποῖες ἡ ἀγάπη εἶναι φυσικό δῶρο προτοῦ γίνει μέσο ἠθικῆς τελειοποιήσεως τους δείχθηκαν, ὅπως πάντα, ἀπέναντι στό Χριστό πιο γενναιόψυχες ἀπό τούς ἄνδρες.

* * * * *

Οἱ γυναῖκες, λοιπόν, Τόν λάτρευαν καί ὁ οἶκος Του πλήρωνε τήν ἀγάπη τους. Καμία ἀπ' ὅσες ἀπευθύνθηκαν σ' Αὐτόν δέν ἀπέπεμψε, δέν ἀπέστρεψε τό πρόσωπό Του καί τήν προσοχή Του στά αἰτήματά τους.

Τά κλάματα τῆς χήρας στήν Ναυῖν Τόν συγκίνησαν κι ἀνέστησε τό νεκρό γιό της. Οἱ ἱκεσίες τῆς Χαναναίας, ἂν καί ἦταν μία ἀλλόφυλη, Τόν λύγισαν καί θεράπευσε τήν κόρη της, θεράπευσε τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καί παρά τίς διαμαρτυρίες τοῦ Ἀρχισυναγώγου στήν γυναῖκα πού γιά δεκαοχτώ χρόνια ἦταν συγκύπτουσα καί βασανιζόταν ἀπό τήν ἀσθένειά της.

Στίς πρῶτες του περιοδεῖες ἐλευθέρωσε ἀπό τόν πυρετό τήν πενθερά τοῦ Πέτρου καί ἀπό τά πονηρά πνεύματα τήν Μαρία τήν Μαγδαληνή. Ἀνέστησε τήν θυγατέρα τοῦ Ἰάειρου καί γιάτρεψε τήν αἱμοροοῦσα πού εἶχε δώδεκα χρόνια τήν ἀσθένεια καί τήν ἀπελπισία.

* * * * *

Μία άλλη φορά στήν Ἱερουσαλήμ ὁ Ἰησοῦς βρίσκεται μπροστά σέ μία γυναῖκα. Εἶναι ἐκείνη πού οἱ αὐστηροί Φαρισαῖοι τήν συνέλαβαν ἐπ' αὐτοφόρῳ νά μοιχεύει καί τήν ἔφεραν σπρώχνοντάς την στόν Ἰησοῦ νά τήν δικάσει. Ὁ Ἰησοῦς πού καταδικάζει τήν μοιχεία, ὅμοια καταδικάζει τήν ἀνανδρία τῶν ὑπουργῶν κατασκόπων, τήν χαιρεκακία τῶν ἀσπλάγχων, τό θράσος τῶν ἀμαρτωλῶν πού θέλουν νά γίνουν δικαστές. Γι' αὐτό ὁ Ἰησοῦς ἀπευθύνθηκε στούς κατηγοροῦς τῆς γυναίκας καί τοὺς εἶπε : «ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτήν» (Ἰωάννου ἡ 7).

Μέ τόν τρόπο αὐτό ὁ μέγας Διδάσκαλος ἔδειξε ὅτι ὅλοι εἴμαστε ὑπεύθυνοι, ἔνοχοι γιά τίς ἀμαρτίες τῶν ἀδελφῶν μας. Εἴμαστε ὅλοι καί δίχως ἐξαίρεση, οἱ ἀναγκαῖοι καί οἱ καθημερινοί συνένοχοι ἐκείνων πού τιμωροῦνται γιά μᾶς. Ἡ μοιχαλίδα δέν θά εἶχε ἀμαρτήσῃ, ἂν οἱ ἄνδρες δέν τήν προκαλοῦσαν, ἂν ὁ ἄνδρας της ἤξερε περισσότερο νά τήν ἀγαπᾷ· ὁ κλέφτης δέν θά ἔκανε ληστεῖες ἂν ἡ καρδιά τῶν πλουσίων ἦταν λιγότερη σκληρή· ὁ φονιάς δέν θά σκότωνε ἂν δέν τόν πρόσβαλαν καί δέν τόν ἔσπρωχαν· δέν θά ὑπῆρχαν πόρνες, ἂν οἱ ἀρσενικοί ἤξεραν νά συμπεριφέρονται πραγματικά ὡς ἄνδρες.

Μόνο οἱ ἀθῶοι θά εἶχαν τό δικαίωμα νά δικάσουν. Ἀλλά πάνω στήν γῆ δέν ὑπάρχουν ἀθῶοι κι ἂν ὑπῆρχαν δέν ἦσαν περισσότερο ἐπιεικεῖς ἀπό αὐστηροί, ὅπως διδάσκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος :

«Τό ἐπιεικές ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσι ἀνθρώποις» (Πρός Φιλιππησίους δ' 5).

Ἀλλά καμία γυναῖκα δέν Τόν ἀγάπησε ὅσο ἡ πόρνη πού ἄδειασε πάνω Του ἓνα ἀλαβάστρινο μυροδοχεῖο μέ τό πανάκριβο μῦρο τοῦ νάρδου καί Τόν ἔλουσε μέ τά δάκρυα τῆς μετανοίας της στό σπίτι ἐνός γέρου ὑποκριτή Φαρισαίου τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ.

Ὁ Ἰησοῦς συγχώρησε τήν πόρνη γυναῖκα ἐπειδή ὡς παντογνώστης γνώριζε ὅτι προτοῦ μπεῖ ἐκεῖνο τό βράδυ σ' αὐτό τό σπίτι εἶχε ἀλλάξει εἶχε γίνει ἄλλη ἀπ' αὐτό πού ἦταν μέχρι ἐκείνη τήν ὥρα. Ὁ Ἰησοῦς δέχθηκε τήν ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης τῆς γυναίκας ἐπειδή ἦταν βέβαιος, ὅτι ἐπρόκειτο γιά μία ὀριστική ἀλλαγή ζωῆς καί συμπεριφορᾶς, εἰλικρινοῦς μετανοίας.

* * * * *

Ἡ Ἐκκλησία στήν κορυφή τῶν πιστῶν τοποθέτησε μία γυναῖκα μεταξύ τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων, Ἐκείνη πού συγκέντρωσε πάνω της μόνη ἀνάμεσα σ' ὅλες ὅλο τό μεγαλεῖο τῆς γυναίκας, τῆς Παρθενίας καί τῆς Μητρότητος πού ὑπέφερε γιά μᾶς ἀπό τήν νύχτα τῆς Βηθλεέμ μέχρι τήν νύχτα τοῦ Γολγοθᾶ.

Στήν συνέχεια παραθέτουμε ἐνδεικτική βιβλιογραφία σχετική μέ τό θέμα τῆς θέσεως τῆς γυναίκας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

1. Elizabeth Behr-Sigel, *«Τό λειτούργημα τῆς γυναίκας στήν Ἐκκλησία»*, Γραφεῖον Καλοῦ Τύπου, Ἀθήνα 1987.

2. *«Ἡ θέσις τῆς γυναικός ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καί τά περί χειροτονίας τῶν γυναικῶν»*, (Διορθόδοξον Θεολογικόν Συνέδριον, Ρόδος 30 Ὀκτωβρίου-7 Νοεμβρίου 1988) Ἐκδόσεις Τέρτιος Κατερίνη 1994.

3. Β. Καλογεροπούλου – Μεταλληνοῦ, *«Ἡ Γυναίκα στήν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή»* Ἐκδόσεις Ἀρμός 1992.

4. Γερασίμου Σ. Μανιάκη *«Οἱ Γυναῖκες στή Λατρεία- Ἡ συμμετοχή τῶν γυναικῶν στή λατρεία καί ὕμνογραφία τῆς Ἐκκλησίας»* Ἐκδόσεις Τῆνος, Ἀθήνα 1993.

5. «Φύλο καί Θρησκεία. Ἡ θέση τῆς γυναίκα στήν Ἐκκλησία» (Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος) Ἐκδόσεις Ἵνδικτος, Ἀθήνα 2004.

6. Ἀρχ. Θεοδοσίου Β. Χαραλαμποπούλου, «Περί τῆς θέσεως τῆς γυναικός ἔναντι τοῦ ἀνδρός κατά τήν Ὁρθόδοξον Χριστιανικήν Ἐκκλησίαν καί περί φόβου Θεοῦ» Ἑκδοσις Γ΄, ἐν Ἀθήναις 2004.

7. Ἀρχιμ. Πλάτωνος Κρικρή, «Ἡ γυναίκα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία», Ἀθήναι 2011.

Ὁ Τομέας αὐτός συστήθηκε μέ τήν ὑπ' ἀριθμὸ 153/1.9.2006 Ἀπόφασή μας γιὰ τοὺς πρὶν κάτω σκοποὺς:

α . Τὴν ἔγκαιρη καὶ ἔγκυρη πληροφόρηση καὶ ἐνημέρωση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γιὰ γυναικεῖα ζητήματα.

β . Τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴ τῶν χριστιανῶν γυναικῶν στήν ζωὴ καὶ δράση τῆς Ἑνορίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ . Τὴν ἀλληλεγγύη στὸ τοπικὸ καὶ ἐθνικὸ ἐπίπεδο γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια ἀπασχολοῦν τὴν γυναῖκα.

δ . Τὴν ἀνάδειξη τῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν ἐνδυνάμωση τοῦ ρόλου τῆς γυναίκα στὸ κοινωνικὸ καὶ προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

ε . Τὴν προώθηση νέων πρακτικῶν καὶ προσεγγίσεων στὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν στὸν γυναικεῖο πληθυσμὸ καὶ τὴν ἀνάπτυξη νέων μορφῶν ἐθελοντικῆς δράσεως.

ς . Τὴν συλλογικὴν ἔκφραση καὶ δράση τῶν χριστιανῶν γυναικῶν.

ζ . Τὴν προβολὴ τῆς ταυτότητος καὶ τῆς προσφορᾶς τῆς χριστιανῆς γυναίκα στὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καὶ στὸ Διαδίκτυο.

ή . Στις κοινές δράσεις με άλλους συναφείς ή ενδιαφερόμενους φορείς για γυναικεία θέματα σε τοπικό, έθνικό και διακρατικό επίπεδο.

* * * * *

14. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΣΘΕΝΩΝ

ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Υπεύθυνος ό Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαήλ Πετρόπουλος, Έφημέριος.

I. Τμήμα Αιμοδοσίας

α'. Το Γραφείο Έθελοντικής Αιμοδοσίας αναδιοργανώθηκε με τις υπό αριθμόν 54/21.5.2002, 126/4.10.2005, 165/4.10.2005 και 235/14.5.2013 Αποφάσεις μας με τις εξής αρμοδιότητες:

Άρμοδιότητες

- i. Έχει την εϋθύνη του συντονισμού της Έθελοντικής Αιμοδοσίας.
- ii. Συγκεντρώνει τις υποβαλλόμενες καταστάσεις των έθελοντών αιμοδοτών, καταρτίζει τις σχετικές καρτέλλες αυτών και φροντίζει για την εκάστοτε ενημέρωσή τους.
- iii. Οργανώνει εξορμήσεις αιμοδοσίας στις Ένορίες της Ίεράς Μητροπόλεώς μας.
- iv. Διαφωτίζει το χριστεπώνυμο πλήρωμα με σχετικές όμιλίες και έντυπα.
- v. Συνεργάζεται με τους υπεύθυνους Έφημέριους των Ίερών Ναών για την εξέύρεση των εκάστοτε προσφορωτέρων τρόπων εργασίας για την έπιτυχία του σκοποϋ.

β'. Σε κάθε Ένορία όρίζεται υπεύθυνος Έφημέριος για την Έθελοντική Αιμοδοσία ως εξής:

Υπεύθυνοι

i. Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαήλ Πετρόπουλος.

ii. Κοιμήσεως Θεοτόκου Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κουτσοκώστας

iii. Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἰωάννης Θωμόπουλος.

iv. Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Χρῆστος Μπάρδης

v. Ἀγίου Δημητρίου Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Παρθένιος Οἰκονόμου

vi. Μεταμορφώσεως Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κανδαῤῥας.

vii. Ἀγίου Γεωργίου Βύρωνος, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος.

viii. Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Ὑμηττοῦ-Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Σιδέρης.

ix. Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ Ὑμηττοῦ, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Καραούλης.

γ'. Ἔργο τοῦ Ὑπεύθυνου Ἐφημέριου τῆς Ἐνορίας καὶ τῶν συνεργατῶν του εἶναι·

i. Ἡ ἐξεύρεση, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐνορίας, ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν.

ii. Ἡ τήρηση ὀνομαστικῆς καταστάσεως αὐτῶν, μὲ ἀκριβὴ διεύθυνση, τηλεφώνου καὶ ὁμάδος αἵματος, στὴν ὁποία ἀνήκει ὁ αἰμοδότης, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ γνωρίζει τὶς δυνατότητες τῆς Ἐνορίας πρὸς κάλυψη τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἰμοδοσίας. Ἡ κατάσταση αὕτη πρέπει νὰ βρίσκεται στὴν διάθεση καὶ τῶν συνεφημερίων του.

iii. Ἡ ἄμεση ἀντιμετώπιση τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἱμοδοσίας τῆς Ἑνορίας του, καὶ σὲ περίπτωση ἀδυναμίας, ἡ ἀναφορὰ αὐτοῦ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Πολλὰ προσφέρει ἡ διακονία αὐτὴ στὴν κοινωνία. Κάθε χρόνο ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη διοργανώνει ἐθελοντική αἱμοδοσία κατὰ τό θέρος.

Γι' αὐτὲς διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 53 (Φ.1/3/1132) 5.10.2005 Ἑγκύκλιός μας.

Τό τρέχον ἔτος 2024 διοργανώθηκε μία (1) ἐθελοντική αἱμοδοσία τὴν 15.06.2024, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἀνεκοινώθηκαν μέ τό μέ ἀριθμούς πρωτοκόλλου Φ.1/4/315/17 Ἰουνίου 2024 Ἑγκύκλιο Σημείωμά μας, ἥτοι Σύνολο ληφθεισῶν κατὰ τὴν αἱμοληψία φιαλῶν 103 ἐκ τῶν 136 προσελθόντων.

Ἀνακεφαλαιωτικῶς συνεκεντρώθηκαν καί διατέθηκαν οἱ ἀναφερόμενες στοὺς ἐν συνεχείᾳ παρατιθέμενους Πίνακες φιάλες αἵματος:

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΩΝ ΦΙΑΛΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΕΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΕΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ**

Α/Α	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΦΙΑΛΕΣ
1	25 Νοεμβρίου 2000	28
2	8 Ιουνίου 2002	31
3	10 Μαΐου 2003	58
4	22 Νοεμβρίου 2003	54
5	3 Ιουλίου 2004	35
6	29 Ιανουαρίου 2005	32
7	4 Ιουνίου 2005	29
8	26 Νοεμβρίου 2005	37
9	3 Ιουνίου 2006	31
10	10 Μαρτίου 2007	43
11	15 Δεκεμβρίου 2007	38
12	4 Οκτωβρίου 2008	47
13	31 Οκτωβρίου 2009	26
14	26 Ιουνίου 2010	36
15	4 Ιουνίου 2011	45
16	6 Ιουνίου 2012	70
17	6 Ιουλίου 2013	60
18	21 Ιουνίου 2014	78
19	13 Ιουνίου 2015	103
20	25 Ιουνίου 2016	87
21	17 Ιουνίου 2017	87
22	09 Ιουνίου 2018	102
23	01 Ιουνίου 2019	113
24	30 Μαΐου 2020	114
25	12 Ιουνίου 2021	80
26	04 Ιουνίου 2022	94
27	24 Ιουνίου 2023	99
28	15. Ιουνίου 2024	103
	Σύνολον	1. 760

**ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΔΙΑΤΕΘΕΙΣΩΝ ΦΙΑΛΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΤ ΕΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ**

A/A	ΕΤΟΣ	ΦΙΑΛΕΣ
1	1992	25
2	1993	29
3	1994	45
4	1995	49
5	1996	64
6	1997	56
7	1998	39
8	1999	33
9	2000	69
10	2001	20
11	2002	14
12	2003	42
13	2004	28
14	2005	41
15	2006	46
16	2007	44
17	2008	59
18	2009	58
19	2010	28
20	2011	56
21	2012	44
22	2013	46
23	2014	70
24	2015	77
25	2016	96
26	2017	112
27	2018	77
28	2019	68
29	2020	49
30	2021	58
31	2022	51
32	2023	48
	Σύνολον	1641

II. Τμήμα συγκέντρωσης και αποστολής Φαρμάκων

Επίσης συγκεντρώνει φάρμακα που προσφέρονται δωρεάν από το Κοινωνικό Φαρμακείο του Δήμου Βύρωνος.

* * * * *

15. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Υπεύθυνος ὁ Πανοσιώτατος ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κανδαρᾶς, Ἐφημέριος.

Ἰδρύθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 20/15.2.2001 Ἀπόφασή μας μὲ σκοπό·

α'. Τὴν προώθηση μὲ τὴν συνεργασία τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς διεξαγωγμένης ἱεραποστολικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας μας ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην, γιὰ νὰ κηρυχθεῖ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας «πάσῃ τῇ κτίσει» καὶ νὰ πιστεύσουν οἱ ἄνθρωποι στὸν Ἀληθινὸ Θεό, νὰ βαπτισθοῦν καὶ νὰ σωθοῦν κατὰ τὸν ἀψευδέστατο λόγο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται» (Μάρκου 16).

β'. Τὴν πνευματικὴ, ἠθικὴ, οἰκονομικὴ καὶ πάσης φύσεως ὑποστήριξη τῶν ἱεραποστολικῶν κλιμακίων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην γιὰ νὰ ἐπιτελέσουν τὸ εὐαγγελιστικὸ ἔργο της.

* * * * *

16. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ, ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Υπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Χαρίτος, Ἐφημέριος.

* * * * *

17. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Καραούλης, Ἐφημέριος.

Τὸ Γραφεῖο συστήθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 112/16.2.2005 Ἀπόφασή μας μὲ σκοπὸ τὴν κάλυψη τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν γένει συμπαράσταση καὶ ἐνίσχυσή τους.

Γιὰ τὴν διακονία μας στὸν τομέα αὐτὸ διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 45 (Φ1/3/203/21.2.2005) Ἐγκύκλιός μας.

Μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ 26η Δεκεμβρίου ἔχει κηρυχθεῖ ἡμέρα γιὰ τοὺς μετανάστες.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὕτὴ διοργανώνεται εἰδικὴ ἐκδήλωσις στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας.

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ξενοφοβίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ, ἔχουμε ἐκδόσει τὸ βιβλίο «Ὁ ξένος καὶ ὁ ἀλλοδαπὸς κατὰ τὴν ἀγίαν Γραφήν».

* * * * *

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Σταμάτης Σταματόπουλος, Ἐφημέριος.

Μὴ παραλείπετε τὸν ἐμπλουτισμὸ τῆς ἐνοριακῆς Βιβλιοθήκης τόσο γιὰ τὴν δική σας κατάρτιση ὅσο καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς.

Συγκεκριμένα στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχουν τὰ στοιχειώδη βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν διδασκαλία τῶν πιστῶν, ὅπως ἡ Ἁγία Γραφή, σὲ κείμενο καὶ ἐρμηνεία, ὑπομνήματα τῶν βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Συλλογὴ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, λειτουργικὰ βιβλία, μελέτες θεολογικές, ἱστορικές, πνευματικῆς καταρτίσεως. Στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπίσης πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν καὶ ἐνημέρωσή τους σὲ θέματα πίστεως καὶ πνευματικῆς ζωῆς.

Σκοπεύουμε στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας πρὸς ἐξυπηρέτηση τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ νὰ δημιουργηθεῖ βάση δεδομένων κατὰ θέματα μὲ τίτλους βιβλίων, στὴν ὁποία συνεχῶς θὰ προστίθενται νέοι τίτλοι.

* * * * *

19. ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Μὲ τίς ἐκδόσεις μας ἀποσκοποῦμε στὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν πιστῶν.

Σὲ εἰδικὸ ἔντυπο ἀναφέρονται ὅλες οἱ μέχρι σήμερα ἐκδόσεις βιβλίων, τευχῶν, πολυπτύχων, προγραμμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔτος 2024-2025 ἐκδόθηκε τὸ Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον τοῦ 2025 ἀφιερωμένο στὸν Τίμιον Σταυρό.

Παραθέτουμε στη συνέχεια τόν κατάλογο τῶν ἐκδοθέντων βιβλίων, τευχῶν πολυπτύχων καί ἀφισσῶν γιά νά καλυφθοῦν οἱ πνευματικές ἀνάγκες τῶν πιστῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας (βλ. καί Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2025 Ἱερᾶς Μητροπόλεως σσ. 117-137)

1. BIBΛΙΑ

A. Καινή Διαθήκη.

Κείμενο καί Μετάφραση.

Τό ἐκκλησιαστικό κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης μέ τήν ἐγκεκριμένη μετάφραση τῶν τεσσάρων καθηγητῶν ἐκδόθηκε ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολή μας τέσσερεις φορές ἀνά 5.000 ἀντίτυπα ἐκάστη καί διανεμήθηκε δωρεάν στούς μαθητές τῆς Β΄ τάξεως τῶν Γυμνασίων τῆς μητρο πολιτικῆς περιφέρειάς μας πού διδάσκεται τό σχετικό μάθημα.

B. Στήν σειρά «Ἐνοριακές Πανηγύρεις» ἐκδόθηκαν:

1. Τό ἔτος 2001-02 τό βιβλιδάριο: «Γνώρισε τήν ἐνορία σου», μέ πληροφορίες γιά τήν ἴδρυσι, τήν ἱστορία μιᾶς ἐκάστης ἐνορίας καί τήν διακονία της.

2. Τό ἔτος 2002-03 τό βιβλιδάριο: «Ἡ Ὁρθόδοξη λατρεία», περιέχον τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας γιά τήν λατρεία τοῦ Θεοῦ καί τήν Ἱερά Ἀκολουθία τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἐνορίας.

3. Τό ἔτος 2003-04 τό βιβλιδάριο: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τό ἔργον Του καί ἡ σχέσις μας μαζί Του».

4. Τό ἔτος 2004-05 τό βιβλιδάριο: «Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ψυχῆς».

5. Τό έτος 2005-06 τό βιβλίο: «Ίησοῦς Χριστός, Προφήτης, Ἀρχιερεύς, Βασιλεύς».

6. Τό έτος 2006-07 τό βιβλίο: «Βιοτικά μας Α΄ »

7. Τό έτος 2007-08 τό βιβλίο: «Βιοτικά μας Β΄ »

8. Τό έτος 2008-09 τό βιβλίο: «Ἡ οὐράνια πατρίδα μας. Τό έσχατολογικό φρόνημα τοῦ πιστοῦ».

9. Τό έτος 2009-10 τό βιβλίο: «Ὄνόματα καί τίτλοι τοῦ Κυρίου».

10. Τό έτος 2010-11 τό βιβλίο: «Ἱερόν ᾠαντλημα έκ τοῦ φρέατος τῆς ζωῆς» (Ἀγιογραφικές Μελέτες).

11. Τό έτος 2011-12 τό βιβλίο «Μαρτυρίες γιά τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό».

12. Τό έτος 2012-13 τό βιβλιδάριο «Ἡ ΠΙΣΤΗ».

13. Τό έτος 2013-14 «Ἡ κατά Χριστόν ζωή».

14. Τό έτος 2014-15 τό βιβλιδάριο «Ἡ Προσευχή μας».

15. Τό έτος 2015-16 τό βιβλίο «Ἡ Λατρεία τοῦ Θεοῦ».

16. Τό έτος 2016-17 τό βιβλίο «Τήν πίστιν τετήρηκα. Σύνοψη τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας».

17. Τό έτος 2017-18 τό βιβλίο «Τά Βιβλικά». (Συνοπτική Εἰσαγωγή στά βιβλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς).

18. Τό έτος 2018-19 τό βιβλίο «Ὁ Δημόσιος Βίος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» ἀποτελεῖ μία γνωριμία στήν μαρτυρία τῶν Εὐαγγελίων γιά τήν τριετή συναναστροφή τῶν Μαθητῶν μέ τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, γιά ὅσα εἶδαν, ἄκουσαν καί ἔζησαν (Ἰωάννου Α΄ , α΄ , 1)

19. Τό έτος 2019-20 θά διανεμήθηκε τό βιβλίο «Οἰκουμενικές Σύνοδοι»

Αὐτά διανεμήθηκαν δωρεάν κατά τίς πανηγύρεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Γ. Στήν σειρά «Χριστολογικά» ἐκδόθηκαν:

1. Γιά τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα:

α΄ . «Καί ἐγώ πρός Σέ ἔρχομαι».

β . «Μεγάλη Έβδομάδα».

γ . «Οι τελευταίες ημέρες της επίγειου ζωής του Κυρίου μας Ιησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Ὁ Σταυρός στὸν οὐρανό»

έ . «Ἰδού ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα».

στ . «Ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Κυρίου μας Ιησοῦ Χριστοῦ».

ζ . «Ἡ πνευματικότητα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος».

ή . «Τό θεῖον Πάθος».

θ . «Μεγαλοβδομαδιάτικα: “Συμπορευθῶμεν αὐτῷ”».

ί . «Ζωοποιός νέκρωση».

ιά . «Καταγγέλλων τό μαρτύριον τοῦ Θεοῦ».

ιβ . «Σταυροαναστάσιμα».

ιγ . «Δύο κατηγορίες ἀνθρώπων ὑποδέχθηκαν τόν Ιησοῦ. Οἱ Μαθητές-Οἱ Φαρισαῖοι».

ιδ . «Ὁ ἱερός ἐπτάλογος τοῦ Ἐσταυρωμένου (τά τελευταῖα λόγια τοῦ Λυτρωτοῦ)».

ιέ . «Εἰσοδικό στήν Μεγάλη Ἑβδομάδα».

ιστ . «Ὁ Ιησοῦς Χριστός ἀπό τήν Ναζαρέτ»

ιζ . «Ἡ γέννηση τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ»

ιη . «Ἡ σταύρωση τοῦ Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ κατά τίς τέσσερις Εὐαγγελικές μαρτυρίες»

ιθ . «Ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ιησοῦ Χριστοῦ κατά τίς τέσσερις Εὐαγγελικές μαρτυρίες»

κ . «Ἡ Σταύρωση, ὁ θάνατος, ἡ Ταφή, ἡ Ἀνάσταση καί ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας Ιησοῦ Χριστοῦ κατά τήν μαρτυρία τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν»

κά . «Τό Πάσχα ἡμῶν»

κβ . «Ιησοῦς Χριστός, ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ»

κγ . «Ἡμεροδρόμιο τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος»

κδ . «Ταπεινώσεις τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ»

2. Για τήν πασχάλιο περίοδο:

ά . «Ὁ Ἐνδοξος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός».

β . «Βεβαιότητες καί ἀβεβαιότητες».

γ . «Ἡ ἐπαγγελία τοῦ Πατρός».

δ . «Ὁ Χριστός μεθ' ἡμῶν».

έ . «Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος».

στ . «Ἀναμένοντας τήν ἔλευση τοῦ ἁγίου Πνεύματος».

ζ . «Ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τίς τέσσερις
Εὐαγγελικές μαρτυρίες»

ή . «Ἰησοῦς Χριστός Πάθος-Σταύρωση-Ἀνάσταση»

3. Για τήν περίοδο τῶν Χριστουγέννων:

ά . «Τό Μέγα τῆς Εὐσεβείας Μυστήριον».

β . «Εἰς τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν».

γ . «Ἡ χρονολόγησις τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Χριστός ἐπί γῆς».

έ . «Σύμμορφοι τῆς εἰκόνης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

στ . «Τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας».

ζ . «Πρός ὑποδοχήν».

ή . «Μυστήριον ξένο καί παράδοξο».

θ . «Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

ί . «Τό Μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

ιά . «Προσκυνοῦμεν σου τήν γέννα Χριστέ».

ιβ' . Ἡ Διαθήκη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

ιγ' . Τά γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν ἐορτῶν τοῦ
Ἁγίου Δωδεκαημέρου

ιδ' . «Ἰησοῦς Χριστός κατά τάς Γραφάς»

4. Για τήν έορτή τῆς Μεταμορφώσεως:

ά . «Ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ σημασία της».

β . «Τό μυστήριον τοῦ θείου κάλλους τοῦ μεταμορφωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ».

γ . «Μεταμορφοῦσθε».

δ . «Ὁ Υἱός ὁ ἀγαπητός».

έ . «Ἡ Δόξα Κυρίου».

στ . «Ἡ θεοπτία στήν Παλαιά Διαθήκη».

ζ . «Ἡ ἔνδοξη Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

ή . Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος

θ . «Φῶς ἐκ φωτός, Θεός ἀληθινός»

5. Για τήν έορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ:

ά . «Σταθμοί στήν ζωή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

β . «Ἐσχατολογική Προσδοκία τῆς Ἐκκλησίας».

γ . «Προτυπώσεις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στήν Παλαιά Διαθήκη».

δ . «Τά θαύματα τοῦ Σταυροῦ».

έ . «Ὁ θρόνος τῆς Χάριτος».

στ . «Τά θαύματα τοῦ Σταυροῦ -β »

ζ . «Ἱστορική μελέτη περί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπό ἀγίου Νεκταρίου»

Δ. Στήν σειρά «Θεομητορικά» ἐκδόθηκαν:

ά . «Μαρία Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί τῶν πιστῶν».

β . «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά».

γ . «Θεοτόκος, τό κάλλος τῆς Δημιουργίας».

δ . «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοί, Παρθένε Ὑψραντε».

έ . «Προτυπώσεις τῆς Θεοτόκου στήν Παλαιά Διαθήκη».

στ . «Πρός σέ κατέφυγον ὦ Μητερ τοῦ Λόγου Παρθένε Ἀγνή».

ζ . «Βαβαί τῶν Σῶν Μυστηρίων Ἀγνή».

ή . «ΜΑΡΙΑ. Θεοτόκος - Άειπάρθενος - Παναγία».

θ . Θεοτόκος. Τό σύνορο τῆς κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως

ί . «Ἡ Παρθένος Μαρία, ἡ Μητέρα τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ»

Ε. Στήν σειρά «Άγιολογικά» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ὁ Μείζων. Ὁ Πρόδρομος καί Βαπτιστής Ἰωάννης».

β . «Οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος, οἱ στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας».

γ . «Ὁ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Ὁ Προφήτης Δανιήλ (ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαπητός)».

έ . «Ὁ Προφήτης Δανιήλ, ὁ περίδοξος».

στ . Παῦλος Πρῶτος μετὰ τόν ΕΝΑ πού ἐκχριστιάνισε μιά αὐτοκρατορία.

ζ . Μεγαλομάρτυς καί Ἰσαπόστολος Φωτεινή ἡ Σαμαρείτις

ή . Ὁ Ὁσιομάρτυς Νεκτάριος ὁ ἐκ Βρυούλων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (ἡμ. μνήμης 11 Ἰουλίου)

θ . Ἡ Ἁγία Παρασκευή ἡ νέα ἡ Ἐπιβατηνή (ἡμ. μνήμης 14 Ὀκτωβρίου)

ί . Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ ἐκ Ἡπείρου

ια . Ὁ Ὁσιος Σάββας ἡ Ἁγιασμένος

ιβ . Ὁ Ἅγιος Νικόλαος Ἀρχιεπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας ὁ θαυματουργός

ιγ . Ἡ Ἁγία καλλιπάρθενος Μεγαλομάρτυς Βαρβάρα ἡ ἀθληφόρος καί θαυματουργός

ιδ . Ἅγιος Ἱερομάρτυς Πολύκαρπος ἐπίσκοπος Σμύρνης

ιέ . Ὁ Παῦλος στόν δρόμο γιά τή Δαμασκό

ΣΤ. Στή σειρά «Μηνύματα» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ὁλβιος Φάτνη». Μηνύματα Χριστουγέννων (2000-2009)

β . «Ὁλβιον ῥ Έτος». Μηνύματα Πρωτοχρονιάς (2001-2010)

γ . «Ὁλβιος Τάφος». Πασχάλια Μηνύματα (2000-2010)

δ . «Ὁλβιος Φάτνη». Μηνύματα Χριστουγέννων (2010-2020)

έ . «Ὁλβιον ῥ Έτος». Μηνύματα Πρωτοχρονιάς (2011-2021)

στ . «Ὁλβιος Τάφος». Πασχάλια Μηνύματα (2011-2021)

Ζ. Στήν σειρά «Ἀναβαθμοί» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ἡ Ψυχωφελής» Σχόλια διά τήν περίοδον τῆς
Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

β . «Ὑπακοή στόν Θεό».

γ . «Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε».

δ . «Μαρτυρία καί Μαρτύριον».

έ . «Λόγοι Ζωῆς».

στ . «Ὑποταγή στό Θεό».

ζ . «Ἐκκλησία. Ἡ δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας τῶν
Ἀνθρώπων».

ή . «Ὑποδείγματα προσώπων».

θ . «Οἱ τελευταῖες ἐντολές τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

ί . «Μορφές Ἐλευθερίας».

ιά . «Τέκνα Φωτός».

ιβ . «Οἱ προτεραιότητες στόν πνευματικό ἀγῶνα τήν Ἀγία καί Μεγάλη
Τεσσαρακοστή».

ιγ . «Γιά νά ἐορτάσουμε θεϊκῶς καί ὑπερκοσμίως».

ιδ . «Ἱερές ἀναβάσεις».

ιέ . «Κάθαρση-Ἐγκράτεια-Ἀνάσταση».

ιστ . «Τά Κάλαντα».

ιζ . «Ἡ νίκη τῆς ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας».

ιή . «Ἐπάνοδος στό ἀρχαῖο κάλλος».

ιθ . «Τό μυστήριο τῆς Μετανοίας-Ἐξομολογήσεως».

κ . «Εἰσοδικό στήν περίοδο τοῦ Τριωδίου».

κά . «Ἡ εὐσπλαχνία».

κά . Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν

κβ . Ψυχοσάβατο.

κγ . «Οἱ ἡμέρες τῶν κεκοιμημένων»

κγ . Ἡ Δημηγορία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στόν Ἄρειο Πάγο τῶν Ἀθηνῶν (51 μ.Χ.). Ὁδοδείκτης τῆς σύγχρονης πορείας μας (2018)

Η. Στήν σειρά «Μνημεις» ἐκδόθηκαν:

ά . «Μικρά Ἀσία, ἡ γῆ τῶν πατέρων ἡμῶν».

β . «ΕΣΦΑΓΜΕΝΟΙ διά τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί τήν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ».

γ . «ΓΕΡΑΣ ΨΥΧΩΝ πού μαρτύρησαν στήν Μικρασιατική καταστροφή».

δ . Μητροπολίτου Ἐφέσου Χρυσόστομου: «Οἱ κατά τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Μικρᾶς

Ἀσίας τελευταῖοι διωγμοί τῶν Τούρκων».

έ . «Μνήμη Μαρτύρων τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς».

στ . «Μνήμη τῆς γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας τά ἔτη 1914-1922».

Θ. Στήν σειρά «Λατρείακά» ἐκδόθηκαν:

ά . Ἀκολουθίες Κατανυκτικῶν Ἑσπερινῶν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τῶν ἐτῶν 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010. Στά τεύχη αὐτά περιλαμβάνεται ἐκτός τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καί πε ρίληψις τοῦ ἑσπερινοῦ κηρύγματος τοῦ Μητροπολίτου.

β . Ἀκολουθίες Πανηγυρικῶν Ἑσπερινῶν τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν Πάσχα - Χριστουγέννων Θεοφανείων.

Ι. Στήν σειρά «Ἐποικοδομητικά» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ὁ ξένος ἢ ἀλλοδαπός κατά τήν Ἀγίαν Γραφήν».

β . «Τό θαῦμα τῆς Καισαριανῆς».

γ . «Ἡ ἀγάπη εἶναι τό γνώρισμα τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Ἡ ἀσθένεια ὑπό τό φῶς τῆς Ἀγίας Γραφῆς - Συμβολή εἰς τήν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας»

έ . «Γονεῖς καί παιδεία»

ΙΑ. Στήν σειρά «Πνοή» ἐκδόθηκαν:

ά . «Περί τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄ ».

β . «Ἱστορική ἀνασκόπησις τῆς διευθετήσεως τοῦ θέματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, ἣτις ὠδήγησεν εἰς τήν ἔκδοσιν τῆς Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928».

γ . «Ὁ δεύτερος γάμος τῶν Κληρικῶν εἰς τό ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξον Συνέδριον, 10 Μαΐου - 8 Ἰουνίου 1923».

δ . «Κάνιστρον Εἰσηγήσεων».

έ . «Ἑρμηνεία τῶν Ἀναστάσιμων Κανόνων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ» ὑπὸ Ἰωάννου Ζωναρᾶ.

στί . «Ἐρεθίσματα ἱερατικῆς αὐτογνωσίας».

ζ . «Κείμενα ἁγ. Πατέρων γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῆς οἰκονομικῆς Κρίσεως».

ή . «Τό διακόνημα τοῦ Ἐπισκόπου στήν Ἐκκλησία».

θ . «Τίς εἰμί Κύριε;» (Ἡ αὐτοσυνειδησία τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας).

ί . Συναξάρια ὅλων τῶν Κυριακῶν καί τῶν ἐπισήμων ἡμερῶν τοῦ Τριωδίου καί τοῦ Πεντηκοσταρίου

ιά . «Ἐρεθίσματα ἱερατικῆς αὐτογνωσίας» τ. Β΄

ιβ . «Ἐκκλησιαστικοί Λόγοι : α) Ἐπιτάφιος, καί β) Ἐπιμνημόσυκος στόν Ἐθνοῖερομάρτυρα Γρηγόριον τόν Ἑ Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως»

ιγ . «Προτρεπτικός πρὸς τοὺς Ἕλληνας»

ιδ . «Ἐρεθίσματα ἱερατικῆς Αὐτογνωσίας τ. Γ΄ »

ιε . «Ἐρεθίσματα ἱερατικῆς Αὐτογνωσίας τ. Δ΄ »

ΙΒ. Στήν σειρά «Ἐπὶ κλησὶς» ἐκδόθηκαν:

ά . «Έκλογή - Χειροτονία - Ένθρόνισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ».

β . «Ἀκολουθία Ἀισματική τοῦ Προφήτου Δανιήλ καί τῶν τριῶν ἐν καμίνῳ παίδων».

γ . «Ὁ Προφήτης Δανιήλ - Ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαπητός».

δ . «ΑΝΤΙΠΕΛΑΡΓΩΣΙΣ».

έ . «Προϊστάμενος ἐν σπουδῇ». Διάφορες ὁμιλίες τοῦ † Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Χριστοδούλου.

ΙΓ. Στήν σειρά «Ἀφιερώματα» ἐκδόθηκαν:

ά . «Τιμητικόν Ἀφιέρωμα εἰς τόν Μητροπολίτην Καισαριανῆς Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Γεώργιον. Ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἱερwsσύνης αὐτοῦ».

β . «Εἰκοσιπενταετῆς ποιμαντορία», Μητροπολίτου Καισαριανῆς Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ.κ. Γεωργίου.

ΙΔ. Στήν σειρά «Ἀνάλεκτα Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου » ἐκδόθηκαν:

ά . «Νομικά Ἀνάλεκτα, ὁμιλίες πρὸς Νομικούς».

β . «Ἱατρικά Ἀνάλεκτα, ὁμιλίες πρὸς Ἱατρούς».

γ . «Δράξασθε Παιδείας, ὁμιλίες πρὸς ἐκπαιδευτικούς».

δ . «Προϊστάμενος ἐν σπουδῇ» διάφορες ὁμιλίες.

έ . «Μία θεοστυγῆς συμπαιγνία (Ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ καί αἱ κατ' αὐτήν δικονομικαὶ παραβάσεις).

Ἐπίσης κυκλοφοροῦν καί οἱ ἐκδοθεῖσες ἀπὸ τό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου:

ά . «Τομές Αὐτογνωσίας, ὁμιλίες πρὸς φοιτητές».

ΙΕ. Στήν σειρά «Ἐνημέρωσις» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ένημέρωση» τεύχος 1.

β . «Ένημέρωση» τεύχος 2.

ΙΣΤ. Λοιπές Έκδόσεις

1. «Η ρύθμιση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῶν ἀπελευθερωθεῖσων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος μετά τό 1914, τ. Α΄ »
2. «Η ρύθμιση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῶν ἀπελευθερωθεῖσων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος μετά τό 1914, τ. Β΄ »
3. «Ἀπό τόν Ἱερό Ἄμβωνα τῆς Καισαριανῆς» τ. Α΄ ὑπό Ἀρχιμ. Καλλινίκου Νικολάου, Ἱεροκήρυκος
4. «Ἀπό τόν Ἱερό Ἄμβωνα τῆς Καισαριανῆς» τ. Β΄ ὑπό Ἀρχιμ. Καλλινίκου Νικολάου, Ἱεροκήρυκος
5. «Υἰδωρ ἐκ πέτρας» ὑπό Ἀρχιμ. Καλλινίκου Νικολάου, Ἱεροκήρυκος

2. ΠΟΛΥΠΤΥΧΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Α. Γιά τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα ἐκδόθηκαν:

1. «Προθύμως ἀνάβαινε, εἰς τήν πορείαν πρός τό Πάσχα Κυρίου».
2. «Ὁ καιρός τῶν ἀρετῶν».
3. «Ἡδονή - Ὁδύνη. Τό δίδυμον τέρας τῶν αἰσθησεων».
4. «Ἀγάπα τό ἴδιον σῶμα».
5. «Ἡ Προσευχή μας».
6. «Ἡ ἔλξις τοῦ Σταυροῦ».
7. «Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ».
8. «Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή - Περίοδος πνευματικοῦ ἀγῶνα».

Β. Γιά τό Ἅγιο Δωδεκάημερο ἐκδόθηκαν:

1. «Ὁ λόγος Σάρξ ἐγένετο ἦγουν προσέγγις εἰς τό Μυστήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου».

2. «Ὁδηγίς διὰ τήν πνευματικήν ζωήν μας ἐν ὧσιν τῶν ἐορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου».

3. «Ἐορτάσωμεν ὡς δοκεῖ τῷ πνεύματι» Ἁγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

4. «Ὁ ἀμετάβλητος Χριστός εἰς ἓνα μεταβαλλόμενον κόσμον».

5. «Χριστουγεννιάτικοι ἀναβαθμοί».

6. «Ποῦ εὐρίσκεται ὁ Ἰησοῦς Χριστός;».

7. «Ὁ ἀναμενόμενος ἦλθε».

Γ. Γιά τήν Φιλανθρωπία ἐκδόθηκαν:

1. Ὁ Μέγας Βασίλειος μᾶς διδάσκει ὅτι: «Ὁ Χριστός ἀναθέτει αὐτοῦς πού ἀγαπᾷ σ' ὅσους Τόν ἀγαποῦν».

2. «Ἡ παρουσία μας στίς κοινωνικές ἀνάγκες».

3. «Προσφέρατε στόν ἔρανο τῆς ἀγάπης».

4. «Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς» (Ματθ. ιδ' 16). Ἐντολή τοῦ Κυρίου στούς μαθητές Του.

5. «Ἐρανος Ἀγάπης 2008».

6. «Ἐρανος Ἀγάπης 2009».

7. «Ἐρανος Ἀγάπης 2012».

8. «Τά συσσίτια τῆς Ἐνορίας μας».

9. «Ἐρανος Ἀγάπης 2013».

10. «Μιμητές τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου».

11. «Ἡ Ἐλεημοσύνη (Ἐρανος Ἀγάπης 2016)».

12. «Φιλανθρωπία» Ἀγάπη – Συμπαράσταση – Κοινωνία-Προσφορά (Ἐρανος Ἀγάπης 2017-2018)

Δ. Γιά τήν αἰμοδοσία ἐκδόθηκαν:

1. «Αἰμοδοσία: Πράξη ἀγάπης».

2. «Αίμοδοσία: Πράξη αγάπης - Δώρο Ζωής». 2007
3. «Αίμοδοσία: Πράξη αγάπης - Δώρο Ζωής». 2008
4. «Αίμοδοσία: Πράξη αγάπης - Δώρο Ζωής». 2009
5. «Έθελοντική Αίμοδοσία: Μιά ανθρώπινη Πράξη». 2010
6. «Αίμοδοσία: Μιμητές της Άγάπης του Κυρίου μας». 2014
7. «Αίμοδοσία: Πράξη αγάπης - Δώρο Ζωής». 2012
8. «Αίμοδοσία: Δώρο Ζωής- Προσφορά αγάπης». 2013
9. «Μέ τήν έθελοντική αίμοδοσία γινόμαστε μιμητές της αγάπης του Κυρίου». 2014
10. «Έθελοντική Αίμοδοσία –δώσε τό δώρο της ζωής» 2018
11. «Αφίσες και Φυλλάδια» για την Έθελοντική Αίμοδοσία 2022
12. «Αφίσες και Φυλλάδια» για την Έθελοντική Αίμοδοσία 2023

Ε. Για την νεότητα εκδόθηκαν:

1. «Μιά συντροφιά για κάθε παιδί της πόλης μας».
2. «Οι νέοι αξίζει να είμαστε απαιτητικοί».
3. «Τί χαρίζει ο Χριστός στους Νέους;»
4. «Τά θεμέλια της ζωής».

ΣΤ. Αντιαιρετικά εκδόθηκαν:

1. «Έμποροι πίστεως».
2. «Η σύγχρονη επικίνδυνη πλάνη του Νεοπαγανισμού».
3. «Καταστροφικές λατρείες - μία παγίδα για νέους».

Ζ. Για την ποιμαντική των Μυστηρίων εκδόθηκαν:

1. «Έξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός» - Για μία καλή εξομολόγηση.
2. «Οἱ Πνευματικοί Πατέρες».

3. «Ἐλυσε τίς ὠδῖνες τοῦ θανάτου».
4. «Τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες».
5. «Χρήσιμες ὁδηγίες γιά τοὺς γονεῖς, πού πρόκειται νά βαπτίσουν τό παιδί τους».
6. «Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν ἔκδοσι ἀδείας τελέσεως θρησκευτικοῦ Γάμου».
7. «Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε».

Η. Γιά τίς ἑορτές ἐκδόθηκαν:

1. «Μαρία ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ» (Δεκαπενταύγουστος).
2. «Ἡ ἀρχέγονος δικαιοσύνη» (Ύψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ).
3. «Ἡ ἔλευσις τοῦ Παναγίου Πνεύματος» (Πεντηκοστή).
4. «Καί ἰδοὺ ζῶμεν» (Μάρτυρες Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς).
5. «Μικρασιατική καταστροφή».
6. «Ἡ θυσία τῶν καλῶν ποιμένων γιά τό λογικό ποίμνιό τους».
7. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας. Τά βασικά γνωρίσματά της» (Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας).
8. «Ἡ Νέα ταυτότητα» (Ἐθνική Ἐπέτειος 25ης Μαρτίου).
9. «Τοὺς Πατέρας καί διδασκάλους τιμήσωμεν» (Τριῶν Ἱεραρχῶν).
10. «Ἡ πίστι στόν Θεό δέν εἶναι κάτι γιά νά ντρέπεσαι ἀλλά γιά νά καυχᾶσαι ἐν Κυρίῳ» (Προφήτου Δανιήλ).
11. «Ἐγκωμιαστικός Λόγος εἰς τοὺς Ἁγίους Μεγάλους Πατέρες καί Οἰκουμενικούς Διδασκάλους
Τρεῖς Ἱεράρχες Βασίλειο τόν Μέγα, Γρηγόριο τόν Θεολόγο καί Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο».
12. «Τρεῖς Ἱεράρχες πρότυπα Ζωῆς».
13. «Ἡ ἱεράρχηση τῶν ἀξιῶν τῆς ζωῆς μας».
14. «Πίστη στό Θεό καί εἰκοσιένα».

15. Στυλογράφημα τῆς προσωπικότητος τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν

Θ. Γενικά ἐκδόθηκαν:

1. «Τό σιτάρι καί τό ἄχυρον».
2. «Τό Εὐαγγέλιον».
3. «Πολιτεύεσθε».
4. «Πῶς μπορῶ νά δεχθῶ τόν Χριστό».
5. «Ἐγώ εἰμι ὁ Ἵς Ἄρτος ὁ Ζῶν».
6. «Ἡ κλῆσις μας».
7. «Ὁ Θεός Πατέρας».
8. «Τό ὄνομα Χριστιανός».

Ι. Προγράμματα Ἑορτῶν:

1. Πρόγραμμα Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος καί Ἀγίου Πάσχα τῶν ἐτῶν· 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023.

2. Πρόγραμμα Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἀγίου Δωδεκαημέρου τῶν ἐτῶν· 2001-02, 2002-03, 2003-04, 2004-05, 2005-06, 2006-07, 2007-08, 2008-09, 2009-10, 2010-11, 2011-12, 2012-13, 2013-14, 2015-16, 2016-17, 2017-2018, 2019-2020, 2021-2022.

ΙΑ. Μηνύματα:

1. Χριστουγέννων τῶν ἐτῶν· 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022.

2. Πρωτοχρονιάς τῶν ἐτῶν· 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023.

3. Πάσχα τῶν ἐτῶν· 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024.

ΙΒ. Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο

Στά ἐκδοθέντα ἐγκόλπια Ἡμερολόγια δημοσιεύθηκαν τά ἐν συνεχείᾳ σύντομα ἀφιερωματικά κείμενα

1. «Ἡ Ἱστορία τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας» 2003.
2. «Ἱερά μονή Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς» 2004.
3. «Τό ὄνομα Χριστιανός» 2005.
4. «Ἐκκλησία ἡ δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ - Ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας τῶν Ἀνθρώπων» 2006.
5. «Τό Εὐαγγέλιον» 2007.
6. «Ὑποδείγματα προσώπων» 2008.
7. «Ἀποστολικές προτροπές στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας» 2009.
8. «Ἡ μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς» 2010.
9. «Οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» 2011.
10. «Τό ἀξίωμα καί ἡ Διακονία τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ» 2012.
11. «Ἡ Δύναμη τῆς Προσευχῆς» 2013.
12. «Ὁ ζωοδότης Σωτήρας μας Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός» 2014.
13. «Στόν Λόγο τοῦ Θεοῦ» 2015.
14. «Στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό πηγὴ εὐλογιῶν, σωτηρίας καί ζωῆς γιὰ τοὺς πιστούς» 2016.
15. «ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Τό μυστικὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» 2017.
16. «ΠΑΥΛΟΣ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ: Ἡ αὐτοσυνειδησία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου» 2018.

17. «ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ». Έγκολπιο Ήμερολόγιον 2019.
18. «ΓΥΝΑΙΚΑ» Έγκολπιο Ήμερολόγιον 2020.
- 19 «Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» Έγκολπιο Ήμερολογιο 2021
20. «Εισήγησις περί Ανακηρύξεως τοῦ Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου (Καλαφάτη) ὡς Ἱερομάρτυρος († 1922». Ἀφιερωμένο στήν ἐπέτειο τῶν 100 ἐτῶν ἀπό τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς (1922-2022)
21. Νεομάρτυρες - Ἱερομάρτυρες καί Μάρτυρες. Έγκολπιον Ήμερολόγιο 2023.
22. Λατρεία. Έγκολπιον Ήμερολόγιο 2024.
23. Ὁ Σταυρός ἀπαίτηση καί τίτλος δόξας. Ήμερολόγιο 2025.

ΙΓ. ΑΦΙΣΕΣ

Α΄ . Γιά τήν νεότητα ἐκτυπώθηκαν:

1. «Μιά συντροφιά γιά κάθε παιδί τῆς πόλης μας».
2. «Οἱ νέοι ἀξίζει νά εἴμαστε ἀπαιτητικοί».
3. «Ὁ Χριστός εἶνα τό ὕδωρ τῆς ζωῆς».
4. «Συντροφιά γιά νέους καί νέες ἄνω τῶν 18 ἐτῶν».
5. «Η ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΝΕΟΥΣ».
6. «Κατασκηνώσεις γιά νέους».
7. «Ἐπ' ἐλευθερία γιά νέους».

Β΄ . Γιά τήν φιλανθρωπία ἐκτυπώθηκαν:

1. «Ἡ Παρουσία μας στίς κοινωνικές ἀνάγκες».
2. «Προσφέρατε στόν ἔρανο τῆς ἀγάπης».
3. «Ἔρανος Ἀγάπης 2006».
4. «Ἔρανος Ἀγάπης 2007». «Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς».
5. «Ἔρανος Ἀγάπης 2008».
6. «Ἐνοριακό Σπίτι Γαλήνης Χριστοῦ, Βοήθησε κι ἐσύ! Πρόσφερε ἀγάπη!».
7. «Ἔρανος Ἀγάπης 2013».
8. «Ἔρανος Ἀγάπης 2014».

9. «Έρανος Ἀγάπης 2015».

Γ' . Γιά τήν Αἰμοδοσία ἐκτυπώθηκαν:

1. «Πρόσκληση ἐθελοντικῆς αἰμοδοσίας».

Δ' . Ἄλλες ἐκτυπώσεις:

1. «Ἐσπερινές ὁμιλίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δανιήλ».

2. «Σχολή Ἀγιογραφίας».

3. «Ἱερά Πανήγυρις Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς».

4. «Προσκυνοῦμεν σου τήν Γένναν Χριστέ».

5. «Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ στό INTERNET: Γυρίστε σελίδα».

* * * * *

20. Internet

Ὑπεύθυνος ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Παναγόπουλος, Ἱεροκήρυκας καί ὁ κ. Γρηγόριος Καραγιάννης, Προγραμματιστής.

Στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπολεως μας ἐκτίθενται πληροφορίες γιὰ τὴν διοικητικὴ διάρθρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ κείμενα πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

Ἐνθαρρύνουμε τοὺς ὑπεύθυνους Νεότητος νὰ ἐπιμεληθοῦν τὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἑνορίας τους, στὴν ὁποία πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἱστορικὰ καὶ ἐνημερωτικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν Ἑνορία καὶ πληροφορίες γιὰ τὴν πνευματικὴ ἐργασία καὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἑνορίας.

Ἡ ἐπισκεψιμότητα τῆς ἱστοσελίδος μας δεικνύει, ὅτι ἀνταποκρίνεται στὰ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα πολλῶν.

Τὴν περίοδο ἀπὸ 13.09.2023 ἕως 9.10.2024 ἐπισκέφθηκαν τὴν σελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας 49.988 νέοι ἐπισκέπτες καὶ 170.389 κατ' ἐπανάληψιν ἐπανερχόμενοι. Ἡ

**ίστοσελίδα μας προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον ἐπισκεπτῶν ἀπὸ 52
χῶρες.**

Ὅμοίως αὐξημένη ἐπισκεψιμότητα σημειώνεται καὶ στὶς σελίδες τῆς νεότητος τῶν Ἑνοριῶν. Πρὸς ἐνημέρωση τῶν πιστῶν γιὰ τὴν ἀναπτυσσόμενη ποιμαντικὴ διακονία ἐκδίδουμε καὶ ἀποστέλλουμε στὶς Ἑνορίες σχετικὲς ἀφίσσες πρὸς ἀνάρτισή τους στοὺς πίνακες ἀνακοινώσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

* * * * *

Γ . Φιλανθρωπία - Κοινωνικὴ Προσφορά

1. Γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν μας ιδρύθηκε τὸ 1974 τὸ Ἰδρυμα «Κεντρικὸ Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» «Κ.Τ.Φ.» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού λειτουργεῖ ἔκτοτε ὡς νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου (ν.π.ι.δ.) μέ ἰδιαίτερο Κανονισμό ἐγκεκριμένο ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ δημοσιευμένο στό ὑπ' ἀριθμὸ 1947/18.07.2014 τ.Β Φύλλο τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.)

μέ αὐτοτελῆ οἰκονομική διαχείριση καί διοικεῖται ἀπὸ 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο. Ἔχει ἔδρα στήν Καισαριανή ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φορμίωνος 83 τ.κ. 161 21 μέ στοιχεῖα ἐπικοινωνίας : Τηλ. 210-7224123 -Internet : www.imkby.gr – e-mail: info@imkby.gr

Ἡ Ἐκκλησιαστική αὐτή Δομή σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ ἔχει ὡς σκοπό τήν ἀντίληψη, προστασία καί ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθούντων, ἰδίᾳ κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διά τῆς παροχῆς παντοειδοῦς ὑλικῆς βοηθείας.

Τά ἔσοδα τοῦ «Κεντρικοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας» ("Κ.Τ.Φ.") καί τῶν Παραρτημάτων του «Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας» ("Ε.Τ.Φ.") προέρχονται:

α . Ἀπό τίς προσφορές τῶν πιστῶν πού κατατίθενται στά εἰδικά κητῖα τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

β . Ἀπό τίς δισκοφορίες πού διεξάγονται κατά τήν διάρκεια τοῦ ἔτους.

γ . Ἀπό τίς δωρεές τῶν Ἐνοριτῶν

δ . Ἀπό Ἐπιχορηγήσεις.

Εἰδικώτερα τά ἔσοδα πού ἔχει διατίθενται γιά:

α . Τήν ὑλική ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθούντων.

β . Τήν ἀποφυλάκιση κρατουμένων στίς φυλακές γιά χρέη.

γ . Τήν ἱατροφαρμακευτική περίθαλψη τῶν ἐνδεῶν.

δ . Τίς ὑποτροφίες καί βοηθήματα ἀπόρων σπουδαστῶν, ἱεροσπουδαστῶν καί φοιτητῶν τῆς θεολογίας.

έ . Τήν περίθαλψη αναξιοπαθούντων καί ἐγκαταλελειμμένων γερόντων καί ἀνιάτως ἀσθενούντων.

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Ι Σ
ΕΜΦΑΙΝΟΥΣΑ ΤΑ ΕΞΟΔΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΪΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2023

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ
Ίδρυμα "Κεντρικόν Ταμείον Φιλανθρωπίας"	239.413,65€
"Ένοριακά Ταμεία Φιλανθρωπίας" Ίερών Ναών	170.758,20€ Σύνολον 410.171,90€

" Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ" έννέα (9)	ά . 796 μερίδες φαγητοῦ ἡμερησίως μέ ἐτήσιον κόστος 1.285.400,00 € β . 498 δέματα τροφίμων μηνιαίως καί 2.844 περιοδικῶς ἐτησίου κόστους 526.132,00€
--	---

Ίματιοθῆκες δύο (2)	ά Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἐλβετίας Βύρωνος β Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα
----------------------------	--

Τράπεζα Αἵματος μία (1)	Έθελοντές Αἱμοδότες 120 πρόσωπα Σύνολο διατεθεισῶν φιαλῶν 48
Διανομή τροφίμων ἐτησίως	24.463 κιλά ξηρᾶς καί νωπῆς τροφῆς
Ἀριθμός προσώπων έθελοντῶν στίς δομές	189 πρόσωπα

2. Στίς Ένορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δραστηριοποιούνται τά «Ένοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας» ("Ε.Τ.Φ") πού εἶναι τά Παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος «Κ.Τ.Φ.» καί καλύπτουν τίς προκύπτουσες ἀνάγκες στήν περιοχή τῶν Ένοριῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας μας καί διοικοῦνται ἀπό 5μελή Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

3. Τά ἔσοδα τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν «Ε.Τ.Φ.» διαχειρίζονται τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τῶν «Ε.Τ.Φ.». Συντάσσεται Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός πού ἐγκρίνεται ἀπό τά ἀρμόδια ἐποπτικά Ὁργανα καί ἡ διαχείριση ὅλη ἐλέγχεται ἀπό Ἐταιρεία Ὁρκωτῶν Λογιστῶν πού συντάσσει Ἐκθέσεις γιά τό καθένα Ταμεῖο. Αὐτές τίθενται ὑπ' ὄψιν τῶν μελῶν τῶν Ὁργάνων καί ἐνημερώνονται γι' αὐτή τά μέλη τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως πού πραγματοποιεῖται κάθε χρόνο.

*

4. Ένοριακά συσσίτια

* Τρέφουμε καθημερινά στά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» (Σ.Γ.Χ) πού λειτουργοῦν τά *Συσσίτια* τῶν Ένοριῶν μας ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας.

* Διανέμονται ἔνεκα τῶν κινδύνων ἀπό τήν πανδημία τοῦ Covid-19 ἀπό τά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» (Σ.Γ.Χ) δέματα μέ τρόφιμα σέ οἰκογένειες ἐβδομοδιαίως καί ἐκτάκτως Χριστούγεννα καί Πάσχα σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη.

Τά τρόφιμα πού διανέμονται σέ δέματα προέρχονται :

ἀ . Ἀπό Ἐταιρεῖες, Ὁργανισμούς καί Ἰδρύματα πού ἀνταποκρίνονται σέ αἰτήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

β . Από τό Πρόγραμμα «Όλοι μαζί μπορούμε», όπου οί πολίτες προσφέρουν διάφορα τρόφιμα καί λοιπά είδη σέ είδικούς χώρους τών Super Markets τής περιοχής μας καί τά συλλέγει είδικό συνεργείο τής Ίερᾶς Μητροπόλεώς μας καί στήν συνέχεια διανέμονται κατά τίς ανάγκες τών Ένοριών.

γ . Από τίς προσφορές τών πιστών άπευθείας στίς Ένορίες.

δ . Από τά γεύματα πού προσφέρουν Ένορίτες γιά τήν άνάπαυση τών κεκοιμημένων οίκείων καί προσφιλών προσώπων τους ή καί γιά άλλους λόγους.

Κατά τό τρέχον Ίεραποστολικό έτος καθημερινῶς προσφέρθηκε μαγειρεμένο φαγητό γιά τούς άναξιοπαθοῦντες άδελφούς μας.

Είδικότερα γιά τό Ίεραποστολικό έτος 2022-23:

Σύνολο σιτιζομένων : 360 πρόσωπα (X2 γεύματα ήμερησίως)=720 μερίδες ήμερησίου κόστους (X5€ έκαστη μερίδα) 3.600,00€. Μηναίου κόστους 108.000,00€ καί έτησίου 1.296.400,00€

Σύνολο προσφερομένων δεμάτων μηνιαίως: 485 δέματα (άξίας 60€ έκαστον κ.τ.μ.ο.) πού άντιστοιχοῦν σέ 1.936 πρόσωπα (485 δέματα X4 αναλογοῦντα πρόσωπα περίπου άνά οίκογένεια). Μηνιαίο κόστος 29.100,00€ καί έτήσιο κόστος 349.200,00€

Σύνολο προσφερομένων δεμάτων περιοδικῶς (Χριστούγεννα – Πάσχα –Καλοκαίρι) : 916 κ.τ.μ.ο άνά περίοδο, ήτοι 2.748 δέματα συνολικά γιά τίς τρεῖς περιόδους. Τό κόστους αὐτῶν ύπολογίζεται σέ 60,00€ έκαστον, ήτοι συνολικῶς 164.880,00€

Σύνολο διακονουσῶν έθελοντριῶν κυριῶν: 177

5. Τά λειτουργοῦντα «Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ» τών Ένοριῶν εῖναι:

ά . Μητροπολιτικοῦ Ίεροῦ Ναοῦ τοῦ Αγίου Νικολάου Καισαριανῆς.
Όδός Κιουπεκτσόγλου 1. Τ.κ. 16121 Καισαριανή. Τηλ. 210 7236204

β . Ίεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς. ὁδός Συβρισαρίου 40 Καισαριανή. Τ.κ. 16121 Καισαριανή. Τηλ. 210 7213848.

γ . Ίεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Τριῶν Ίεραρχῶν Καισαριανῆς. Ὁδός Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 195. Τ.κ. 161 22 Καισαριανή. Τηλ. 210 7222557.

δ . Ίεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος: Κορυτσᾶς καί Κωνσταντιλιέρη. Τ.κ. 161 31 Βύρωνα. Τηλ. 210 7660859..

έ . Ίεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ελβετίας Βύρωνος: Ἀγίου Δημητρίου 36. τ.κ. 162 31 Βύρωνα. Τηλ. 210 7660943.

σ τ . Ίεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος: Μεταμορφώσεως 1. Τ.κ. 162 32 Βύρωνα. Τηλ. 210 7628670.

ζ . Ίεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος: Σουλιωτῶν 3, Καρέα Βύρωνα. Τ.κ. 162 33 Βύρωνα. Τηλ. 210 7651595.

ή . Ίεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ: Εὐαγγελιστρίας 1. Τ.κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210 9734311.

θ . Ίεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Ὑμηττοῦ : Πλατεία Ὑμηττοῦ. Τ.κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210 7613039.

6. Ἐπιπλέον μέ τὸ «Κ.Τ.Φ.» καὶ τὰ «Ε.Τ.Φ.»

* Ἀγκαλιάζουμε μέ στοργή ὅσους ἔμειναν μόνοι καί ἀβοήθητοι.

* Προσφέρουμε οἰκονομικά βοηθήματα γιὰ νά ἀντιμετωπισθοῦν σοβαρά προβλήματα ὑγείας γιὰ θεραπεία καί νοσηλεία.

* Ἐνισχύουμε οἰκονομικά ἀδυνάτους νά καλύψουν τίς βιοποριστικές ἀνάγκες τους.

* Στηρίζουμε Σχολεῖα, Συλλόγους καί Σωματεῖα μέ κοινωνικὰ σκοπούς νά ἀνταποκριθοῦν στοὺς σκοπούς τους.

* Διαθέτουμε ένδύματα – υποδήματα καί λοιπά είδη ιματισμοῦ σέ ὅσους χρειάζονται ἀπό τίς δύο (2) Ἱματιοθῆκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού λειτουργοῦν.

ά . Στόν Ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Γεωργίου Καρέα

β . Στό Παρεκκλήσιο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Ἑνορίας τοῦ ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος.

Ἔχουν ἀποσταλεῖ κατ' ἐπανάληψιν ἀπό τά είδη αὐτά στίς Φυλακές Κορυδαλλοῦ (Ἀνδρικό –Γυνακεῖο Τμήμα), στή Φυλακή τοῦ Ἑλαιῶνα (Γυνακεία), στήν Φυλακή Μαλανδρίνου (Ἀνδρική), στήν Φυλακή Ἀνηλίκων (Αὐλῶνος), στό Τμήμα Ἀλλοδαπῶν (Ἀνδρῶν) στήν Ἀμυγδαλέζα καί στήν Διεύθυνση Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν Ἀττικῆς ἐπί τῆς ὁδοῦ Πέτρου Ράλλη 24.

*

7. Πρόγραμμα Συλλογῆς καὶ Διανομῆς Τροφίμων.

Ἕπεύθυνοι ά) Ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος, β) Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Χρῆστος Μπάρδης γ) Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Πέτρος Δαουτᾶκος Ἐφημέριοι.

Συγκεντρώνονται τὰ προσφερόμενα τρόφιμα στὰ Καταστήματα στήν δράση «Ὅλοι μαζί μπορούμε» καὶ διανέμονται στὰ «Σ.Γ.Χ.» κατὰ τίς ἀνάγκες

Στὰ πλαίσια αὐτοῦ τοῦ Προγράμματος διανέμονται:

Προϊόντα, Φροῦτα καί Ὀπωροκηπευτικά ἀπό Ἰδιῶτες καί Φορεῖς.

Τρόφιμα προσφερόμενα ἀπό τὸ Ἰδρυμα «Τράπεζα Τροφίμων», γιὰ τοὺς τρόφιμους τῶν «Σ.Γ.Χ.» καὶ τῶν μελῶν τῶν νεανικῶν συντροφικῶν.

Ἕπενθυμίζουμε ὅτι:

Τὰ προσφερόμενα εἶδη πρέπει νὰ καταναλώνονται ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.». Ἐὰν οἱ τρόφιμοι παραλάβουν κάποιο τρόφιμο μαζί τους γιὰ νὰ τὸ καταναλώσουν, αὐτὸ θὰ γίνεται μὲ δική τους εὐθύνη.

Ἐπειδὴ πολλὰ ἀπὸ τὰ προσφερόμενα προϊόντα ἀναγράφουν ἡμερομηνία λήξεως, τὰ εἶδη αὐτὰ πρέπει νὰ διατίθενται πρὸς κατανάλωση ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας. Ἐὰν κάποιος ἀπὸ τοὺς τροφίμους δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ καταναλώσει τὸ προσφερόμενο ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.» καὶ τὸ παραλάβει νὰ τὸ καταναλώσει ἐκτὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.», πρέπει νὰ τοῦ ἐπισημάνουμε ὅτι αὐτὸ τὸ πράττει μὲ δική του εὐθύνη καὶ ὅτι πάντως πρέπει νὰ τὸ καταναλώσει ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας.

Ἐπειδὴ τὸ Ἰδρυμα ζητεῖ τὰ στοιχεῖα τῶν τροφίμων, οἱ ὑπεύθυνοι Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ διατηροῦν στὸ Ἀρχεῖο καταστάσεις μὲ πλήρη στοιχεῖα τους γιὰ νὰ ἀποδεικνύονται σὲ κάθε ἔρευνα ποιοὶ καὶ πόσοι εἶτε ἔλαβαν τὰ τρόφιμα εἴτε σιτίζονται στό «Σ.Γ.Χ.».

*

8. Ἔργα Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης.

Υπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος

Στόν Τομέα αὐτόν ἐντάσσονται ὅλες οἱ ἐνέργειές μας γιὰ τὴν συλλογὴ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας καὶ ἀποστολῆς αὐτῆς στοὺς ἔχοντας ἀνάγκη. Μέχρι σήμερα ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπέστειλε κατὰ τό παρελθόν ἔτος ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια.

Στοὺς φυλακισμένους τῶν Φυλακῶν Μαλανδρίνου (Φωκίδος) καθὼς καὶ στοὺς πυρόπληκτους ἀδελφούς μας.

*

9. «Ἐρανος ἀγάπης»

Υπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Δάγλας.

Μὲ τὸν «Ἔρανο τῆς Ἀγάπης» καλύπτουμε τὶς δαπάνες τῆς φιλανθρωπικῆς καὶ κοινωνικῆς διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἡ διακονία αὐτὴ γιὰ νὰ ἐπιτύχει προϋποθέτει καλὴ ὀργάνωση καὶ ἐξασφάλιση καταλλήλων, ἐμπείρων καὶ κατηρτισμένων στελεχῶν.

Θὰ λάβετε ἐγκαίρως ὁδηγίες γιὰ τὴν διοργάνωση τοῦ «Ἐράνου τῆς Ἀγάπης» τοῦ ἔτους 2024.

Στοιχεῖα «Ἐράνου Ἀγάπης» 2023

Ὁ Υπεύθυνος τοῦ «Ἐράνου Ἀγάπης» Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Δάγλας παρουσίασε στὰ μέλη τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τὸν Ἀπολογισμό γιὰ τὸν διενεργηθέντα «Ἔρανο Ἀγάπης» κατὰ τὸ ἔτος 2016-17 πού ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ὁ «Ἔρανος τῆς Ἀγάπης» 2023 διεξήχθη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς 29.12.2023 (Ἀριθμός Πρακτικοῦ 285 καὶ σύμφωνα μέ τὴν ὑπ' ἀριθμόν 282 (Φ.1/3/544/30.10.2023) Ἐγκύκλιο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Δανιὴλ καὶ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

Γιὰ τὸν «Ἔρανο τῆς Ἀγάπης» 2022 παρελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Προέδρους τῶν «Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας» καὶ διετεθέισαν 56.500 κουπόνια ἀξίας 1,00€ καὶ 10.000 κουπόνια ἀξίας 2,00€, ἥτοι συνολικῆς ἀξίας 76.500,00€

Μετά τὸ πέρας τοῦ «Ἐράνου Ἀγάπης» κατετέθη ἐκ τοῦ συλλεγέντος ποσοῦ στό «Ἐνοριακὸ Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» ἐκάστου Ἱεροῦ Ναοῦ ποσοστό 65% καὶ στό «Κεντρικὸ Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» ποσοστό 35% ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰ ἔντυπα τῶν Ἀπολογισμῶν πού κατετέθησαν στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τῆς

Διοικούσης Έπιτροπής ενός εκάστου «Ένοριακοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας».

Συνολικῶς στόν **«Έρανο τῆς Ἀγάπης» 2023** συγκεντρώθηκε τό ποσό τῶν ἑβδομήκοντα ἑξ χιλιάδων καί πεντακοσίων Εὐρώ (76.500,00€).

Ἀπό τό ποσό αὐτό εἴκοσι ἑξ χιλιάδες καί ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα πέντε Εὐρώ (26.775,00€) κατετέθηκε στό «Κεντρικό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά νά καλυφθοῦν τά ποικίλα περιστατικά ἀναξιοπαθούντων ἀδελφῶν μας κατά τήν διάρκεια ὅλου τοῦ ἔτους.

Ποσό τεσσαράκοντα ἑννέα χιλιάδων καί ἑπτακοσίων εἰκοσιπέντε Εὐρώ (49.725,00€) κατετέθηκε στά «Ένοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τήν ἐπιτέλεση τῆς πολυμόρφου κοινωνικῆς διακονίας τους.

Ὁ «Έρανος τῆς Ἀγάπης» διεξήχθη ἀπό ἐθελοντές καί ἐθελόντριες κάθε Ένορίας πού ἀνέρχονται σέ 250 πρόσωπα.

*

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς Κορινθίους νά προσφέρουν οἰκονομική βοήθεια γιά τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ γενικώτερα τῆς Παλαιστίνης, τὴν γνωστὴ «Λογία», παραλληλίζοντάς τους μὲ τὴν σπορὰ τῶν ἀγρῶν ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς ποὺ ὅταν σπέρνουν λίγο σπόρο θὰ θερίσουν λίγα, ἐνῶ ὅταν σπείρουν μὲ ἀφθονία θὰ θερίσουν ἄφθονους καρπούς.

10. Οἱ Κληρικολαϊκές Συνελεύσεις.

Γιά τὴν ἐνημέρωση τῶν λαϊκῶν στελεχῶν, τῶν συνεργατῶν στίς Ένορίες, τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί παντός ἐνδιαφερομένου κατ' ἔτος συγκαλοῦμε Κληρικολαϊκὴ Συνέλευση στὴν ὁποία ἐκθέτουμε ὅλα τά

δεδομένα τόσο τῆς πνευματικῆς καί ποιμαντικῆς διακονίας ὅσο καί τὰ οἰκονομικά στοχεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τῶν Ἑνοριῶν αὐτῆς.

Θεωροῦμε κατάλληλο καί ἐπίκαιρο νά μνημονεύσουμε τήν προσευχή τῆς κοινότητος τῶν Μαθητῶν τῆς Ἱερουσαλήμ μετά τήν ἀπελευθέρωση τῶν ἀποστόλων Πέτρου καί Ἰωάννου πού τοὺς εἶχαν συλλάβει οἱ Ἰουδαῖοι Ἀρχιερεῖς ἐπειδὴ κήρυτταν τὸν Ἰησοῦ Χριστό:

«Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ διὰ στόματος Δαυὶδ παιδός σου εἰπὼν· ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. συνήχθησαν γὰρ ἐπ’ ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος σὺν ἔθνει καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι. καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἐπίδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας» (Πράξεων δ' , 24-31)

Δηλαδή : «Αὐτοί, ὅταν τ’ ἄκουσαν, προσευχήθηκαν ὅλοι μαζί στό Θεό καί εἶπαν: «Κύριε, ἐσύ δημιουργήσες τὸν οὐρανό, τὴ γῆ, τὴ θάλασσα καὶ ὅλα ὅσα βρίσκονται σ’ αὐτά. Ἐσύ εἶπες μέ τό στόμα τοῦ Δαβίδ, τοῦ δούλου σου: Γιατί φρύαξαν τά ἔθνη; Γιατί οἱ λαοὶ μηχανεύτηκαν ἀνώφελα σχέδια; Παρατάχτηκαν γιά πόλεμο οἱ βασιλιάδες τῆς γῆς καί οἱ ἄρχοντες συγκεντρώθηκαν σ’ ἓναν τόπο, ἐναντίον τοῦ Κυρίου κι ἐναντίον τοῦ Μεσσία του. Πραγματικά, συγκεντρώθηκαν ἐναντίον τοῦ ἁγίου δούλου σου Ἰησοῦ, πού ἐσύ τὸν ἔχρισες Μεσσία, ὁ Ἡρώδης καί ὁ Πόντιος Πιλάτος μαζί μέ πλῆθος ἐθνικῶν καί Ἰουδαίων, γιά νά κάνουν ὅσα εἶχε ὀρίσει προηγουμένως ἡ δύναμή σου καί ἡ σοφία σου νά γίνουν. 29Καὶ τώρα, Κύριε, κοίταξε τίς ἀπειλές τους! Δῶσε δύναμη στοὺς δούλους σου νά κηρύττουν τό λόγο σου μέ πολύ θάρρος. Ἀπλωσε τό χέρι σου, γιά νά γίνονται θεραπείες καί θαυματουργικὲς ἀποδείξεις τῆς δυνάμεώς σου, στό ὄνομα τοῦ ἁγίου δούλου σου Ἰησοῦ». Ὅταν τελείωσαν

τήν προσευχή, σείστηκε ὁ τόπος ὅπου ὅταν συγκεντρωμένοι, ὅλοι πλημμύρισαν ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα καί κήρυτταν τό λόγο τοῦ Θεοῦ μέ θάρρος»

Πατέρες καί Ἀδελφοί «Αὐξάνεσθε δέ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ » (Β Πέτρου γ' , 18)

Μὲ πατρικὲς εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ

